

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΝΔ'

Τετάρτη 30 Ιουνίου 2010

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 9439, 9471
2. Ευχές για καλή επιτυχία στα νέα καθήκοντα του Αντιπροέδρου κ. Α. Κουράκη, σελ. 9439

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 1ης Ιουλίου 2010, σελ. 9439

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Ενίσχυση της διαφάνειας με την υποχρεωτική ανάρτηση νόμων και πράξεων των Κυβερνητικών, Διοικητικών και Αυτοδιοικητικών Οργάνων στο Διαδίκτυο «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΥΓΕΙΑ» και άλλες διατάξεις», σελ. 9439

2. Κατάθεση σχεδίων νόμων:

α) Ο Υπουργός Οικονομικών κατέθεσε σχέδιο νόμου: «Περί Ιδρύσεως Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας», σελ. 9466

β) Οι Υπουργοί Οικονομικών, Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Προστασίας του Πολίτη, Πολιτισμού και Επικρατείας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Για τη Δημοσιονομική Διαχείριση και Ευθύνη», σελ. 9466

γ) Οι Υπουργοί Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Για τη ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων», σελ. 9466

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ.,	σελ. 9448
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ.,	σελ. 9462
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π.,	σελ. 9453, 9469, 9470
ΖΗΣΗ Ρ.,	σελ. 9463
ΖΩΗΣ Χ.,	σελ. 9441, 9464, 9465
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ.,	σελ. 9439, 9440, 9463
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε.,	σελ. 9461
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ Α.,	σελ. 9443, 9466
ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ Χ.,	σελ. 9457
ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Β.,	σελ. 9445, 9466
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ.,	σελ. 9447
ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ Ι.,	σελ. 9462, 9463
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν.,	σελ. 9443, 9466
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ.,	σελ. 9453
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 9446, 9466
ΠΑΦΙΛΗΣ Α.,	σελ. 9459, 9460, 9470
ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ Ι.,	σελ. 9449, 9458, 9459, 9467, 9468, 9469
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 9460, 9461, 9463, 9465, 9467
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ.,	σελ. 9452, 9469
ΤΖΑΚΡΗ Θ.,	σελ. 9442, 9465
ΤΣΙΠΡΑΣ Α.,	σελ. 9456, 9457, 9458, 9459
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν.,	σελ. 9448

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΝΔ'

Τετάρτη 30 Ιουνίου 2010

Αθήνα, σήμερα στις 30 Ιουνίου 2010, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.08' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ζ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΟΥΡΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 29.6.2010 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΠΝΓ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 29 Ιουνίου 2010, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολό του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας οικονομικής συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Κορέας.»)

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 1ης Ιουλίου 2010.

«Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 991/28-6-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Σάββα Εμινίδη προς τους Υπουργούς Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με την πορεία εξέλιξης των έργων στο λιμάνι της Καβάλας κ.λπ..

2. Η με αριθμό 989/28-6-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταύρου Καλογιάννη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τη θεσμοθέτηση του Ρυθμιστικού Σχεδίου και Προγράμματος προστασίας περιβάλλοντος Ιωαννίνων κ.λπ..

3. Η με αριθμό 994/28-6-2010 επίκαιρη ερώτηση της Ε' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Βέρας Νικολαΐδου προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων λειτουργίας και των εργαζομένων στο Κρατικό Νοσοκομείο Νίκαιας κ.λπ..

4. Η με αριθμό 982/28-6-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αθανασίου Πλεύρη προς τους Υπουργούς Προστασίας του Πολίτη και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με τη μη διεξαγωγή της ομιλίας του ερωτώντος Βουλευτή στο Εργατικό Κέντρο Ξάνθης, την προσωρινή κράτηση του δημοσιογράφου Δημήτρη Παπαγεωργίου κ.λπ..

5.- Η με αριθμό 996/28-6-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτωτάκη προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων του κλάδου των ξενοδοχοπαλλήλων κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 πα-

ράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 986/28-6-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Νικολάου Ζωΐδη προς την Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με το Μεταφορικό Ισοδύναμο κ.λπ..

2. Η με αριθμό 990/28-6-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Τσιάρα προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με τη μείωση των συμβεβλημένων γιατρών στον οργανισμό Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ) κ.λπ..

3. Η με αριθμό 995/28-6-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Μωραΐτη προς τους Υπουργούς Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την καταβολή των δεδουλευμένων στους εργαζόμενους του Κέντρου Δημιουργικής Απασχόλησης (ΚΔΑΠ) του Δήμου Αγρινίου κ.λπ..

4. Η με αριθμό 993/28-6-2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ουρανίας Παπανδρέου-Παπαδάκη προς τους Υπουργούς Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με τη στήριξη των επιχειρήσεων στην Εύβοια κ.λπ..

5. Η με αριθμό 997/28-6-2010 επίκαιρη ερώτηση του Ζ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αναστασίου Κουράκη προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την ενίσχυση των δύο Δημόσιων Ελληνικών Τραπεζών Ομφαλικών Μοσχευμάτων κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Ενίσχυση της διαφάνειας με την υποχρεωτική ανάρτηση νόμων και πράξεων των Κυβερνητικών, Διοικητικών και Αυτοδιοικητικών Οργάνων στο Διαδίκτυο «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΥΓΕΙΑ» και άλλες διατάξεις».

Στη χθεσινή συνεδρίαση συζητήθηκε και ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου και οι τροπολογίες ως μία ενότητα.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Μιχαήλ Κατρίνης για οκτώ λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να ευχηθώ καλή επιτυχία στα νέα σας καθήκοντα και να ζη-

τήσω της επιείκειά σας πιθανόν για ένα-δύο λεπτά ή να εκμεταλλευθώ, μάλλον, την επιείκειά σας ως νέου Αντιπροέδρου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Χθες είχατε υπερβεί αρκετά. Σήμερα, ελπίζω τα πράγματα να είναι λίγο καλύτερα, κύριε Κατρίνη.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου με δύο διαπιστώσεις και δύο-τρεις παρατηρήσεις σε σχέση με τη χθεσινή συζήτηση.

Κατ' αρχάς είναι πάρα πολύ ενθαρρυντικό το γεγονός ότι σε συντριπτικό ποσοστό υπάρχουν ένα κλίμα αποδοχής, συναίνεσης και συμφωνίας σε σχέση με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου, πράγμα που δείχνει ότι όντως καλύπτει μία αναγκαιότητα, καλύπτει ένα κενό που υπάρχει σήμερα και το μεγαλύτερο ποσοστό των κομμάτων που εκφράζονται σήμερα στο Κοινοβούλιο συμφωνεί ότι θα είναι ένα σημαντικό βήμα προς τη διόρθωση των κακώς κειμένων και την ενίσχυση της διαφάνειας.

Και, βεβαίως, οι διαφοροποιήσεις που εκφράστηκαν και από τους συναδέλφους, οι οποίες συμφωνούν επί της αρχής με το νομοσχέδιο, νομίζω ότι είναι -αν και σημαντικές- ήσσονος σημασίας, όπως κάποιες επιμέρους διαφοροποιήσεις από τον εισηγητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού ή νομοτεχνικές βελτιώσεις, που με πολύ ενδιαφέρον ακούσαμε από τον καθηγητή κ. Παυλόπουλου.

Όσον αφορά τις παρατηρήσεις, θα πω τα εξής: πέρα από τη δεδηλωμένη, ξεκάθαρη διαφωνία του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, η οποία είχε εκφραστεί και στην επιτροπή και δεν μας εξέπληξε, θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις, όσον αφορά την τοποθέτηση του αγαπητού εισηγητή της Αντιπολίτευσης του κ. Ζώη, στον οποίο εύχομαι και «περαστικά» για το μικρό ατύχημα που είχε χθες κατά την ομιλία του. Δεν ξέρω αν είναι συμπτωματικό ότι το τσίμπημα έγινε όταν είπατε τη μαγική λέξη «συναίνεση», κύριε συνάδελφε. Ίσως να σας επαναφέρει στην τάξη.

Είπε ο αγαπητός κ. Ζώης ότι εμείς υποστηρίζουμε ότι επί Νέας Δημοκρατίας υπήρχε απόλυτο σκοτάδι κι ήρθε το ΠΑΣΟΚ κι έφερε το φως. Ουδέποτε και κανένας δεν υποστήριξε αυτήν την άποψη.

Αλλά, είναι γεγονός, κύριοι συνάδελφοι, ότι πάρα πολλά πράγματα βρίσκονταν μέχρι χθες στο σκοτάδι, ενώ σήμερα πάρα πολλά -σχεδόν όλα- θα βρίσκονταν στο φως.

Κανένας δεν αμφισβήτησε ότι έγιναν πολλά και σημαντικά βήματα επί της υπουργίας του κ. Παυλόπουλου και της δικής σας στο Υπουργείο Εσωτερικών. Και προφανώς, πάνω σ' αυτά τα βήματα εμείς χτίζουμε, ενισχύουμε, αλλά δεν βλέπουμε μόνο τις προθέσεις για τις οποίες κανένας δεν αμφιβάλει, αλλά μας ενδιαφέρει το αποτέλεσμα.

Αλλά, θα μου επιτρέψετε να στηλιτεύσω την εμμονή σας ότι αυτό το σχέδιο νόμου, το οποίο θα επαναλάβω -δεν θυμάμαι για ποια φορά, για πολλοστή φορά- ότι είναι δέσμευση του Πρωθυπουργού μας του κ. Γιώργου Παπανδρέου, από το 2005, δεν μπορεί σήμερα να υποστηριχθεί ότι συνιστά υποχρέωση μας απέναντι στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Νομίζω ότι αδικεί πλήρως τη φιλοσοφία και τις προθέσεις της πολιτικής ηγεσίας, του Υπουργείου Εσωτερικών και της Κυβέρνησης.

Αυτό, όμως, κύριοι συνάδελφοι, που πραγματικά με εξέπληξε, είναι η τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ -και τη διαφοροποιώ σε σχέση με την τοποθέτηση του εισηγητή- ο οποίος με έναν πρωτοφανή σε ύφος και περιεχόμενο τρόπο, στηλίτευσε τη νομοθετική πρωτοβουλία, μιλώντας για κοινωνία μειωμένων προσδοκίων, την οποία εγκαθιστά αυτό το νομοσχέδιο. Αλλά, είναι σίγουρο ότι η κοινωνία μειωμένων προσδοκίων εγκαθίσταται με λογικές και νοοτροπίες αφοριστικές, ισοπεδωτικές, αγνωστικισμού, μη τοποθέτησης. Και, αλήθεια, φαντάζομαι, ποια θα είναι η θέση του κ. Δρίτσα, αν θα πρέπει να λάβει μία θέση ευθύνης;

Όσον αφορά τα άρθρα, στο άρθρο 1 εισάγεται η υποχρέωση σε όλα τα όργανα -ατομικά, συλλογικά, φορείς δημόσιας εξουσίας- να αναρτούν όλες τις αποφάσεις και πράξεις που εκδίδονται στο διαδίκτυο.

Στο άρθρο 2 του νομοσχεδίου προσδιορίζονται με σαφήνεια οι φορείς και τα συλλογικά όργανα, τα οποία δεσμεύονται για την ανάρτηση των αποφάσεων, καθώς και οι πράξεις, οι διακη-

ρύξεις και οι αποφάσεις που αναρτώνται. Δεν εξαιρείται καμία πράξη και κανένας, σχεδόν, συλλογικός φορέας δημόσιας εξουσίας. Έτσι, Υπουργοί, Υφυπουργοί, γενικοί-ειδικοί γραμματείς, όργανα οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου, φορείς του ευρύτερου δημοσίου τομέα, καθώς και όργανα, στα οποία έχουν μεταβιβαστεί αρμοδιότητες, υποχρεούνται στην ανάρτηση των αποφάσεων στο διαδίκτυο.

Στο διαδίκτυο θα αναρτώνται αποφάσεις και πράξεις που αφορούν νόμους, προεδρικά διατάγματα, πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, πράξεις κανονιστικού χαρακτήρα, ερμηνευτικές εγκύκλιοι, προϋπολογισμοί και δαπάνες όλων των ανωτέρω οργάνων που αναφέραμε, συγκρότηση συλλογικών οργάνων διοίκησης των φορέων, επιτροπών και ομάδων εργασίας, προκηρύξεις πλήρωσης θέσεων προσωπικού σε δημόσια και νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, υπηρεσιακές μεταβολές του προσωπικού, συμβάσεις σε σχέση με αναπτυξιακό νόμο και δημόσιες συμβάσεις, δωρεές, επιχορηγήσεις, παραχωρήσεις χρήσης, χαρακτηρισμοί και καθορισμοί εκτάσεων και χώρων και γυμνοδοτήσεις.

Με το άρθρο 3 προβλέπεται ότι η ανάρτηση στο διαδίκτυο πρέπει να πραγματοποιείται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, προκειμένου να υπάρχει έγκαιρη και έγκυρη πληροφόρηση των πολιτών και να εκπληρώνεται ο βασικός στόχος του νομοσχεδίου που είναι η διαφάνεια και ο αποτελεσματικός έλεγχος της διοικητικής δράσης.

Ταυτόχρονα, προσδιορίζονται και υπεύθυνοι φορείς για την ανάρτηση ακόμα και σε περίπτωση συναρμοδιότητας. Και προβλέπεται η υποχρέωση από τους αρμοδίους να αναρτούν τις αποφάσεις με τρόπο τέτοιο, ώστε να είναι άμεσα προσβάσιμα από ένα μέσο χρήστη νέων τεχνολογιών.

Στο άρθρο 4 προσδιορίζεται με σαφήνεια ότι για τις πράξεις που προβλέπεται η δημοσίευση με οποιονδήποτε τρόπο, η ανάρτηση στο διαδίκτυο είναι υποχρεωτική. Αυτό ισχύει στην πρώτη παράγραφο. Στη δεύτερη παράγραφο -που είναι και η μεγάλη καινοτομία αυτού του νομοσχεδίου- για τις πράξεις για τις οποίες δεν προβλέπεται η δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, η εγκυρότητα πλέον εξαρτάται άμεσα από την ανάρτηση στο διαδίκτυο. Δηλαδή, μία τέτοια πράξη δεν εκτελείται -όπως αλλιώς το τοποθέτησε χθες ο έγκριτος νομικός κ. Παυλόπουλος- αν προηγουμένως δεν έχει αναρτηθεί.

Σε περίπτωση δε που το κείμενο που αναρτάται στο διαδίκτυο διαφέρει από αυτό που περιέχει η δημοσιευμένη πράξη, προσδιορίζεται σαφώς ότι υπερισχύει το κείμενο της πράξης, με άμεση υποχρέωση της Ομάδας Διοίκησης να διορθώσει το κείμενο με ό,τι κυρώσεις συνεπάγεται ο Υπαλληλικός Κώδικας.

Στο άρθρο 5, σε απόλυτη συνάρτηση με τις συνταγματικές επιταγές, εισάγεται ρητά η υποχρέωση να λαμβάνονται υπ' όψιν αφ' ενός το νομοθετικό πλαίσιο για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και αφ' ετέρου οι ρυθμίσεις για την προστασία των απορρήτων.

Στο άρθρο 6 ορίζεται μεταξύ άλλων η υποχρέωση κάθε φορέα για τη συγκρότηση Ομάδας Διοίκησης Έργου με ευθύνη και αντικείμενο την ανάρτηση αποφάσεων στο διαδίκτυο. Οι φορείς έχουν την ευθύνη τήρησης του αρχείου των αποφάσεων και διαβίβασης αυτών των αποφάσεων στο Εθνικό Τυπογραφείο, το οποίο πλέον γίνεται ο κεντρικός κόμβος και ο κεντρικός διαχειριστής ενός αρχείου προσπίπτει σε κάθε ενδιαφερόμενο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Διασφαλίζεται η ευχερής πρόσβαση των πολιτών στα κείμενα των αποφάσεων που θα αναρτώνται, ιδιαίτερα δε για τα άτομα με αναπηρία τα οποία -επαναλαμβάνω, κύριε Υπουργέ- ζητούν να διασαφηνιστεί ότι θα γίνεται ανάρτηση βάσει του διεθνούς αναγνωρισμένου πρωτοκόλλου W3C.

Τέλος, με υπουργικές αποφάσεις -στην έβδομη παράγραφο του άρθρου 6- ρυθμίζονται λεπτομερειακά ζητήματα σε σχέση με διαδικαστικά και άλλα θέματα.

Στο άρθρο 7 τροποποιούνται διατάξεις της παράγραφου 7 του άρθρου 15, του ν.3669 επί υπουργίας του κ. Παυλόπουλου. Έτσι, τα φύλλα όλων των τευχών της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως

διατίθενται δωρεάν σε ηλεκτρονική μορφή στην ιστοσελίδα του Εθνικού Τυπογραφείου.

Στο άρθρο 8 φαίνεται η σημασία που δίνει ο νομοθέτης στο προωθούμενο σχέδιο νόμου, με το οποίο γίνεται υποχρεωτική η ανάρτηση οργανογράμματος σε κάθε υπηρεσία του δημοσίου, νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, φορείς ευρύτερου δημοσίου τομέα, ανεξάρτητες ρυθμιστικές αρχές και Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Στο οργανόγραμμα πρέπει να περιλαμβάνονται συγκεκριμένα στοιχεία με αρμοδιότητες, ονόματα, ιδιότητες και βασικά στοιχεία επικοινωνίας των υπηρετούντων υπαλλήλων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ακόμα ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Το άρθρο 9 περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις. Στην πρώτη παράγραφο ρυθμίζονται θέματα που αναφέρονται στη στελέχωση του Συνηγούρου του Πολίτη, επιβεβαιώνοντας τη βούληση της Κυβέρνησης να ενισχύσει ουσιαστικά αυτήν την Ανεξάρτητη Αρχή. Έτσι, συνιστώνται σαράντα οργανικές θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού, προβλέπεται ο τρόπος πλήρωσης αυτών των θέσεων, καθώς και ζητήματα βαθμολογικής και μισθολογικής κατάταξης και εξέλιξης των υπηρετούντων.

Στη δεύτερη παράγραφο τροποποιούνται διατάξεις του ν.2190 σχετικά με τον προσδιορισμό της εξειδικευμένης εμπειρίας ως προς οργανωτικό, προβλέπεται η σαφήνεια περιγράφονται οι κατηγορίες προσωπικού, στις οποίες η εξειδικευμένη εμπειρία προσμετράται ως αποκλειστικό προσόν πρόσληψης και οι οποίες έχουν σχέση με την ασφάλεια της ανθρώπινης ζωής, βάζοντας τέλος στη λογική κλειστών επαγγελματιών και στο δημόσιο τομέα.

Στην τρίτη παράγραφο επαναλαμβάνεται μία μεταβατική διάταξη συμπληρωματική στο ν.3839 για την αποτελεσματικότερη λειτουργία του Ειδικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

Στην τέταρτη παράγραφο προβλέπεται η σύσταση μίας θέσεως μετακλητού υπαλλήλου πανεπιστημιακής εκπαίδευσης στο Γραφείο της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, σύμφωνα με τις διατάξεις του προεδρικού διατάγματος 63/2005.

Στην πέμπτη παράγραφο και ως την οριστική εκκαθάριση του Ινστιτούτου Μεταναστευτικής Πολιτικής, το οποίο είναι ένας από τους οργανισμούς που συγχωνεύονται, ανατίθεται σε υπάλληλο οικονομικής κατεύθυνσης η διενέργεια πράξεων άμεσης διαχείρισης καθημερινής λειτουργίας.

Στην έκτη παράγραφο, στο πλαίσιο της εξοικονόμησης πόρων και περικοπής δημοσίων δαπανών, καταργούνται πέντε θέσεις συμβούλων επικοινωνίας, ενώ δίνεται η δυνατότητα αναστολής λειτουργίας Γραφείων Τύπου και Επικοινωνίας, καθώς και μετάθεση δημοσιογράφων μονίμων ή με σύμβαση εργασίας ή και υπαλλήλων ακόμα από τα Γραφεία Τύπου και Επικοινωνίας του εξωτερικού στην Κεντρική Υπηρεσία.

Στην έβδομη παράγραφο προβλέπεται η διεύρυνση του κύκλου στρατιωτικών δικαστών, από τους οποίους το ΚΥΣΕΑ μπορεί να επιλέγει τον Πρόεδρο και τους Αντιπροέδρους του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου, σε ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του 3841 για την επιλογή δικαστικών λειτουργών, την οποία διαδικασία, δυστυχώς, δυναμίστηκε η Αξίωματική Αντιπολίτευση στην πρόσφατη Διάσκεψη των Προέδρων.

Στην όγδοη παράγραφο αναστέλλεται από τη δημοσίευση του παρόντος και ως τις 31 Δεκεμβρίου του τρέχοντος έτους, η υποβολή αιτημάτων στο ΑΣΕΠ για προκήρυξη πλήρωσης θέσεων μόνιμου προσωπικού και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Στην ένατη παράγραφο δίνεται η δυνατότητα στην ΕΡΤ να εφαρμόσει το ν.3812 σε ό,τι αφορά τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου και για τις κατηγορίες εκείνες που ο ν.3812 που διόρθωσε τον ιδρυτικό νόμο του ΑΣΕΠ εξαιρεί από τις διαδικασίες αυτές.

Στη δέκατη παράγραφο, τέλος, περιλαμβάνεται η διάταξη η σχετική με την απόσπαση επιθεωρητών ελεγκτών, οι οποίοι έχουν συμπληρώσει εννέα συναπτά έτη υπηρεσίας στην οικεία θέση.

Τέλος, στο άρθρο 10 ορίζεται η έναρξη ισχύος του παρόντος

νόμου κλιμακωτά από το Γραφείο του Πρωθυπουργού και τις Ειδικές ή Γενικές Γραμματείες, Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνοντας την τοποθέτησή μου θέλω να αναφερθώ για μία ακόμα φορά στην ιδιαίτερη σημασία που έχει για μας η εφαρμογή στην πράξη αυτού του νομοσχεδίου, γιατί επιβάλλει για πρώτη φορά ουσιαστικούς κανόνες διαφάνειας και λογοδοσίας, επιτρέπει τον έλεγχο από όλους ανεξαιρέτως τους πολίτες και, βεβαίως, βοηθά στην καταπολέμηση ενός κλίματος νοσηρότητας, ενός κλίματος απαξίωσης, ενός κλίματος που δηλητηριάζει το δημόσιο βίο, με τα γνωστά αποτελέσματα για τη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Κατρίνη.

Το λόγο έχει τώρα ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστος Ζώης για οκτώ λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, στην ενδιαφέρουσα συζήτηση που έλαβε χώρα χθες, κατά τη διάρκεια της οποίας γίναμε όλοι μάρτυρες της απορίας ακόμα και Βουλευτών που έχουν χρηματίσει Υπουργοί, μέλη Κυβέρνησης σε προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, σχετικά με τη σπουδαιότητα του σχεδίου νόμου, το μόνο που μπορώ να προσθέσω επανερχόμενος σήμερα είναι ότι η Κυβέρνηση έχει κάθε δικαίωμα να περιβάλλει με τον τρόπο που αυτή νομίζει τις νομοθετικές της πρωτοβουλίες, πλην όμως δεν είναι υποχρεωμένη η κοινή λογική να αποδέχεται αυτού του είδους τις ενέργειες και αυτού του είδους τις σκέψεις.

Πληροφορούμαι ότι για το σχέδιο νόμου θα έρθει να μιλήσει και ο Πρωθυπουργός σήμερα. Ελπίζω να τον έχετε πληροφορήσει, κύριοι Υπουργοί, ότι ρυθμίζετε τα ήδη ρυθμισμένα. Μάλιστα, δεν προβλέπετε για τη συντριπτική πλειονότητα των ήδη ρυθμισμένων και έννομες συνέπειες. Πώς θα μπορούσατε εξάλλου να το κάνετε αυτό, όταν είναι προφανές ότι το 95% όλων των πράξεων, όπως λέει ο καθηγητής κ. Παυλόπουλος –το 90% όπως λένε συνάδελφοί σας από τα έδρανα της Συμπολίτευσης- για τις οποίες ήδη προβλέπεται ως υποχρεωτική η δημοσίευσή τους, παράγουν τα έννομα αποτελέσματά τους ακριβώς από την ημερομηνία δημοσίευσής τους και βέβαια καθόλου από την ημερομηνία της ανάρτησής τους;

Από εκεί και πέρα, εμείς χαιρόμαστε γιατί μερικές –αρκετές, θα έλεγα- από τις παρατηρήσεις μας στην επί των άρθρων συζήτηση, όπως είχαμε δεσμευτεί ότι θα είμαστε εποικοδομητικοί σ' αυτήν, έγιναν αποδεκτές από την Κυβέρνηση και συμπεριλαμβάνονται ήδη στο κείμενο του σχεδίου νόμου που έχουμε στη διάθεσή μας.

Έτσι, μόνο επιμέρους παρατηρήσεις μπορώ να κάνω, τις οποίες σας καλώ να λάβετε υπ' όψιν σας, όχι γιατί τις κάνουμε εμείς, αλλά γιατί πολύ απλά τις συμερίζεται και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, η οποία στην πραγματικότητα επαναλαμβάνει τις επιφυλάξεις μας, όπως αυτές διατυπώθηκαν για τις διατυπώσεις του άρθρου 4, παράγραφος 2.

Η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής αναφέρει ότι θα πρέπει με προσοχή να αντιμετωπίσετε τη φράση «δεν εκτελούνται». Ο χρησιμοποιημένος όρος, όπως λέει συγκεκριμένα, έχει την έννοια ότι η πράξη δεν αναπτύσσει έννομα αποτελέσματα. Όλοι συμφωνούμε, όμως, όπως και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, ότι στην πραγματικότητα στοιχείο του ανενεργού, όπως λέει η ίδια –του ενεργού, όπως λέγαμε εμείς, στην ουσία το ίδιο πράγμα λέμε- και όχι του υποστατού, είναι η ανάρτηση στο διαδίκτυο των μη δημοσιευτέων πράξεων.

Να το δείτε. Δεν συνιστά σοβαρή υποχώρηση της Κυβέρνησης ούτε πλήττεται ο εγωισμός της, αν κάνει αποδεκτές τις παρατηρήσεις που της έχουν γίνει στην Επιτροπή και τυχαίνει να τις επαναλαμβάνει και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής.

Αυτό το κάνουμε και για την ασφάλεια δικαίου, για να αποφύγουν οι συμπολίτες μας την παραπλάνησή τους ή μία σύγχυση, η οποία μπορεί να τους οδηγήσει σε δύσκολες καταστάσεις.

Έχουμε κύριοι Υπουργοί στη διάθεσή μας μία επιστολή από την Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία, για τις προτάσεις που σας έκαναν και διατυπώνουν το παράπονο τους, ότι οι

προδιαγραφές για την συμπερίληψη τους, όπως αυτοί σας πρότειναν στη σχετική διάταξη νόμου δεν ελήφθησαν υπ' όψιν. Και εγώ θα έλεγα ότι πρέπει να το δείτε, να το δούμε όλοι, όχι μόνο γιατί είναι αυτονόητη η πρόσβαση όλων των πολιτών -και βεβαίως και των συμπολιτών μας που έχουν κάποιες ιδιαιτερότητες και οι οποίοι καλύπτουν περίπου το 10% του πληθυσμού της χώρας- στην πληροφόρηση, στην ενημέρωση, όχι μόνο γιατί πρέπει να έχουν ίσο δικαίωμα με όλους τους άλλους πολίτες αλλά και γιατί -πέραν όλων των άλλων- και νομικά διασφαλίζεται αυτό το δικαίωμα τους και συνταγματικά αλλά και από την υπογραφή της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα των Ανθρώπων, των Ατόμων με Αναπηρία την οποία βεβαίως περιμένουμε να κυρώσει και η Ελληνική Κυβέρνηση.

Κύριοι Υπουργοί, πάμε στο άρθρο 9. Εμείς, σας είπαμε για το άρθρο 9 -και δυστυχώς βλέπουμε ότι επιμένετε- ότι δεν μπορούμε να ψηφίσουμε μία διάταξη η οποία εισάγει εξαίρεση στο γενικό κανόνα με τον οποίο ενεργούνται οι μετατάξεις. Σας είπαμε ότι είναι άλλο πράγμα η ενίσχυση, η υπεράσπιση όλων εκείνων των αιτημάτων του Συνηγόρου του Πολίτη που έχουν να κάνουν με την καλύτερη απόδοση του έργου, με την αποτελεσματικότητα του, με τη διασφάλιση των όρων και των προϋποθέσεων εργασίας, ούτως ώστε αυτή η εργασία να είναι αποτελεσματική, να παράγει αποτελέσματα και είναι άλλο πράγμα το να εισάγουμε εξαιρέσεις στον τρόπο με τον οποίο ενεργούνται μετατάξεις, ιδιαίτερα δε όταν η Κυβέρνησή σας, σε όλους τους τόνους φροντίζει να μας θυμίζει ότι έχει «κλεισει» τα παράθυρα. Το κάνατε και χθες, δεν άκουσα να το επαναλαμβάνει ορθώς σήμερα ο εισηγητής της Πλειοψηφίας. Μην το υποτιμάτε, γιατί θα το βρούμε μπροστά μας.

Εγώ σας καλά και τώρα ακόμη, να αλλάξετε τη σχετική διάταξη. Και μάλιστα το λέει και ρητά κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων: «Χωρίς γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου της υπηρεσίας προέλευσης και κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων». Ποια είναι η ανάγκη που μας οδηγεί σ' αυτήν την εξαίρεση από το γενικό κανόνα; Η εμπειρία;

Μα έρχεστε πιο κάτω, σε άλλη παράγραφο του ίδιου άρθρου να πείτε ότι η εμπειρία -για τους συμβασιούχους βεβαίως, όχι για μόνιμους υπαλλήλους οι οποίοι ανήκουν και στο επιστημονικό προσωπικό- κρίνεται ως απαραίτητη προϋπόθεση μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις που σχετίζονται με την ασφάλεια ζωής.

Μην δημιουργείτε αντιφάσεις με τον τρόπο που νομοθετείτε, οι οποίες μάλιστα αποκαλύπτονται πρώτα απ' όλα πολύ εύκολα και δευτερευόντως καταρρίπτονται και προκαλούν και ευνόητα ερωτήματα για την ιδιαίτερη εύνοια με την οποία σπεύδουμε όλοι να περιβάλουμε τον τρόπο με τον οποίο εργάζονται συγκεκριμένα πρόσωπα. Θα σας πω το εξής, εύνοια και σε σχέση με το επιστημονικό προσωπικό άλλων Ανεξαρτήτων Αρχών. Να το δείτε και να το μαζέψετε, κύριε Υπουργέ. Σας το λέω χωρίς να υπώσω τους τόνους, γιατί σας επαναλαμβάνω, ότι πέραν του ότι δεν μας εξηγείτε την ιδιαίτερη ανάγκη, το μόνο που θα μπορούσε να υποθέσει κανείς είναι ότι αναφέρατε πιθανώς στην εμπειρία που έχουν αποκτήσει, γιατί τίποτα άλλο δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό. Αλλά την εμπειρία έρχεστε στην επόμενη παράγραφο να την απαλείψετε ως τυπικό προσόν για μια σειρά εργαζομένων στο δημόσιο ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω κύριε Πρόεδρε, αν μου δώσετε ένα λεπτό.

Αντιλαμβάνεστε ότι πέραν της ιδιαίτερης εύνοιας που μπορεί να υποκρύπτει μία τέτοια διάταξη, δημιουργούνται ερωτήματα και για το κατά πόσο διασφαλίζεται ισότητα όλων των εργαζομένων στην πρόσβαση τους στο χώρο εργασίας, στο περιβάλλον εργασίας, μίας αρχής, όπως αυτής του Συνηγόρου του Πολίτη.

Περαιτέρω για την δεύτερη παράγραφο του ίδιου άρθρου, του άρθρου 9 σας τα είπαμε στην επιτροπή, τα επαναλαμβάνουμε και τώρα. Εφόσον έχετε αποφασίσει να εισάγετε μία εξαίρεση για εκείνους των οποίων η εμπειρία είναι απαραίτητη ή σχετίζεται με την ασφάλεια ζωής, θα σας έλεγα να συμπληρώνετε αυτήν την προϋπόθεση με ακόμα μία «ή αυτών των οποίων η εμπειρία διασφαλίζει το δημόσιο συμφέρον», διότι υπάρχουν συμβασιού-

χοι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα οι οποίοι έχουν μία απόλυτη εξειδίκευση στο χώρο της εργασίας τους, τέτοια που να υπερασπίζεται και να προάγει το δημόσιο συμφέρον όπως είναι οι συνηρητές αρχαιολογικών μνημείων, οι αρχαιολόγοι. Τι θα κάνετε μ' αυτούς; Έχουμε τη δυνατότητα, έχουμε την ευχέρεια, μπορούμε να αποδεχθούμε ως πολιτεία ότι «στου κασίδη το κεφάλι» κάθε φορά θα αποκτούν την εμπειρία τους άνθρωποι οι οποίοι δεν έχουν τέτοια; Γιατί αντιλαμβάνεστε ότι μιλούμε για ευαίσθητες εργασίες, οι οποίες κάθε άλλο παρά επιτρέπουν λάθη.

Κύριοι Υπουργοί, ολοκληρώνοντας αυτήν μου την τοποθέτηση, σας επαναλαμβάνω ότι έχετε βεβαίως όπως έχετε ήδη καταγράψει ένα «ναί» επί της αρχής. Έχετε ένα «ναί», όπως αυτό προκύπτει μέσα από την επικοινωνιακή πρόταση στην επί των άρθρων συζήτηση και στην αποδοχή εκ μέρους σας αυτών των παρατηρήσεων. Σας καλούμε, να συμπληρώσετε, για να αποτρέψετε κάθε σύγχυση, που προκύπτουν από την κακή διατύπωση στο άρθρο 4, αλλά να λάβετε υπ' όψιν σας τις παραινέσεις και τις επικρίσεις της Ομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρίες και, βεβαίως, να αναθεωρήσετε συνολικά το περιεχόμενο των διατάξεων του άρθρου 9, στις παραγράφους 1 και 2, διαφορετικά εμείς δεν θα μπορούσαμε να το ψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να κάνω μία σύντομη παρέμβαση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχετε το λόγο, κυρία Υφυπουργέ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Άκουσα τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας και παρά την θετική εισήγησή του επί της αρχής του νομοσχεδίου, εξακολουθεί να προσπαθεί και σήμερα ακόμη να μειώσει την αξία του συγκεκριμένου εγχειρήματος, τη σημασία του συγκεκριμένου νομοθετήματος, κάνοντας λόγο για ήδη νομοθετημένη ρύθμιση η οποία δεν έχει καμία απολύτως σημασία, μιλώντας φυσικά για το μεγάλο αριθμό των αποφάσεων, των κανονιστικών πράξεων και των διοικητικών πράξεων του δημοσίου τομέα, οι οποίες ισχύουν ομολογουμένως από την εγγραφή τους στο ΦΕΚ, στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης ή από τη δημοσίευσή τους με άλλο τρόπο.

Όμως, κύριε Ζώη, υπάρχουν πολλές διοικητικές πράξεις -θα έλεγα μία σωρεία διοικητικών πράξεων- με οικονομικό κυρίως αποτέλεσμα που δεν δημοσιεύονται, οι οποίες και πολύ μεγάλη σημασία έχουν όσον αφορά τη δημοσιότητά τους, αλλά και τη θέση τους σε ισχύ και το υπόστατό τους. Σε καμμία των περιπτώσεων δεν μπορούμε να πούμε ότι αυτός ο αριθμός είναι αμελητέος, είναι ένας μικρός αριθμός, ούτε μπορούμε να υποβαθμίσουμε το μέγεθος και τη σημασία των πράξεων αυτών.

Θα σας αναφέρω μία ενδεικτική απαρίθμηση μόνο των πράξεων οι οποίες μέχρι σήμερα δεν δημοσιεύονταν και δεν ίσχυαν επομένως από τη δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, οι οποίες όμως, έχουν ένα πολύ σημαντικό οικονομικό αποτέλεσμα. Προκηρύξεις έργων παροχής αγαθών και υπηρεσιών με απευθείας ανάθεση. Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι είναι πολύ μεγάλος ο αριθμός των πράξεων αυτών στο δημόσιο τομέα. Αποφάσεις και εντολές που αφορούν δαπάνες, εγκρίσεις, κατανομή χρηματοδοτήσεων δημοσίων έργων, προκηρύξεις δημοσίων διαγωνισμών, αποφάσεις κατακύρωσης αποτελεσμάτων διαγωνισμών και συμβάσεις που γίνονται με βάση τους διαγωνισμούς. Αποφάσεις έγκρισης και διάθεσης πάσης φύσεως δαπάνης από τον τακτικό προϋπολογισμό και οι δαπάνες επιχορηγήσεων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και ιδιωτικού δικαίου από τον τακτικό προϋπολογισμό επίσης. Συμβάσεις μελετών και έργων που αφορούν την πληροφορική.

Εσείς που ξέρετε από την ηλεκτρονική διακυβέρνηση, θα ξέρετε πολύ καλά ότι είναι ένας πολύ μεγάλος αριθμός πράξεων στο δημόσιο τομέα, αλλά και πράξεις οι οποίες δεν έχουν οικονομικό αποτέλεσμα, έχουν διοικητικό αποτέλεσμα και ενδιαφέρουν τους πάντες. Αναφέρομαι βεβαίως στις πράξεις που αφορούν αποφάσεις μεταθέσεων, μετακινήσεων, προαγωγών δημοσίων υπαλλήλων. Είναι μία σωρεία διοικητικών πράξεων τις

οποίες εσείς αγνοείτε.

Εκτιμώ λοιπόν ότι θα πρέπει να λάβετε υπ' όψιν σας ότι είναι πολύ σημαντική η διάταξη αυτή της παραγράφου 2 του άρθρου 4 όπου και εκεί, για να ισχύσει, θα πρέπει να υπάρχει η εγγραφή με τον ειδικό αριθμό ανάρτησης στο Εθνικό Τυπογραφείο και βεβαίως η ανάρτηση της πράξης αυτής στο διαδικτυακό τόπο του κάθε φορέα, της κάθε υπηρεσίας, όπου πρέπει να αναρτηθεί αυτή η πράξη.

Επομένως μην υποβαθμίζετε την αξία του νομοσχεδίου, μην το απαξιώνετε. Είναι πάρα πολύ σημαντικό. Και ξέρω πολύ καλά ότι το έχετε κατανοήσει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κυρία Υφυπουργό για τη σύντομη παρέμβασή της.

Τον λόγο έχει τώρα ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Παπακωνσταντίνου για οκτώ λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Καλημέρα σας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές.

Με το παρόν νομοσχέδιο, αυτοί που το υποστηρίζουν, υποστηρίζουν ότι η διαφάνεια πρέπει να υποστέλλεται, η διαύγεια πρέπει να εξατμίζεται μπροστά στις σχέσεις ιδιοκτησίας για τη διασφάλιση της οικονομικής ελευθερίας των βαθύπλουτων, των «βαρόνων» του χρήματος, των εκλεκτών και εντίμων μελών της «αγιάς» καπιταλιστικής οικονομίας. Το ΚΚΕ λέει ότι εκεί πρέπει να εστιαστεί η διαύγεια και η διαφάνεια. Πραγματικά, είναι ταυτόχρονα και εκκωφαντική και ξεφωνημένη η σιωπή σας για το ουσιώδες ζήτημα που βάλουμε από την αρχή ως ΚΚΕ. Γίνεται αντιληπτή η στάση σας και οι λόγοι που την προδιαγράφουν. Και ίσως να περιμένουμε –μάτια, μέχρι και το τέλος της διαδικασίας- τον υπεσχημένο ισχυρό αντίλογο του κυρίου Υπουργού στα ζητήματα που βάλουμε.

Η επιχειρηματολογία των κυβερνητικών Βουλευτών και των φιλοπασόκων ομιλητών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού συνίσταται στο ότι υπάρχει δυσπιστία και αγανάκτηση του ελληνικού λαού, οφειλόμενη σε παρανοήσεις, παρεξηγήσεις, αδιαφάνεια και ανορθολογες συμπεριφορές. Βεβαίως υπάρχουν και κάποια ψιλοκλεφτρόνια. Κρίσιμο ζήτημα θεωρούν οι ομιλητές –και σε πολλές ομιλίες, όπως τις κατέγραψα- ότι υπάρχουν σύνομες μεν αποφάσεις, αλλά όχι ορθολογικές. Επομένως με το πρόταγμα της διαφάνειας και του ορθού λόγου θα βαδίσουμε σε μια λεωφόρο αποκατάστασης της αξιοπιστίας και της εμπιστοσύνης του λαού προς το πολιτικό σύστημα.

Τι απουσιάζει από αυτήν την επίκληση του θεού του ορθού λόγου; Απουσιάζει το ποια κοινωνική δύναμη έχει ζωτική ανάγκη, ζωτικό συμφέρον από τις σκιές, τις γκριζές ζώνες, τα θεσμικά άβατα, ποια κοινωνική δύναμη έχει ζωτικό συμφέρον να παρουσιάζει το ιδιοτελές συμφέρον της ως κοινωνικό συμφέρον. Και είναι ζωτικό συμφέρον να εξουδετερώνονται οι ανταγωνιστές, να περιφρουρούνται τα μερίδια στην αγορά, να παραγκωνίζονται και έντιμοι κρατικοί λειτουργοί και να αποκτούνται εμπιστευτικές πληροφορίες, κρίσιμες, από την κανονιστική δραστηριότητα των κυβερνήσεων και του κρατικού διοικητικού μηχανισμού. Να γιατί δεν θέλετε η διαύγεια και η διαφάνεια να επεκταθούν και πέρα από τις κουρτίνες, στα ενδότερα των βασιλείων του κεφαλαίου και των άλλων μεγιστάνων. Και από αυτή την άποψη τους προσφέρετε πολιτική προστασία. Γιατί η διαφθορά, η ελαστικοποίηση της κοινωνικής και πολιτικής ζωής και συνείδησης αντίστοιχα, σχετίζεται με τη δραστηριότητα, τις αξίες και τη θεσμική αντανάκλαση των συμφερόντων αυτών των «βαρόνων» του χρήματος.

Ομιλήτριες από το ΠΑΣΟΚ αναφέρθηκαν σε παρασιτικά συμφέροντα και κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα. Καλά, δεν έχετε ακούσει ότι πριν από είκοσι ημέρες η διυπουργική επιτροπή ανακοίνωσε την ένταξη είκοσι δύο έργων, ύψους 2,2 δισεκατομμυρίων ευρώ στα σχήματα των Συμπράξεων Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα; Δεν έχετε ακούσει για μέχρι και τριπλασιασμό των δαπανών από τα έργα που έχουν επιτελεστεί με τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα;

Άλλο ζήτημα. Εμείς δεν συμεριζόμαστε την εκτίμησή σας για την ουσία του σκανδάλου Βατοπεδίου. Να γιατί καταθέσαμε και

διαφορετικό πόρισμα για το Βατοπέδι. Εμείς νομίζουμε ότι η αιτία του σκανδάλου Βατοπεδίου, η ρίζα του, η μήτρα του –γιατί «παίζουν» και άλλα σκάνδαλα, όπως στη Σκύρο, στο Λασιθί και ούτω καθ' εξής- σχετίζεται με το ότι εσείς αναγνωρίζετε τη νομική και νομοθετική ισχύ στα χρυσόβουλα, στα σουλτανικά και αυτοκρατορικά έγγραφα και σιγγίλια σε δημόσια γη, ακτές, παράκτιες και παραλίμνιες εκτάσεις. Ήδη είναι προγραμματική η κατεύθυνση της Κυβέρνησης για ανάπτυξη της κερδοσκοπικής αξιοποίησης της δημόσιας γης. Κοιτάξτε πεδίο λαμπρών για τους διάφορους παίκτες, για λεηλασία της δημόσιας περιουσίας. Από αυτή την άποψη, «ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα». Θα πάρετε νομοθετική πρωτοβουλία -εσείς που είστε πληθωρικοί και δηλώνετε στα θέματα της εξυγίανσης- να απαγορευθεί οποιαδήποτε ισχύς αυτοκρατορικών, σουλτανικών και τέτοιων εγγράφων πάνω σε δημόσια γη και περιουσία; Ή μήπως κάνει «τζιζ»;

Να ένα άλλο νόμιμο και φωταγωγημένο σκάνδαλο. Η προσυνηνομημένη απουσία των ακτοπλοίων εφοπλιστών από τις δημοπρασίες για τα ακτοπλοϊκά δρομολόγια μετατρέπεται, με βάση νομοθετική ρύθμιση του 2001, την ακτοπλοϊκή γραμμή σε άγονη γραμμή. Και ως εκ τούτου, εντάσσεται σε κρατική επιδότηση. Έτσι, οι δέκα άγονες γραμμές έγιναν ογδόντα εννέα στο Αιγαίο. Νόμιμα.

Θέλετε και άλλα διαιγή, σύννομα και φωταγωγημένα σκάνδαλα; Απτική Οδός. Οι τελικές πληρωμές ήταν 1.200.000.000 ευρώ. Το 92% του ποσού είναι κρατική χρηματοδότηση, άμεση ή έμμεση και από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Ο «εκλεκτός» επιχειρηματικός όμιλος συνέβαλε με 8%. Όχι με δικά του λεφτά. Με δάνειο, με κρατική εγγύηση κιόλας. Τι συμβαίνει σήμερα; Η σύμβαση, που ψηφίστηκε από τη Βουλή, λέει ότι είναι 2,8 ευρώ το κάθε αυτοκίνητο για τριάντα τρία χρόνια. Η απόσβεση της δαπάνης, που ήταν 1.200.000.000 ευρώ, έγινε σε δύο χρόνια. Τι κάνουν οι «εκλεκτοί» μεγαλομέτοχοι του επιχειρηματικού ομίλου επί τριάντα τρία χρόνια; Εισπράττουν. Όμοια είναι και η ιστορία με τη Γέφυρα Ρίου- Αντιρρίου, με το αεροδρόμιο «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», καθώς και η ιστορία με τη «HOCHTIF».

Άρθρο 9: Εμείς υποστηρίζουμε ότι στην ΕΡΤ υλοποιείτε ένα σχέδιο για επέκταση, γενίκευση των συμβάσεων ορισμένου χρόνου της μερικής απασχόλησης και των εποχιακών εργαζομένων. Το όχημα είναι οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου, δηλαδή οκταμηνίτες, ενδεκαμηνίτες, δεκαοκταμηνίτες. Αυτός είναι ο άξονάς σας. Αυτός αποτυπώνεται και στα στοιχεία του ΑΣΕΠ για το 2009. Και είναι συντριπτικά και αφοπλιστικά αυτά που λέτε περί αξιοκρατίας, νομιμότητας στις προσλήψεις κ.λπ.. Αυτές οι ρυθμίσεις επεκτείνονται με το άρθρο 9 και στην ΕΡΤ ΑΕ για συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου εποχιακών εργαζομένων μερικής απασχόλησης. Εμείς υποστηρίζουμε ενιαία εργασιακή σχέση. Εσείς θέλετε εργαζόμενους πολλών ταχυτήτων, όσον αφορά τα μισθολογικά, ασφαλιστικά και οικονομικά τους δικαιώματα. Γιατί θέλετε τους εργαζόμενους να παραπαίουν ανάμεσα στην ομηρία και την αιχμαλωσία, από την πελατειακή πρακτική στο «κούρεμα» των ασφαλιστικών και μισθολογικών τους δικαιωμάτων. Πάει πολύ να μιλάτε για αξιοκρατία!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παπακωνσταντίνου.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Άγγελος Κολοκοτρώνης για οκτώ λεπτά.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θα αναφερθώ στα άρθρα.

Ήδη από την επιτροπή έχουμε ζητήσει να τροποποιηθεί ως εξής η δεύτερη περίπτωση της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του παρόντος νομοσχεδίου: «Στο διαδίκτυο αναρτώνται πράξεις νομοθετικού περιεχομένου του άρθρου 44, παράγραφος 1 του Συντάγματος, μετά την περαίωση των περιγραφομένων διαδικασιών, μέχρι την υπογραφή της πράξης νομοθετικού περιεχομένου από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας». Το είχα καταθέσει και στην επιτροπή και υπάρχει και η αιτιολογική έκθεση δι' ολίγον. Το καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Άγγελος Κολοκοτρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυν-

σης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στο άρθρο 2 παράγραφος 4 εδάφιο 4 λέτε «Λοιπές πράξεις κανονιστικού χαρακτήρα με εξαίρεση τις κανονιστικές πράξεις που αφορούν την οργάνωση, διάρθρωση, σύνθεση, διάταξη, εφοδιασμό και εξοπλισμό των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας, καθώς και κάθε άλλη πράξη, η δημοσιοποίηση της οποίας προκαλεί βλάβη στην εθνική άμυνα και ασφάλεια της χώρας».

Είπαμε στην επιτροπή ότι αντί για το «κάθε» -και μπορεί να θεωρηθεί λεπτομέρεια, αλλά εξ όνουχ τον λέοντα, όπως έλεγαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι- θα προτιμούσαμε το «πάσα», διότι εδώ είπαμε ότι έχει την έννοια του κατηγορηματικού προσδιορισμού η λέξη «κάθε», αλλά δεν είναι κατηγορηματικός προσδιορισμός. Αυτό έτσι για την ακρίβεια και για την άσκηση της ελληνικής γλώσσας.

Εκείνο που προτείνουμε είναι να συμπληρωθεί το άρθρο και εκεί που αναφέρεται ότι αφορά τον εφοδιασμό και τον εξοπλισμό των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας, καθώς και κάθε άλλη πράξη, να συμπληρωθεί: «Των Ενόπλων Δυνάμεων, του Λιμενικού Σώματος, της Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού Σώματος», διότι τίθεται υπό την κρίση αυτού που δημοσιεύει την απόφαση το τι ακριβώς σημαίνει «κάθε άλλη πράξη».

Στο άρθρο 3 αναφέρεται ότι: «Οι πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 του παρόντος νόμου, αναρτώνται αμελλητί στο διαδίκτυο με μέριμνα του οργάνου που τις εξέδωσε». Όπως τονίσαμε και στην επιτροπή το «αμελλητί» είναι πολύ ευρύχωρο και πιστεύουμε ότι θα πρέπει να τεθεί προθεσμία, διότι υπάρχει ένας κίνδυνος προεκλογικά ένας Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης, επί παραδείγματι, να ανακοινώνει ότι προσλαμβάνει υπαλλήλους στο Δήμο του, να μην το αναρτά στο διαδίκτυο, και γίνονται οι εκλογές και να μένει ως προεκλογική υπόσχεση αυτό.

Νομίζω ότι θα πρέπει να προχωρήσετε λίγο τη σκέψη σας, ώστε να καλύψετε και περιπτώσεις που μπορεί, όπως η προαναφερθείσα, να συμβούν.

Στο άρθρο 5 που αναφέρεται στην προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και τα απόρρητα, θέλω να πω ότι υπάρχει ένα τεράστιο ζήτημα με τα προσωπικά δεδομένα μεταξύ των οποίων θεωρούνται και οι μισθοί των εργαζομένων στην ΕΡΤ. Διότι όπως μας αναφέρει ο κ. Γερουλάνος στην επίκαιρη ερώτηση που έχουμε καταθέσει, οι μισθοί των εργαζομένων στην ΕΡΤ εντάσσονται στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.

Εις επίρρωση των όσων λέμε, καταθέτω στα Πρακτικά την ερώτηση που κατέθεσε ο συνάδελφος κ. Κυριάκος Βελόπουλος, ζητώντας να πάρει μια απάντηση για τις μηνιαίες αποδοχές των υπαλλήλων της ΕΡΤ και ο κ. Γερουλάνος, ο αρμόδιος Υπουργός Πολιτισμού, μεταξύ άλλων τονίζει στην απάντησή του τα εξής: «Σύμφωνα με την από 30 Οκτωβρίου 2000 ανακοίνωση της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, προκύπτει ότι για τις ανάγκες του Κοινοβουλευτικού Ελέγχου, επιτρέπεται να ανακοινώνονται συγκεντρωτικά στους ερωτώντες Βουλευτές τα ονόματα των προσώπων που προσλαμβάνονται από το δημόσιο και από άλλους φορείς του δημοσίου. Επίσης, επιτρέπεται να ανακοινώνεται το ύψος των αποδοχών τους όχι ατομικά για τον καθένα, αλλά κατά κατηγορία και είδος απασχόλησης». Τα καταθέτω στα Πρακτικά, έτσι ώστε να ξεκαθαρίσει τελικά η Κυβέρνηση τι θεωρεί και τι όχι προσωπικό δεδομένο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Άγγελος Κολοκοτρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εμείς δεν θέλουμε να είναι προσωπικού χαρακτήρα και απόρρητα οι μισθοί των συμβούλων κρατικών υπαλλήλων, όπως δεν είναι προσωπικό δεδομένο και η βουλευτική αποζημίωση και συμφωνούμε να μην είναι προσωπικό δεδομένο.

Στο άρθρο 6 νομίζω ότι θα πρέπει να αναφερθεί ότι απαιτείται να υπάρχουν εξειδικευμένοι υπάλληλοι στο χειρισμό των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Να μη θεωρούμε δεδομένο ότι σε κάθε οργανισμό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν άνθρωποι που το γνωρίζουν αυτό και ειδικότερα σε απομακρυσμένους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Στο άρθρο, επίσης, ορίζεται ότι η εργασία θα γίνεται χωρίς αμοιβή, γεγονός που μπορεί να σημαίνει ότι τους αποσπάτε από

την κύρια εργασία τους και δεν τους αμείβετε.

Θα αναφερθώ στο άρθρο 9 και στην περίπτωση β. Είναι μια από τις λίγες φορές που είδαμε μπροστά μας -βέβαια, ο Υπουργός στην επιτροπή το δικαιολόγησε, χωρίς όμως να γίνει και τόσο πειστικός- ένα κείμενο που να λέει ότι η εξειδικευμένη εμπειρία είναι δυνατόν να προβλέπεται ως προσόν σε εξαιρετικές περιπτώσεις. Μου προξενεί εντύπωση το γεγονός ότι νομοθετείτε απαξιώνοντας την εμπειρία, που θα μπορούσε να είχε ένας υπάλληλος. Λέτε «δεν τη θέλω». Θα ήθελα να μας δώσετε μια πληρέστερη εξήγηση, κύριε Υπουργέ.

Όπως και στο ίδιο άρθρο, στην περίπτωση βα, η σκέψη μου πάει στο ότι είναι σε κρίση πολλά από τα εθνικά μας ζητήματα. Προφανώς, στη διάταξη αυτή υπονοείτε αναστολή λειτουργίας Γραφείων Τύπου και Επικοινωνίας που βρίσκονται στο εξωτερικό, δηλαδή τα ελληνικά Γραφεία Τύπου. Δεν καταλαβαίνω σε τι αποσκοπεί αυτή η αυτοαπομόνωση και τι μπορεί να έχει στη σκέψη του ο νομοθέτης.

Εν τω μεταξύ έχω παραλάβει ένα e-mail από την εκπρόσωπο στο Μικτό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ, την κ. Αθηνά Καμπάκογλου -ελπίζω να το έστειλε και σε εσάς- στο οποίο, μεταξύ άλλων, αναφέρει: «Με πρόσχημα την οικονομική κρίση και την εξοικονόμηση χρημάτων «φορτώνεται» με υπερεξουσίες το μέλος της εκάστοτε κυβέρνησης, το οποίο ασκεί την εποπτεία της Γενικής Γραμματείας, στην απόλυτη ευχέρεια και διάθεση του οποίου και χωρίς καμία θεσμική διαδικασία, είναι πλέον η αναστολή-επανεναρξη των Γραφείων Τύπου Εξωτερικού, που σημειωτέον ως αντικείμενό τους έχουν την προώθηση των ελληνικών θέσεων στο εξωτερικό και μάλιστα, σε μια τόσο δύσκολη συγκυρία, με τη χώρα να βάλλεται πανταχόθεν». Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Άγγελος Κολοκοτρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το κυρίαρχο για μας, σε ό,τι αφορά το άρθρο 9, σχετικά με τις περιπτώσεις των αντιρρησιών συνειδησης, το αναφέραμε εγκαίρως και είναι προς τιμήν του Υπουργού ότι το έχει αναπέμψει, ήδη, στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, όπως και αυτό που αναφέρεται στα ακίνητα ιδιοκτησίας του Ταμείου Εθνικής Άμυνας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα παρακαλέσω, κύριε Πρόεδρε, την ανοχή σας, για ένα λεπτό.

Το κυρίαρχο που μας αφορά για την ΕΡΤ, η οποία, βάσει του νομοσχεδίου, μπορεί να συνάπτει σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, ανεξαρτήτως της πρόβλεψης των σχετικών ειδικοτήτων και του αριθμού των θέσεων στο γενικό κανονισμό προσωπικού της ΕΡΤ, είναι ότι καταργείτε τον οργανισμό λειτουργίας της ΕΡΤ και δημιουργούνται προϋποθέσεις αθρόας πρόσληψης ημετέρων. Το λέμε με λύπη μας αυτό.

Θα περιμέναμε να το αναπέμψετε αυτό στον κ. Γερουλάνο, για να μην αναλαμβάνετε ευθύνες άλλων και σας παρακαλούμε να μη βάλετε την υπογραφή σας σε αυτή την τροπολογία ή τουλάχιστον να κάνετε συνομιλητή σας τις Ενώσεις Συντακτών οι οποίες, απ' ό,τι ξέρω, κατά κυρίαρχο λόγο πρόσκεινται προς την παράταξή σας.

Θα αναφέρω κάτι τελευταίο, κύριε Πρόεδρε. Έχω παραλάβει ένα έγγραφο το οποίο βλέπω εδώ ότι και ο κ. Κατρίνης και ο κ. Ζώης το έχουν παραλάβει- από την Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία. Τα άτομα αυτά διαμαρτύρονται ότι δεν έχουν τον ίδιο τρόπο και την ίδια δυνατότητα να ασχολούνται με το internet και θέλουν να τους διευκολύνετε.

Ζητούν «να συμπεριληφθεί ειδική μέριμνα για τη διασφάλιση της πρόσβασης των ατόμων με αναπηρία σε όλες αυτές τις πράξεις, νόμους και αποφάσεις που θα αναρτώνται στο διαδίκτυο και να οριστεί ότι ο τρόπος κατασκευής προσβάσιμων ιστοσελίδων και διαδικτυακών τόπων θα ακολουθεί το de facto πρότυπο ηλεκτρονικής προσβασιμότητας που χρησιμοποιείται για το σκοπό αυτό σε επίσημα έγγραφα της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Είμαι βέβαιος ότι θα το δείτε με ιδιαίτερη προσοχή, ακριβώς γιατί αφορά άτομα με αναπηρία. Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Άγγελος Κολοκοτρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κολοκοτρώνη.

Το λόγο έχει τώρα ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Βασίλειος Μουλόπουλος, για οκτώ λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η επί της αρχής τοποθέτησή μας βασίστηκε στην πεποίθηση πως αυτό που πραγματικά θα προσέφερε στη διαφάνεια και στη συμμετοχή του πολίτη για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων του, θα ήταν η πρόβλεψη και η υλοποίηση υποδομών αυξημένης συμμετοχής στη δημοκρατική διαδικασία λήψης αποφάσεων και ότι πρέπει να δούμε τη διαφάνεια ως έννοια που έχει κοινωνικό, ταξικό, πολιτικό και δημοκρατικό μέγεθος.

Για το ΣΥΡΙΖΑ η διαφάνεια και η διαύγεια αποκτούν νόημα στο βαθμό που δικαιώνουν τις απαιτήσεις της ελληνικής κοινωνίας για δημοκρατία, για συμμετοχή, για έλεγχο κοινωνικό και για έλεγχο πολιτικό. Αυτό που προτείνει η Κυβέρνηση είναι ένα επικοινωνιακό πυροτέχνημα διαφάνειας με πρακτική αξία ενός φύλλου ΦΕΚ στο διαδίκτυο.

Με γνώμονα αυτά, επί των άρθρων θεωρούμε τα εξής:

Για το άρθρο 1, δεν αρκεί να είναι στόχος μια τυπική δημοσιότητα. Πρέπει να προστεθεί η διασφάλιση της ουσιαστικής πρόσβασης του πολίτη, όχι μόνο στην πληροφορία, αλλά και στην ίδια τη διαδικασία της διαμόρφωσης της πράξης. Θα ψηφίσουμε «παρών».

Στο άρθρο 2, είναι απαραίτητο να διευρυνθεί το πεδίο εφαρμογής του. Δεν αναφερόμαστε στην, ήδη, μεγάλη λίστα πράξεων που πρέπει να αναρτηθούν στο διαδίκτυο. Αυτό από μόνο του θα μπορούσε να αποτελέσει ένα εξαιρετικό πρόσχημα για τη συνέχιση της αδιαφάνειας και της κακοδιοίκησης. Πρέπει ο πολίτης να μπορεί να έχει δυνατότητα ουσιαστικής πληροφόρησης και παρέμβασης κατά τη διαδικασία των περισσότερων από τις πράξεις που περιγράφονται. Και σε αυτό θα ψηφίσουμε «παρών».

Στο άρθρο 3, το «αμελλητί» είναι πολύ ευρύχωρο και πιστεύουμε ότι θα πρέπει να τεθεί προθεσμία και να υπάρχει τουλάχιστον μια στοιχειώδης κύρωση. Δεν μπορείτε να πείτε ότι θα είναι επί ποινή ακυρότητας. Θα μπορούσατε να βάλετε την πειθαρχική ευθύνη του υπαλλήλου. Αφού όμως δημιουργείτε τον υπεύθυνο της ανάθεσης, μπορείτε να ορίσετε ένα αδίκημα πειθαρχικό στην περίπτωση που ο υπεύθυνος παραβιάζει, είτε από δόλο είτε από αμέλεια, αυτό το οποίο κάνει.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, για τις παραγράφους 1 και 2 το σημαντικό πρόβλημα έγκειται στην πολυδιάσπαση και τον κατακερματισμό των διαδικτυακών τόπων, όπου θα γίνονται οι αναρτήσεις. Θα έπρεπε να υπάρχει κεντρική, ενιαία και ομοιογενής δημοσίευση σε έναν κεντρικό διαδικτυακό τόπο.

Σχετικά με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου είναι, κατά τη γνώμη μας, υπερβολικά γενικόλογο και πιστεύουμε ότι θα έπρεπε να καθορίζει τουλάχιστον τις κατευθύνσεις για την εγγραφή της πρόσβασης στο μέσο χρήστη. Και σε αυτό θα ψηφίσουμε «παρών».

Όσον αφορά το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρέπει να διατυπωθεί χωρίς ασάφειες ότι η έναρξη ισχύος της διοικητικής πράξης και τα αποτελέσματά της ξεκινούν από τη δημοσίευσή της και ότι αυτό που γίνεται τώρα με την ανάρτηση είναι μια παραπάνω διαδικασία που δεν συναρτάται με το τυπικό σκέλος. Θεωρούμε, σε συμφωνία με την πρόταση της Επισημονικής Επιτροπής της Βουλής, πως πρέπει να διευκρινιστεί στο νόμο ότι αν η αφετηρία της δικαστικής προσβολής των μη δημοσιευτών στην Εφημερίδα της Κυβερνήσης είναι η υποχρεωτική τους ανάρτηση στο διαδίκτυο, πριν από την οποία δεν εκτελούνται ή η πλήρης γνώση τους από το θιγόμενο πολίτη. Και σε αυτό θα ψηφίσουμε «παρών».

Για το άρθρο 5, θεωρούμε αναγκαία την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, αλλά είμαστε αντίθετοι στην προστασία του βιομηχανικού, οικονομικού και μετοχικού απορρήτου. Ψηφίζουμε «όχι».

Για το άρθρο 6, χρειάζεται να κάνουμε μια ολοκληρωμένη κριτική στο σύνολό του. Με το άρθρο αυτό, πρακτικά ακυρώνεται οποιοδήποτε ενιαίο πλαίσιο για τη δυσλειτουργικότητα και την ανεκτικότητα των συστημάτων. Επίσης, μέρος όσων εξουσιοδοτούνται στον Υπουργό, πρέπει να προδιαγραφούν δεσμευτικά και με σαφήνεια στο νόμο για να δημιουργηθεί ένα ενιαίο πλαίσιο, όπου θα ορίζεται ότι η ανάρτηση θα βασίζεται σε ανοικτά τεχνικά πρότυπα, που θα επιτρέπουν ενιαία κυκλοφορία της πληροφορίας μεταξύ των διαφόρων υπηρεσιών της δημόσιας διοίκησης. Ένα πλαίσιο δόμησης των πληροφοριών και των δεδομένων, σύμφωνα με τα γνωστά στην Ευρώπη πρότυπα ανοικτής διακυβέρνησης, ένας κεντρικός δικτυακός τόπος που θα είναι δομημένος σε καταλόγους και τα αρχικά δεδομένα θα είναι καλά τεκμηριωμένα και αναγνώσιμα από τους χρήστες. Γι' αυτό και σε αυτό ψηφίζουμε «παρών».

Για τα άρθρα 7 και 8, δεν έχουμε αντιρρήσεις και τα υπερψηφίζουμε ως αυτονόητα.

Για το άρθρο 9, στην παράγραφο 1 κρίνουμε θετική τη στελέχωση του Συνηγόρου του Πολίτη με εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό στο βαθμό που διασφαλίζεται η επάρκεια του αποσπασμένου προσωπικού και η αξιοκρατία. Ψηφίζουμε «να».

Σε όλα τα υπόλοιπα ψηφίζουμε «όχι».

Θέλω να κάνω μια ειδική αναφορά για την ΕΡΤ. Θεωρούμε ότι οι εργαζόμενοι στη δημόσια τηλεόραση θα έπρεπε από θέση αρχής να είναι όλοι αορίστου χρόνου. Τουλάχιστον θα έπρεπε στην τροπολογία να υπάρχει μια μεταβατική περίοδος, ώστε να τακτοποιηθούν όλοι αυτοί οι εργαζόμενοι που, επί σειρά ετών, τλαιπωρούνται. Οι συμβάσεις αυτών των ανθρώπων πιστεύουμε ότι πρέπει να μετατραπούν σε συμβάσεις αορίστου χρόνου. Για το θέμα αυτό θα ήταν απαραίτητο να καταγραφούν όλοι οι εργαζόμενοι για να φανεί η διάσταση του προβλήματος της δημόσιας τηλεόρασης.

Πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρξει μια ποσόστωση στις ευέλικτες μορφές εργασίας και αυτές οι ευέλικτες μορφές εργασίας να μην καλύπτουν οπωσδήποτε πάγιες και διαρκείς ανάγκες, όπως γίνεται μέχρι σήμερα.

Κύριε Υπουργέ, επίσης δεν διευκρινίζεται στο νομοσχέδιο ποιοι πάνε με τη διαδικασία του ΑΣΕΠ. Γνωρίζουμε ότι σε αυτήν τη διαδικασία δεν υπόκεινται δημοσιογράφοι και καλλιτέχνες, αλλά από ό,τι καταλαβαίνω υπάρχουν και άλλες κατηγορίες, τις οποίες ακόμα δεν τις γνωρίζουμε. Πολύ φοβάμαι ότι αυτή η διάταξη μονιμοποιεί την ευέλικτη εργασία και την ανακύκλωσή της ανά δύο χρόνια, όπου με πολιτικά κριτήρια θα ανακυκλώνονται οι εργαζόμενοι. Κατά τη γνώμη μας θα έπρεπε να οριστεί ένα συγκεκριμένο ποσοστό συμβάσεων ορισμένου χρόνου, όπως είπα.

Δεν υπάρχει οργανόγραμμα για να μάθουμε επίσης τελικά πόσους εργαζόμενους έχει η ΕΡΤ και με πόσους πρέπει να λειτουργεί. Χρειαζόμαστε, απαραίτητως, αυτό το οργανόγραμμα για να μπορέσουμε να συνεννοηθούμε τι μπορεί να γίνει με τη δημόσια τηλεόραση.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι δεν γίνεται να δουλεύει κάποιος για πέντε-δέκα χρόνια, όπως συμβαίνει σε μια εκπομπή και να μη θεωρείται διαρκής και πάγια η ανάγκη που καλύπτει.

Τα κριτήρια επίσης, δεν μπορεί να είναι αυθαίρετα. Η αξιολόγηση θα πρέπει να είναι ενιαία και τα κριτήριά της καθορισμένα, ώστε να μην υπάρχει αυθαιρεσία της διοίκησης.

Τελειώνοντας παραδειγματικά, θέλω να αναφέρω τους ρεπόρτερ της πρωινής ζώνης, που επί δέκα χρόνια κάνουν την ίδια δουλειά. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν πάρα πολλοί εργαζόμενοι, οι οποίοι έχουν συμβάσεις έργου ορισμένου χρόνου επί επτά, οκτώ, δέκα χρόνια και οι οποίοι ανανεώνουν τις συμβάσεις τους μετά από τρίμηνη διακοπή. Είναι οι άνθρωποι που τους ξέρουν όλοι, βλέποντας τηλεόραση καθημερινά, αλλά και πίσω από αυτούς υπάρχουν πολλοί περισσότεροι, πίσω από τις κάμερες, οι οποίοι επίσης καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Εμείς ζητάμε να μεταβληθούν σε αορίστου χρόνου οι συμβάσεις αυτών των ανθρώπων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μουλόπουλο.

Εισερχόμεθα στον κατάλογο των ομιλητών. Πρώτος ομιλητής είναι ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία.

Έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θ' αναφερθώ στα άρθρα 4 και 9. Είναι τα μόνα άρθρα στα οποία υπάρχουν σημαντικές παρατηρήσεις. Δεν ξέρω αν υπάρχουν μεταβολές σε σχέση με την χθεσινή συζήτηση, αλλά παρακαλώ πάρα πολύ, ιδίως σε ό,τι αφορά στο άρθρο 4, επειδή όπως τόνισα και χθες αλλάζει πολλές ρυθμίσεις, οι οποίες αφορούν την έναρξη της ισχύος των διοικητικών πράξεων και, επομένως, ρυθμίσεις του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και Διοικητικής Δικονομίας, να είχα την προσοχή σας.

Επαναλαμβάνω, όπως έχει σήμερα το άρθρο 4, τα μεγέθη σε ό,τι αφορά την υπόσταση και την εκτέλεση της διοικητικής πράξης είναι τα ακόλουθα, ύστερα από την τροποποίηση την οποία κάνατε στην παράγραφο 2, με την οποία και συμφωνούμε.

Πρώτον, υπάρχει το υποστατό της διοικητικής πράξης. Δεύτερον, η έναρξη ισχύος. Τρίτον, η εκτέλεση της διοικητικής πράξης. Και τέταρτον, το ειδικό καθεστώς από το οποίο ξεκινάει η προθεσμία άσκησης ένδικων βοηθημάτων.

Κύριε Υπουργέ, δεν μπορεί να υπάρξει αυτό το τετραπλό σύστημα, θα δημιουργηθούν πάρα πολλά προβλήματα. Υπάρχει η υπόσταση της διοικητικής πράξης, υπάρχει η έναρξη ισχύος, η οποία ταυτίζεται με την εκτέλεση. Ορθότερα, όπως σας λέει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, η ανάπτυξη των αποτελεσμάτων, ή όπως εγώ πιστεύω η παραγωγή των αποτελεσμάτων. Και από εκεί και πέρα υπάρχει ένα ειδικό καθεστώς ενδεχομένως για την έναρξη της προθεσμίας άσκησης των ένδικων βοηθημάτων, όπου εκεί, το τονίζω, πρέπει να προσθέσετε το θέμα των διοικητικών προσφυγών.

Άρα, είχε νόημα η παράγραφος 1, κύριε Υπουργέ, όπως την έχετε σήμερα, εάν είχατε κρατήσει την παράγραφο 2 με την αρχική της διάταξη. Τότε ναι. Αυτή τη συζήτηση κάναμε στην επιτροπή. Όπως κάνατε τώρα το άρθρο 2 – και ορθώς το κάνατε – η παράγραφος 1, δεν έχει κανένα νόημα, πρέπει να φύγει, δεν προσθέτει τίποτα απολύτως. Ίσα-ίσα που περιπλέκει τα πράγματα γιατί λέει «η ισχύς» και από κάτω λέει «η εκτέλεση», όταν είναι το ίδιο πράγμα. Η έναρξη ισχύος και η εκτέλεση είναι το ίδιο πράγμα. Επομένως, όπως το έκανα και χθες, αλλά κάπως λεπτομερέστερα τώρα, θα σας πρότεινα να φύγει η παράγραφος 1 – αν μείνει θα δημιουργήσει ερμηνευτικά προβλήματα – και να αναριθμηθούν οι επόμενες παράγραφοι.

Στην παράγραφο 2 δεν έχω να κάνω καμμία παρατήρηση.

Στην παράγραφο 3 θα είχα την εξής αναδιατύπωση: «Οι ρυθμίσεις της παραγράφου 1» πια, γιατί το 2 θα γίνει 1, «του παρόντος δεν θίγουν τις σχετικές δικονομικές και διοικητικές», θα σας πω γιατί το λέω «και διοικητικές», «ρυθμίσεις ως προς την άσκηση ένδικων βοηθημάτων και διοικητικών προσφυγών».

Πρέπει να προστεθούν και οι διοικητικές προσφυγές. Διότι ξέρετε πολύ καλά ότι πολλές φορές η διοικητική προσφυγή αποτελεί προϋπόθεση του παραδεκτού για την άσκηση οποιουδήποτε ένδικου βοηθήματος. Επομένως, η αφετηρία ως προς τη γνώση του δικαιουμένου για να ασκήσει την προσφυγή πρέπει να ταυτίζεται με το ένδικο βοήθημα.

Σε ό,τι αφορά τα ένδικα μέσα που έχετε βάλει, νομίζω ότι μάλλον είναι περιττό. Ένδικο μέσο είναι εκείνο που ασκείται κατά δικαστικής αποφάσεως. Αυτή είναι η διαφορά μεταξύ ένδικου βοηθήματος και μέσου. Στην περίπτωση του ένδικου βοηθήματος είναι αυτό το βοήθημα που ασκείται κατά της διοικητικής πράξης, ενώ το ένδικο μέσο είναι εκείνο που ασκείται κατά της δικαστικής απόφασης. Δεν υπάρχει περίπτωση να έχουμε διοικητική πράξη, η οποία να αποτελεί την αφετηρία για την άσκηση ένδικου μέσου, γιατί πάντοτε το ένδικο μέσο ασκείται κατά δικαστικής απόφασης. Γι' αυτό το λόγο θα πρέπει να φύγει.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι η παράγραφος 3 ως παράγραφος 2 θα έπρεπε να έχει ως εξής: «Οι ρυθμίσεις της παραγράφου 1 του παρόντος δεν θίγουν τις σχετικές δικονομικές και διοικητικές ρυθμίσεις ως προς την άσκηση, αντιστοίχως, ένδικων βοηθημάτων και διοικητικών προσφυγών». Αυτά όσον αφορά το άρθρο 4.

Θα έρθω στο άρθρο 9. Γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ – το γνωρίζουν και οι συνάδελφοι εδώ, άλλωστε ήταν από τις λίγες φορές που έκθεση συνεζητήτο εδώ και έγινε εκτενής συζήτηση – πόση σημασία είχαμε δώσει και εμείς στο θέμα του Συνήγορου του Πολίτη. Έναν θεσμό τον οποίο πιστεύουμε και πιστεύουμε όλες οι πτέρυγες της Βουλής. Και αν κάνετε μία αναδρομή στη νομοθεσία του Υπουργείου Εσωτερικών τα πεντέμισι χρόνια, από το 2004 έως ότου αναλάβετε τα καθήκοντά σας, θα δείτε πόσες διατάξεις, ειδικά για το Συνήγορο του Πολίτη, είχαν περάσει ακριβώς για να ενισχυθεί το έργο του, έργο τεράστιας σημασίας. Αυτό όμως, δεν μπορεί να δικαιολογήσει ορισμένα πράγματα χωρίς να προκύψουν –πέρα από τα ζητήματα πολιτικής– και ζητήματα συνταγματικότητας.

Είναι αλήθεια ότι στο άρθρο 9 δημιουργείται ένα ειδικό καθεστώς μετατάξεων και αποσπάσεων, πέρα και έξω από οποιαδήποτε άλλη διάταξη που ισχύει σήμερα. Άρα, είναι ένα εντελώς ειδικό καθεστώς, προνομιακό με την καλή έννοια του όρου, στο οποίο μάλιστα βασικό στοιχείο είναι η εμπειρία. Γιατί στην ουσία, για ποιο λόγο υπάρχουν αυτές οι αποσπάσεις και μετατάξεις με τον τρόπο που γίνονται; Διότι οι άνθρωποι που υπάρχουν εκεί, πρέπει να έχουν εμπειρία.

Το μεγάλο ερώτημα είναι το εξής: Πρώτα-πρώτα, όπως σωστά τόνισε ο κ. Ζώης, για ποιο λόγο η εμπειρία στο ν. 2190 βάλλεται στο πυρ το εξώτερο, αλλά πρέπει να είναι χρήσιμη μόνο για το Συνήγορο του Πολίτη; Ή η εμπειρία είναι και χρήσιμη για όλες τις δημόσιες υπηρεσίες –και δεν μπορεί να είναι μόνο για το Συνήγορο του Πολίτη– ή δεν είναι χρήσιμη καθόλου, αλλά δεν μπορεί να είναι χρήσιμη τότε ούτε για το Συνήγορο του Πολίτη.

Δεν μπορεί να λέμε, δηλαδή, ότι σε όλες τις άλλες περιπτώσεις την εμπειρία του υπαλλήλου δεν την λαμβάνουμε υπ' όψιν ούτε για τη μονιμοποίησή του, ούτε για την πρόσληψή του –εκτός από τις οριακές περιπτώσεις που αναφέρετε εδώ– αλλά ειδικά για το Συνήγορο του Πολίτη η εμπειρία είναι το βασικό στοιχείο, το οποίο δίνει αυτό το προνομιακό καθεστώς –επαναλαμβάνω– σε ό,τι αφορά τις αποσπάσεις και τις μετατάξεις.

Αυτό, όμως, έχει λιγότερη σημασία από την άλλη αντισυνταγματικότητα που πιστεύω –και θα το δείτε– ότι αν προσφύγει ο οποιοσδήποτε θα καταφέρει να έχει το ίδιο καθεστώς μ' αυτό που βάζετε.

Εγώ να καταλάβω, κύριε Υπουργέ, ότι ο Συνήγορος του Πολίτη ως ανεξάρτητη διοικητική αρχή, και δη συνταγματικώς κατοχυρωμένη, έχει αυτόν τον τεράστιο ρόλο και έχει αυτή την ανάγκη να έχει αυτούς τους υπαλλήλους με αυτή την εμπειρία. Γιατί όμως, δεν θα έπρεπε να έχουν την ίδια δυνατότητα και οι υπόλοιποι τουλάχιστον τέσσερις συνταγματικώς κατοχυρωμένες ανεξάρτητες αρχές; Είναι πέντε οι ανεξάρτητες αρχές που είναι συνταγματικώς κατοχυρωμένες. Το ίδιο το Σύνταγμα δημιουργεί ένα ειδικό καθεστώς για αυτές. Αυτό δικαιολογεί τη διάκριση ενδεχομένως.

Ξέρετε ότι η αρχή της ισότητας, κατά το άρθρο 4, σημαίνει ίση μεταχείριση ουσιαδώς όμοιων καταστάσεων, αλλά και άνιση μεταχείριση ουσιαδώς ανόμοιων καταστάσεων.

Αν θέλουμε εδώ, λοιπόν, να μη δημιουργήσουμε ρήγματα στην αρχή της ισότητας –που εγώ πιστεύω ότι δημιουργούνται ούτως ή άλλως στον γενικότερο τομέα των υπαλλήλων, έτσι που βάζετε αυτή τη διάταξη– και αν θεωρήσουμε ότι υπάρχει ένα ειδικό καθεστώς που το Σύνταγμα διαφοροποιεί και επομένως, με τον τρόπο αυτό δικαιολογείται η όλη ρύθμιση, αυτό μπορεί να ισχύσει για όλες τις Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές, οι οποίες είναι συνταγματικώς κατοχυρωμένες. Δεν μπορεί να ισχύει μόνο για το Συνήγορο του Πολίτη. Είναι το μόνο που μπορεί να σώσει την αντισυνταγματικότητα. Σας διαβεβαιώνω και θα το δείτε. Εάν υπάλληλος οποιασδήποτε άλλης συνταγματικώς κατοχυρωμένης ανεξάρτητης αρχής προσφύγει θα έχει την ίδια μεταχείριση, θέλετε δεν θέλετε. Δεν είναι νοητό. Δεν μπορείτε να πείτε ότι επειδή ο Πρωθυπουργός φώναξε τον Συνήγορο του Πολίτη, λόγω της σημασίας στο Υπουργικό Συμβούλιο, γι' αυτό το λόγο, πρέπει να έχει μόνον αυτή η ανεξάρτητη αρχή ειδική μεταχείριση από πλευράς υπαλληλικού δυναμικού. Όταν μάλιστα γνωρίζετε τί συμβαίνει με το υπαλληλικό δυναμικό του ΑΣΕΠ, του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, της Επιτροπής Προστασίας Προ-

σωπικών Δεδομένων, της ΑΔΑΕ.

Ήρθαν στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας και μας διετραγάδησαν το πρόβλημα που υπάρχει σχετικά με το καθεστώς των υπαλλήλων τους, ότι στερούνται υπαλλήλων. Και στο ΑΣΕΠ ξέρετε ότι τους δώσατε παραπάνω υπαλλήλους, αλλά τους δώσατε αυτούς τους υπαλλήλους να τους προσλάβουν οι άνθρωποι αυτοί με έναν άλλο τρόπο. Και καλά κάνετε και τους δώσατε. Γιατί να μην έχουν την ίδια δυνατότητα; Γιατί να μην έχουν και αυτοί τη δυνατότητα της εμπειρίας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στο ΑΣΕΠ το ξέρετε ότι είναι πάρα πολλοί αποσπασμένοι που υπηρετούν εκεί. Γιατί και αυτοί να μην έχουν την ίδια δυνατότητα. Πρέπει να το δείτε. Αντιλαμβάνομαι ότι νομοτεχνικά ίσως είναι δύσκολο αυτό το πράγμα να το αλλάξετε τώρα. Εκτός αν πείτε ότι αυτό ισχύει κατ' αναλογία και για τις υπόλοιπες συνταγματικώς κατοχυρωμένες Ανεξάρτητες Αρχές και να το κάνετε με υπουργική απόφαση σε ό,τι αφορά τον τρόπο της εφαρμογής. Αλλά και αν δεν το κάνετε τώρα, πρέπει να το κάνετε σε επόμενο νομοσχέδιο, αλλιώς θα θυμηθείτε με: Με μία προσφυγή, με βάση την αρχή ότι μπορεί να επεκτείνεται για λόγους αρχής ισότητας η εφαρμογή διατάξεων, θα επεκταθεί και στις άλλες τουλάχιστον τέσσερις συνταγματικώς κατοχυρωμένες ανεξάρτητες αρχές.

Ευχαριστώ και συγγνώμη για την υπέρβαση του χρόνου, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παυλόπουλο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης για οκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινάω με τρεις γενικές παρατηρήσεις.

Η πρώτη παρατήρηση συνδέεται με την ονοματοδοσία του προγράμματος. Για να είναι επιτυχημένη η ονοματοδοσία ενός προγράμματος πρέπει να συνδέεται εννοιολογικά με το περιεχόμενο, αλλά και με τον επιδιωκόμενο στόχο του. Όπως διαβάζω το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα η έννοια πρόγραμμα και η λέξη διαύγεια χάνουν εντελώς το νόημά τους.

Η δεύτερη παρατήρηση είναι σε σχέση με τον επιδιωκόμενο στόχο, που είναι βεβαίως η ενίσχυση της διαφάνειας. Πότε όμως, κύριοι συνάδελφοι; Πότε; Αφού έχει γίνει η παραγωγή της δημόσιας υπηρεσίας. Κατόπιν εορτής, δηλαδή. Και βέβαια για την ποιότητα δεν συζητάμε.

Κατά τη γνώμη μου, η δημοσιοποίηση, όπως παρουσιάζεται μέσα από το νομοσχέδιο των πράξεων της διοίκησης, είναι μία απλουστευτική κατάληξη του άγχους που υπάρχει στην Κυβέρνηση να αποδείξει ότι έχει διαγνώσει σωστά τις ανάγκες της κοινωνίας.

Σε καμία όμως περίπτωση δεν εξουδετερώνει –ίσως και να μην αγγίζει– τη γενεσιουργό αιτία της αδιαφάνειας. Σε κάθε πάτωμα περίπτωση πρόκειται για μία καλή πρόθεση, την οποία επικροτώ. Η συγκέντρωση όλων αυτών των νομοθετικών κειμένων, ρυθμιστικών, διοικητικών κ.ο.κ., σε ένα διαδικτυακό τόπο σίγουρα είναι ένα καλό βήμα που θα διευκολύνει την πρόσβαση των πολιτών στην πληροφορία, εφόσον βεβαίως υπάρχει ενιαία, ομοιόμορφη αντιμετώπιση της πληροφορίας αυτής και βέβαια εφόσον υπάρχει δυνατότητα να εφαρμοστεί σωστά. Τι θέλω να πω μ' αυτό;

Δεν φθάνει, κύριε Υπουργέ, να υπάρχουν καλές προθέσεις. Την πρόθεση την αναγνώρισα. Πρέπει να ξέρει κανείς και πώς θα περιγράψει σε αυτούς που θα κληθούν να υλοποιήσουν το έργο, να πετύχουν τον επιδιωκόμενο στόχο.

Το Εθνικό Τυπογραφείο είναι, πράγματι, ένας εύκολα προσβάσιμος διαδικτυακός τόπος. Πρέπει όμως, να οργανωθεί τεχνικά και λειτουργικά. Ξέρει; Αντέχει; Μπορείτε να οργανώσετε αυτό το σύστημα; Γιατί θυμάμαι πολύ οδυνηρές εμπειρίες σε σχέση με τις αμοιβές των υπαλλήλων, με την άρνηση της ανάρτησης πράξεως της διοίκησης κ.ο.κ., σε μία απόπειρα που εί-

χαμε κάνει τότε να βελτιώσουμε τις διαδικασίες και την ταχύτητα ίδρυσης επιχειρήσεων.

Μία άλλη παρατήρηση έχει να κάνει μ' αυτό που αναφέρεται στο νομοσχέδιο, ότι τα κείμενα αναρτώνται με μέριμνα του αρμόδιου ή του συναρμόδιου οργάνου που τα εξέδωσε.

Μία εικονική βόλτα στις ιστοσελίδες των φορέων του δημοσίου, θα σας πείσει ότι αυτό γίνεται ακόμη και σήμερα. Το δύσκολο, όμως, είναι τα κείμενα αυτά να αναρτώνται με τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι δυνατή η αναζήτηση των πληροφοριών. Αυτό είναι ένα ζήτημα που λίγοι στο χώρο του πετυχαίνουν και αμφιβάλω αν θα καταφέρει να το πετύχει και το Εθνικό Τυπογραφείο.

Έρχομαι σε ειδικές παρατηρήσεις.

Άρθρο 6. Κύριε Υπουργέ, δημιουργείται μια ομάδα διοίκησης έργου σε κάθε Υπουργείο, με στόχο την τεχνική διαδικαστική και οργανωτική υποστήριξη της ανάρτησης. Ρωτώ –και θα ήθελα μια απάντηση– αυτές τις ομάδες διοίκησης έργου ποιος θα τις καθοδηγεί, ποιος θα τις υποστηρίζει τεχνικά με ερωτηματολόγια, με εγκυκλίους, με οδηγίες; Ένας κόμβος, δηλαδή, που να έχει την ελάχιστη τεχνογνωσία από πλευράς πληροφορικής και οργανωτικής διαδικασίας να μπορεί να υποστηρίζει αυτές τις ΟΔΕ.

Και να σας πω ένα αποτυχημένο παράδειγμα που είχαμε στο Υπουργείο Ανάπτυξης. Θεσπίσαμε πριν από δύο, τρία χρόνια ενεργειακούς υπεύθυνους σε κάθε κτήριο του δημόσιου τομέα. Δεν περπάτησε αυτό, γιατί δεν είχε τη δυνατότητα το Υπουργείο μας να στηρίξει αυτούς τους μηχανισμούς τους αποκεντρωμένους. Άρα, λοιπόν, αυτό είναι μια σημαντική έλλειψη του Υπουργείου. Φαίνεται τεχνοκρατικός ο όρος ΟΔΕ, ομάδα διοίκησης έργου, μου αρέσει πάρα πολύ να τον ακούω, αλλά βλέπω ότι είναι κενός περιεχομένου.

Η δεύτερη παρατήρηση έχει να κάνει με το άρθρο 8, ανάρτηση οργανογραμμάτων. Είναι καλό. Χρειάζεται, βέβαια και μια περιγραφή καθηκόντων. Βλέπω ένα οργανόγραμμα, βλέπω ένα πρόσωπο που έχει οριστεί σε μια διοικητική θέση, θα πρέπει να ανατρέξω στην ιστοσελίδα του φορέα, για να καταλάβω –αν καταλάβω και αν το έχει αναρτήσει– ποια είναι η περιγραφή καθηκόντων.

Θέλω να πω επίσης, ότι με το νομοσχέδιο αυτό εξαιρείται της υποχρεωτικής ανάρτησης το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης, οι Ένοπλες Δυνάμεις. Σωστά. Πείτε μου, εάν έχετε ρωτήσει άλλους φορείς να σας τεκμηριώσουν, μήπως και εκείνοι χρειάζονται μια αντίστοιχη εξαίρεση. Να δώσω ένα παράδειγμα; Οργανισμός βιομηχανικής ιδιοκτησίας. Ένα άλλο παράδειγμα. Ερευνητικά ινστιτούτα, ο Δημόκριτος. Μπορεί να είναι άστοχα τα παραδείγματα, αλλά σίγουρα πρέπει να δώσετε ευκαιρία σε κάποιους να σας πουν, γιατί δεν πρέπει μια απόφαση να αναρτάται στο διαδίκτυο.

Επόμενη παρατήρηση. Είπε η κ. Τζάκρη ότι διακηρύξεις ή προκηρύξεις έργων ή και αποφάσεις έχουν γίνει, υπό καθεστώς αδιαφάνειας. Θα σας παρακαλούσα, κυρία Υπουργέ, να συγκεντρώσετε τα στοιχεία και να μας τα καταθέσετε. Απευθείας αναθέσεις με το π.δ. 4/2001 που το είχατε θεσπίσει εσείς, ως Κυβέρνηση, γίνονταν στο πλαίσιο του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Εσείς το είχατε θεσπίσει αυτό –εγώ μπορώ να σας φέρω τα στοιχεία της περιόδου 2000-2004 αλλά εμείς υποχρεώσαμε με εγκύκλιο της αρχής πληρωμής του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών να δημοσιοποιούνται όλες οι προκηρύξεις, ακόμη και αν είναι κάτω από τα όρια της οδηγίας. Μπορώ να σας τη φέρω και να σας την καταθέσω. Αλλά θέλω παραδείγματα. Έτσι στον αέρα δεν είναι σωστό να γίνει η συζήτηση.

Ένα ερώτημα θέλω να κάνω σχετικά με τις γνωμοδοτήσεις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Πότε και τι; Γνωμοδοτήσεις του τμήματος, της ολομέλειας, αφού τις έχει υιοθετήσει ο Υπουργός; Ανά Υπουργείο, ανά θέμα; Διαφορετικά –και θα το πω και στο τέλος– έχω την εντύπωση ότι φτιάχνουμε μια αποθήκη πληροφοριών.

Πράξεις ορισμού διοικήσεων. Σίγουρα όλες αυτές οι πράξεις προβλέπονται, κατατίθενται και δημοσιοποιούνται, μέσω των ΦΕΚ. Εγώ θα ρωτήσω κάτι άλλο. Θα αναρτώνται και οι τοποθετήσεις υπαλλήλων. Οι μη τοποθετήσεις υπαλλήλων για πολιτικούς λόγους, θα αναρτώνται; Και έχω συγκεκριμένο παράδειγμα συνεργάτη μου πολιτικού μηχανικού με μεταπτυχιακά και με

εμπειρία σε έργα δέκα ετών στο εξωτερικό, ο οποίος δεν τοποθετήθηκε στη θέση του μετά τις εκλογές, επειδή υπήρξε συνεργάτης του γενικού γραμματέα. Έχω γράψει γράμμα στον Πρωθυπουργό, έχω στείλει στον αρμόδιο Υπουργό κ. Ρέππα όλη την τεκμηρίωση και δεν έχω πάρει απάντηση.

Τώρα, κλείνω εντοπίζοντας κάποιες ελλείψεις.

Πρώτον, δεν υπάρχουν ποινές αν κάποιος αμελήσει να κάνει την ανάρτηση. Επίσης, δεν προβλέπεται υποστήριξη αν κάποιος αδυνατεί να κάνει την ανάρτηση. Ένας πολύ μικρός δήμος –να πω ένα τυχαίο παράδειγμα, ο Δήμος Ψαρών– έχει πράξεις διοικητικές, αλλά ίσως να έχει τεχνικές δυσκολίες να κάνει αυτή την ανάρτηση. Δεν θέλει υποστήριξη; Δεν λέω εξαίρεση, υποστήριξη.

Δεύτερον, δεν υπάρχουν χρονικά όρια εντός των οποίων οι υπόχρεοι οφείλουν να αναρτήσουν. Είναι αόριστο.

Τρίτον, δεν υπάρχει χρονικό όριο για την έκδοση της Υπουργικής απόφασης του άρθρου 6, παράγραφος 7 και καλό θα ήταν να μας δίνετε και ένα σχέδιο.

Θέλω να ολοκληρώσω με κάποιες προτάσεις.

Πρώτον, το θέμα της προσβασιμότητας των ατόμων με ειδικές ανάγκες το έθιξε και ο κ. Ζώης. Θέλω να σας πω εδώ να ακολουθήσετε το παράδειγμα που είχαμε δώσει εμείς το 2004, το διαδικτυακό τόπο της μονάδας οργάνωσης διαχείρισης –ήταν η πρώτη μας απόφαση– να τον κάνουμε προσβάσιμο στα άτομα αυτά. Υπάρχει και κριτήριο προσβασιμότητας. Υποχρεώνει, λοιπόν, να το ακολουθήσουμε.

Δεύτερον, να προβλεφθούν κυρώσεις.

Τρίτον, τεχνικές και διαδικαστικές οδηγίες. Δώστε τες για να ξέρει ο κόσμος πώς θα λειτουργήσει το εργαλείο.

Και μια πρόταση και καταλήγω, είναι να μην ασχοληθούμε μόνο με την ανάρτηση, να ασχοληθούμε και με τη ταχύτητα παραγωγής των διοικητικών πράξεων. Σας προτείνω, λοιπόν, να σκεφθείτε –αν θέλετε μπορώ να σας δώσω και τον τρόπο που εμείς το ξεκινήσαμε αλλά για διάφορους λόγους δεν έγινε– ένα INTRANET, ένα εσωτερικό δίκτυο της Κυβέρνησης, όταν εισάγεται στο σύστημα μια κοινή υπουργική απόφαση, να μπορεί κανείς να παρακολουθήσει τη συγκέντρωση υπογραφών, γιατί σήμερα χάνεται. Φεύγει μια κοινή υπουργική απόφαση από τον επισπεύδοντα Υπουργό και δεν ξέρεις που βρίσκεται και πότε θα επιστρέψει στο Υπουργείο που την εξέδωσε. Αυτό, δηλαδή ο έλεγχος της ταχύτητας –για την ποιότητα είναι μια άλλη συζήτηση– θα μπορούσε να ήταν ένα ζητούμενο αυτού του νομοσχεδίου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μουσουρούλη.

Το λόγο έχει ο ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Τσοούκαλης για οκτώ λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, ίσως μιλήσω λιγότερο.

Κύριε Υπουργέ, λαμβάνω βασικά το λόγο, προκειμένου να υποστηρίξω και εγώ την τροπολογία που έχει κατατεθεί σχετικά με τους υπαλλήλους ΤΥΔΚ. Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι είχε συζητηθεί εκτενέστατα, κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου που εισήγαγε τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», είχατε αναλάβει μια υποχρέωση, υπήρξαν κάποιες διαδικασίες στη συνέχεια και αποφάσεις της ΚΕΔΚΕ και αποφάσεις Τοπικών Ενώσεων Δήμων και Κοινοτήτων και γενικότερα μια διαδικασία, για την οποία κατά την εκτίμηση πολλών και βεβαίως των συνδικαλιστών και υπαλλήλων της ΤΥΔΚ, αλλά και της ΚΕΔΚΕ, θα είχαμε μια θετική ανταπόκριση από σας. Μέχρι αυτή τη στιγμή δεν έχουμε πληροφορηθεί κάτι, αλλά πρέπει να εκμεταλλευτώ την ευκαιρία αυτή, για να κάνω μια γενικότερη τοποθέτηση επί του νομοσχεδίου, γιατί δεν μας δόθηκε η δυνατότητα χθες.

Κύριε Υπουργέ, είναι αυτονόητο ότι ένα τέτοιο νομοσχέδιο δεν μπορεί παρά μόνο να γίνει δεκτό επί της αρχής, δεδομένου ότι είναι ένα πάγιο αίτημα η διαφάνεια όσον αφορά την έκδοση αποφάσεων και γενικώς τη λειτουργία του κράτους, ένα διαχρονικό αίτημα όσον αφορά την ηλεκτρονική διακυβέρνηση και γενικότερα τη λειτουργία του διαδικτύου σε ότι αφορά τη διακυβέρνηση της χώρας. Εξάλλου, πρέπει να θυμίσω ότι μια από τις βασικές διαπιστώσεις και των δύο επιτροπών διερεύνησης της

υπόθεσης Βατοπεδίου, ήταν ακριβώς η μη δημοσιοποίηση κρίσιμων υπουργικών αποφάσεων, γεγονός που στέρησε από πάρα πολλούς ενδιαφερόμενους τη δυνατότητα να διερευνήσουν την υπόθεση και βεβαίως να αποτρέψουν την εξέλιξη του τεράστιου αυτού σκανδάλου.

Όμως, θέλω να επαναλάβω κάτι κύριε Υπουργέ, το οποίο κατά κόρον το τονίσαμε, κατά τη συζήτηση που έγινε στο προηγούμενο νομοσχέδιο, αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης στις 11 Μαΐου του 2010, όπου εισήχθη ένα άλλο πλαίσιο για την πάταξη της διαφθοράς, με τη διαμόρφωση νέων κανόνων και αυστηρότερων ποινών, όσον αφορά τα αδικήματα περί την υπηρεσία και γενικότερα το «Πόθεν Έσχες των δημοσίων υπαλλήλων».

Κύριε Υπουργέ, μια από τις βασικές διακηρύξεις σας, προεκλογικές σας θέσεις, ήταν η εκπόνηση, η κατάθεση και η ψήφιση ενός ολοκληρωμένου εθνικού σχεδίου πάταξης της διαφθοράς κι αν θέλετε προώθησης της διαφάνειας. Το είχαμε τονίσει και τότε αυτό, ότι δεν είναι δυνατόν εννιά μήνες μετά την ανάληψη της διακυβέρνησης της χώρας, αυτό το ολοκληρωμένο νομοσχέδιο να μην το έχετε φέρει και κάθε Υπουργείο να νομοθετεί αποσπασματικά, κατακερματισμένα, χωρίς οι οποιοσδήποτε ρυθμίσεις να εντάσσονται σε αυτό το ολοκληρωμένο εθνικό σχέδιο πάταξης της διαφθοράς.

Είναι ένα ολοκληρωμένο σχέδιο το οποίο θα συντάσσεται, θα ταυτίζεται πλήρως με τη διεθνή συνθήκη του ΟΗΕ για την πάταξη της διαφθοράς, εάν θέλετε, την προώθηση της διαφάνειας, η οποία συνθήκη είναι ενσωματωμένη στο εθνικό δίκαιο με το ν.3666/2008 και είναι ένα πλαίσιο, ένα σχέδιο πλήρων προδιαγραφών προκειμένου να αποκτήσει κάθε χώρα, κάθε κράτος-δικαίου, ένα ολοκληρωμένο σχέδιο πάταξης της διαφθοράς. Αυτό το σχέδιο είστε αδικαιολόγητοι που δεν το έχετε φέρει, γιατί κανένα μνημόνιο δεν μας αποτρέπει στο να το φέρομε και να το ολοκληρώσουμε.

Έτσι, λοιπόν, πάντα με επιφύλαξη στηρίζουμε αυτά τα νομοσχέδια και αυτές τις προτάσεις σας, ακριβώς επειδή θεωρούμε ότι είναι αποσπασματικές οι οποιοσδήποτε ρυθμίσεις, κατακερματισμένες και δεν μπορούν να τύχουν της αξιολόγησης που πρέπει, όσον αφορά την αποτελεσματικότητά τους.

Έρχομαι στην τροπολογία, κύριε Υπουργέ. Σας παρουσιάζω ένα κρίσιμο στοιχείο, όσον αφορά στο κατά πόσο είναι τελέσφορη η συγκεκριμένη ρύθμιση, που είχατε στο άρθρο 258 του ν.3852/2010 που εισήγαγε τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Το 77% όλων των υπηρετούντων στην ΤΥΔΚ έχουν χρόνια υπηρεσίας από είκοσι πέντε και άνω. Αυτό σημαίνει ότι εάν επιμείνετε στη ρύθμιση αυτή που είχατε προτείνει τότε, ουσιαστικά θα οδηγήσετε την πλειοψηφία των υπαλλήλων αυτών σε πρόωρη συνταξιοδότηση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Είναι ένα κρίσιμο στοιχείο, το οποίο πρέπει να λάβετε υπ' όψιν σας. Σας είπα προηγουμένως ότι και η ΚΕΔΚΕ είναι θετική στη ρύθμιση, έστω με κάποιες διαφοροποιήσεις. Σας παρακαλώ πολύ δείτε το για άλλη μια φορά. Θεωρούμε ότι η αποδοχή της τροπολογίας αυτής θα βοηθήσει και τη λειτουργία της υπηρεσίας εκεί που ακριβώς χρειάζεται και τη βοήθεια, το κίνητρο στους ανθρώπους αυτούς ούτως ώστε να παραμείνουν στην εργασία τους μέχρι την πλήρη συνταξιοδότησή τους και βεβαίως να διευκολύνουν και τους νέους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, εκεί που ακριβώς υπάρχουν κενές θέσεις, με την εθελούσια μετάταξη πολλών από αυτούς εκεί που θέλουν να τοποθετηθούν.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Τσοούκαλη.

Το λόγο έχει ο κ. Αϊβαλιώτης, Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, διαβάσαμε όλοι στον Τύπο ότι το νομοσχέδιο, λέει, έτυχε της απόλυτης έγκρισης της τρόικας. Κατ' αρχάς να πω εδώ ότι τη λέξη τρόικα εγώ τη γράφω με «ω», γιατί τρώει εργασιακά δικαιώματα, τρώει κοινωνικά δικαιώματα, τρώει μισθούς, τρώει συντάξεις για να τρώνε καλά οι δανειστές μας.

Όμως, ακόμα και αυτό το νομοσχέδιο το υποβάλατε στην τρόικα; Δηλαδή είναι δυνατόν αυτό το απλό και αυτονόητο ζήτημα να το υποβάλατε για έγκριση σε αυτούς τους κυρίους για να πούνε το «ΟΚ»; Όλο αυτό το σκηνικό με το νομοσχέδιο που μας φέρατε, το όνομα που του δώσατε και όλα τα υπόλοιπα, μου θυμίζουν την παλιά μαυρόασπρη ελληνική ταινία «Η ωραία των Αθηνών». Εκεί, ξέρετε, κυρία Τζάκρη και κύριε Πανάρετε, είναι ο μεγάλος μας ηθοποιός, ο αείμνηστος Βασίλης Αυλωνίτης, υποδύεται το ρόλο του προέδρου ενός κοινωφελούς σωματείου με τον τίτλο «Πνεύμα και Ηθική», αλλά το σωματείο στην πραγματικότητα πνεύμα μπορεί να έχει, ηθική δεν έχει. Είναι ένα σωματείο, το οποίο υποκριτικά φέρει τον τίτλο «Πνεύμα και Ηθική». Αυτό μου θυμίζει το νομοσχέδιό σας με το όνομα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ». Μου θυμίζει δηλαδή, την υποκρισία του σωματείου «Πνεύμα και Ηθική».

Ενώ στο δημόσιο, κύριε Κατρίνη -κι εδώ εκπροσωπήσατε πολύ αξία το ΠΑΣΟΚ, κάνατε μια προσπάθεια βέβαια να δικαιολογήσετε τα αδικαιολόγητα -εσείς, το ΠΑΣΟΚ, διορίζατε επί χρόνια από το παράθυρο και εξακολουθεί να γίνεται χαμός με τις προμήθειες, τις εργολαβίες, τα έργα, τους διπλοσάγονους στο δημόσιο, τα τρωκτικά, τα λαμόγια, όλους αυτούς τους τύπους που ρίχνουν σαγονιές στο δημόσιο χρήμα, τώρα όλα λύνονται εκ θαύματος, επειδή, λέει, θα δημοσιεύονται οι προϋπολογισμοί, οι ισολογισμοί ή δεν ξέρω εγώ τι άλλο, στο διαδίκτυο, ή γιατί, λέει, δωρεές και προκηρύξεις προσωπικού θα ανακοινώνονται.

Γιατί σήμερα δεν ανακοινώνονται; Πού είναι δηλαδή η καινοτομία; Τα εξήγησε ο ειδικός αγορητής μας ο κ. Κολοκοτρώνης. Καινοτομία είναι, ας πούμε, το άρθρο 8; Καινοτομία και πραγματική διαύγεια θα ήταν αν όλες οι πράξεις, όλων ανεξαρτήτως των ανεξάρτητων αρχών έμπαιναν στο διαδίκτυο.

Είναι γνωστό ότι είμαστε σε μια χώρα που οι λεγόμενες ανεξάρτητες αρχές μας στοιχίζουν πανάκριβα και το έργο τους είναι ελάχιστο ή ανύπαρκτο. Βγείτε στον κόσμο και ρωτήστε αν είναι ευχαριστημένος από τη δραστηριότητα του Συνηγόρου του Πολίτη. Υπάρχει ένας Έλληνας πολίτης, ο οποίος να είναι ευχαριστημένος από αυτά που προσφέρει ο Συνήγορος του Πολίτη; Πληρώνουμε πανάκριβα τις ανεξάρτητες αρχές. Μπαίνουν στο κάδρο του νομοσχεδίου σας οι ανεξάρτητες αρχές; Αν όχι, γιατί; Το χρυσό αυγό έχουν κάνει οι ανεξάρτητες αρχές;

Πραγματική διαύγεια θα ήταν αν όλα τα golden boys, που έχετε βάλει στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, δημοσίευαν στο διαδίκτυο όποιες ενέργειες κάνουν. Θα το κάνει, ας πούμε, ο κ. Γιαννίτης, πρώην Υπουργός και σήμερα Πρόεδρος στα ΕΛΠΕ, με τα δώδεκα χιλιάδες ευρώ το μήνα; Υπάρχει ένας συνάδελφος στην Αίθουσα αυτή που να παίρνει δώδεκα χιλιάδες ευρώ το μήνα; Επειδή πολλά ακούμε στα πρωινάδικα και στα μεσημεριανάδικα και στα βραδυνιάτικα, υπάρχει ένας Βουλευτής που να παίρνει δώδεκα χιλιάδες ευρώ σε αυτήν εδώ την Αίθουσα; Ο Πρόεδρος των Ελληνικών Πετρελαίων, ο κ. Γιαννίτης -τον είχα και καθηγητή στο Οικονομικό έτερον εκάτερον παίρνει πάνω από δώδεκα χιλιάδες ευρώ το μήνα, όπως έγραψε ο κυριακάτικος Τύπος.

Θα το κάνει; Θα δημοσιεύει στο διαδίκτυο ο διευθύνων σύμβουλος του ΟΠΑΠ τις πράξεις του; Θα το κάνει ο κ. Βουρλούμης, που παραμένει στη θέση του και με το ΠΑΣΟΚ, όπως ήταν και με τη Νέα Δημοκρατία, ο οποίος αρνήθηκε σε ερώτηση μου στην εξεταστική να μου πει πόσα λεφτά παίρνει το μήνα; Ο κ. Βουρλούμης αρνήθηκε στην εξεταστική της «SIEMENS» να μου πει πόσα παίρνει το μήνα, παρ' ότι το ελληνικό δημόσιο έχει το 20% του ΟΤΕ, άρα τον πληρώνει και το ελληνικό δημόσιο, ο Έλληνας πολίτης.

Θα τους αναγκάσετε όλους αυτούς να ανακοινώνουν τα πάντα στο διαδίκτυο; Και εάν όχι, γιατί δεν τους αναγκάζετε; Ο κόσμος, όμως, πληρώνει. Δεν πληρώνει; Από τον κόσμο δεν κόβετε εσείς συντάξεις, επιδόματα, μισθούς, δεν τον φεσώνετε με περαιώσεις, χαράτσια, ΕΤΑΚ, εισφορές, με τέλη κυκλοφορίας τρελά; Γιατί να μην μαθαίνει ο κόσμος πόσο στοιχίζουν οι αποφάσεις κάποιων διορισμένων golden boys;

Ακατανόητο είναι και ένα άλλο σημείο του νομοσχεδίου σας. Αναφέρετε ότι δεν θα αναρτώνται οι πράξεις στις οποίες περιλαμβάνονται ευαίσθητα δεδομένα που αφορούν την εθνική προ-

έλευση, τα πολιτικά φρονήματα κ.λπ. καλά, για τα πολιτικά φρονήματα είναι αυτονόητο ότι ο καθένας ψηφίζει ό,τι θέλει και δεν πρέπει να ενδιαφέρει τους υπολοίπους τι ψηφίζει ο καθένας -παρ' ότι στα είκοσι ένα χρόνια που κυβερνάει το ΠΑΣΟΚ, κύριε Κατρίνη, -και το λέω επειδή κάνατε μια πολύ επιτυχημένη προσπάθεια να δικαιολογήσετε το κόμμα σας- εσείς έχετε πείσει για το ακριβώς αντίθετο. Εξ ου και επί των παλιών ημερών σας, αλλά και σήμερα εξακολουθούν να αλωνίζουν οι κλαδικές, οι πρασινοφρουροί, οι κολλητοί και οι ημέτεροι. Άρα, για τα μάτια γίνεται αναφορά στα πολιτικά φρονήματα. Γι' αυτό το κάνατε, για τα μάτια.

Όμως, η εθνική προέλευση γιατί είναι ευαίσθητο δεδομένο; Δεν κατάλαβα. Δηλαδή, αν κάποιος είναι Μαλτέζος ή Πορτογάλος ή Αλβανός, γιατί αυτό θα πρέπει να αποκρύπτεται; Τόση αντοχή έχει αυτή η ελληνική δημοκρατία; Μέχρι εκεί φτάνει η ανοχή της; Και υπάρχει εν έτει 2010 ο φόβος ότι κάποιος, ο οποίος παραδείγματος χάριν είναι Ισπανός ή είναι Έλληνας καθολικός θα αντιμετωπισθεί με καχυποψία;

Εγώ ζούσα στη Σύρο. Στη Σύρο πάνω από τους μισούς κατοίκους είναι καθολικοί. Είχαν και χωριστό δήμο, το Δήμο Άνω Σύρου, που τώρα τον καταργείτε και τον κάνετε ενιαίο. Τι έπαθαν, δηλαδή, οι Έλληνες καθολικοί, οι Έλληνες πολίτες; Ποιες διώξεις υπέστησαν στη Σύρο, στην Τήνο που ζουν οι καθολικοί; Τι έπαθαν; Η συνύπαρξη ήταν αρμονικότερη μεταξύ των ορθόδοξων και των καθολικών. Κανένα πρόβλημα δεν υπήρχε. Τι είδους μιζέρια και τεχνητοί διαχωρισμοί είναι αυτοί; Τι ψευτοφοβίες εισάγετε στην ελληνική κοινωνία, κάνοντας τους δήθεν ευαίσθητους για τα προσωπικά δικαιώματα;

Δεν μάθατε ότι ακόμα και στις απλές υπεύθυνες δηλώσεις αναφέρεται το θρήσκευμα; Χιλιάδες γίνονται. Θρήσκευμα: Χριστιανός ορθόδοξος. Θρήσκευμα: Μουσουλμάνος. Θρήσκευμα: Καθολικός. Πού είναι δηλαδή το πρόβλημα; Δημιουργήθηκε κανένα πρόβλημα στην ελληνική δημοκρατία από το 1974, τότε που έπεσε η χούντα και εντεύθεν, επειδή κάποιος δήλωνε καθολικός ή εβραϊός στην ελληνική δημοκρατία;

Εσείς αντί να δώσετε πραγματική διαύγεια και διαφάνεια στις αποφάσεις σας, μας γυρίζετε, δυστυχώς, στην εποχή των παλιών μαυρόασπρων ελληνικών ταινιών, όπου ο Μαυρογιαλούρος και ο Καλοχαιρέτας υπόσχονταν αξιοκρατία και ευημερία και ο κόσμος τελικά εισέπρατε φτώχεια και κοροϊδία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Στο σημείο αυτό έχει ζητήσει το λόγο ο Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Ραγκούσης.

Έχετε το λόγο, κύριε Υπουργέ, για οκτώ λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Δεν μπορώ να αποφύγω, κ. Αϊβαλιώτη, το ερώτημα: Γιατί μετά από αυτήν την τοποθέτηση υπερψηφίζετε, τουλάχιστον, επί της αρχής το νομοσχέδιο; Αυτό δεν θα είναι εύκολα κατανοητό σε κάποιον που σας άκουσε.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, νομίζω ότι έχουμε ακόμα μία μεγάλη ευκαιρία -όπως είχαμε και το προηγούμενο διάστημα- να θυμίσουμε κάτι που βεβαίως, είναι ακόμη πολύ νωπό στη μνήμη του ελληνικού λαού. Αυτό δεν είναι άλλο από την εντολή του. Μία εντολή που το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, ο Γιώργος Παπανδρέου ζήτησε και πήρε στις πρόσφατες εκλογές. Μία εντολή του ελληνικού λαού που στη συνέχεια μετετράπη σε μία ψήφο εμπιστοσύνης προς αυτή την Κυβέρνηση, από την Κοινοβουλευτική Πλειοψηφία. Μία ψήφο εμπιστοσύνης άρρηκτα συνδεδεμένη με την υποχρέωση της Κυβέρνησης να κάνει πράξη αυτό το οποίο ζήτησε ο ελληνικός λαός. Αυτό είναι μία μεγάλη, μία βαθιά, μία πλατιά, μία ριζική αλλαγή στο κράτος που -όπως κατ' επανάληψη έχουμε αναλύσει, έχουμε εξηγήσει και τεκμηριώσει- είναι η βασικότερη από τις προϋποθέσεις που υπάρχουν για να μπορέσει η Ελλάδα να μπει σε μία νέα τροχιά ανάπτυξης, για να μπορέσει ο ελληνικός λαός να βγει από αδιέξοδα και από κρίσεις που, όταν ζητούσαμε να πάρουμε την εντολή του ελλη-

νικού λαού, κανείς δεν μπορούσε να διανοηθεί το μέγεθος, αλλά και τη βιαιότητά τους.

Η Κυβέρνηση εδώ και περίπου εννέα μήνες, κάνει ό,τι περισσότερο καιρό, ό,τι καλύτερο μπορεί ανθρωπίνως να γίνει, προκειμένου να κάνει πράξη αυτήν την εντολή του ελληνικού λαού. Το νομοσχέδιο για το πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» στη λειτουργία όλου του δημόσιου, όλου του κρατικού και κατ' επέκταση και πολιτικού δυναμικού της χώρας, είναι ακόμα ένα μεγάλο βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Βεβαίως, επειδή κανείς δεν μπορεί να ορίσει τα πραγματικά δεδομένα της ζωής, ταυτόχρονα η Κυβέρνηση ήταν υποχρεωμένη να αντιμετωπίσει το ξέσπασμα μίας δημοσιονομικής κρίσης, που κατέληξε να γίνει και κρίση χρέους της χώρας, μία κρίση που ξέσπασε με τρομερή βιαιότητα για πρώτη φορά τα τελευταία τριανταπέντε χρόνια. Αυτή η κρίση ήταν υποχρεωτικό να αντιμετωπιστεί από την Κυβέρνηση, ήταν υποχρεωτικό να αντιμετωπιστεί από τη χώρα, γιατί αν δεν αντιμετωπιζόνταν οι περαιτέρω συζητήσεις, θα ήταν συζητήσεις χωρίς νόημα για την Ελλάδα. Εάν η ελληνική Κυβέρνηση και ο Έλληνας Πρωθυπουργός δεν είχαν καταφέρει να εξασφαλίσουν το μεγαλύτερο ποσό πιστωτικής βοήθειας, που ποτέ υπήρξε προς κράτος παγκοσμίως -το ποσό των εκατόν δέκα δισεκατομμυρίων ευρώ για να μπορεί η Ελλάδα να αποπληρώσει χρέη, τα οποία είχαν συσσωρευτεί είναι αλήθεια στο διάστημα των τελευταίων δεκαετιών και είχαν ζήσει οι Έλληνες τη μεγάλη έξαρση αυτού του δανεισμού τα τελευταία πέντε χρόνια- τότε όχι για αλλαγές στο κράτος δεν θα μπορούσε κανείς να μιλάει, αλλά στην πραγματικότητα ούτε καν για τη στοιχειώδη λειτουργία του κράτους.

Ένα κράτος το οποίο, αν έπαυε να λειτουργεί, οι πρώτοι που θα υφίσταντο τις δραματικές συνέπειες μίας τέτοιας εξέλιξης, βεβαίως θα ήταν οι αδύνατοι, θα ήταν όσοι στερούνται ισχυρών βοηθημάτων και ισχυρών προσωπικών ή οικογενειακών προοπτικών, οι πολίτες οι οποίοι ανήκουν στα περίφημα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα. Αν η ελληνική Κυβέρνηση δεν εξασφάλιζε δάνειο ύψους εκατόν δέκα δισεκατομμυρίων ευρώ, για να μπορεί η χώρα να σταθεί στα πόδια της, ούτε τα νοσοκομεία θα μπορούσαν να λειτουργούν, ούτε τα σχολεία, ούτε οι δημόσιες υπηρεσίες, ούτε οι υπάλληλοι να πληρώνονται, ούτε οι συνταξιούχοι να παίρνουν τις συντάξεις τους.

Αυτή είναι μία πραγματικότητα η οποία δεν επιδέχεται αμφισβήτηση ή αν κάποιος επιχειρήσει να την αμφισβητήσει πρέπει να είναι σε θέση πειστικά -και το υπογραμμίζω το πειστικά- να πει στον Ελληνικό λαό πώς αλλιώς θα μπορούσε να γίνει, πού αλλού θα μπορούσαν να έχουν βρεθεί αυτά τα περίφημα εκατόν δέκα δισεκατομμύρια ευρώ, για να συνεχίσει το ελληνικό κράτος τη λειτουργία του.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, έχει αυτή τη δύσκολη αποστολή να φέρει σε πέρας: Από τη μία να αντιμετωπίσει αυτή τη βαθιά κρίση, από την άλλη, όμως, απαργύκλιτα, να προχωρήσει τις βαθιές αλλαγές στο κράτος.

Αυτή είναι πράγματι με το πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» μία νέα μεγάλη αλλαγή που γίνεται και θα το αποδείξω αυτό στη συνέχεια. Είναι μια ακόμη αλλαγή μετά την αλλαγή που κάναμε, όπως ανέφερε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, αλλά και πάρα πολλοί συναδέλφοι Βουλευτές της Πλειοψηφίας- στην πλήρη υπαγωγή των προσλήψεων σε σύστημα αντικειμενικό και αξιοκρατικό, δηλαδή στη δικαιοδοσία του ΑΣΕΠ, μετά την αλλαγή που για πρώτη φορά έγινε στη χώρα για την αντικειμενική, την αξιοκρατική, άρα τη δίκαιη και αμερόληπτη προαγωγή των στελεχών της Δημόσιας Διοίκησης, μετά την μεγάλη αλλαγή της νέας αρχιτεκτονικής στην αυτοδιοίκηση και στη διοίκηση που, επίσης, πραγματοποιήσαμε με το πρόγραμμα «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗΣ».

Σήμερα, έρχεται πράγματι η ώρα να κάνουμε μία ακόμα μεγάλη αλλαγή. Αλλά πριν πω δύο λόγια γι' αυτήν και απαντήσω βεβαίως και στις παρατηρήσεις επί των άρθρων που τέθηκαν από συναδέλφους Βουλευτές, να πω ότι έχει μεγάλη αξία και για την Ολομέλεια, και για το Κοινοβούλιο και για κάθε Βουλευτή ξεχωριστά από όλους μας, αλλά πολύ περισσότερο για τον ελληνικό λαό, ότι αυτές οι αλλαγές που αναφέρθηκαν, δεν είναι απλώς αλλαγές τις οποίες μπορεί πια να τις έχει κανείς γραπτές σε νομοθετικά κείμενα. Είναι αλλαγές, είναι νόμοι που ήδη εφαρμόζονται

και στο σκέλος των προσλήψεων, όπου πια καμμία πρόσληψη δεν μπορεί να γίνει στο Δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, αν δεν έχει την δικαιοδοτική έγκριση του ΑΣΕΠ, υπό όποια έννοια μπορεί να το δει κανείς αυτό, ανάλογα την περίπτωση. Καμμία προαγωγή αυτή την στιγμή δεν μπορεί να γίνει έξω από τον νόμο για τη θέσπιση του ΥΣΕΠ, που ψήφισε το ελληνικό Κοινοβούλιο και ήδη και αυτή η αλλαγή εφαρμόζεται και σε επίπεδο προπαρασκευαστικό, αλλά όχι μόνο. Ήδη και στη λειτουργία των δήμων πολλές διατάξεις που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗΣ», έχουν τεθεί σε εφαρμογή.

Το Πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» -κάτι για το οποίο έχει μιλήσει ο Έλληνας Πρωθυπουργός εδώ και πολλά χρόνια- είναι μία πολύ μεγάλη αλλαγή γιατί πράγματι είναι κάτι πολύ σημαντικό και πολύ πρωτότυπο. Γιατί είναι σημαντικό; Διότι δεν είναι απλώς η συζήτηση ή οι προβλέψεις αυτού του νομοσχεδίου μία σειρά από ευχές, μία σειρά από οδηγίες ή από εντολές που δίνονται στη διοίκηση, αλλά η διαύγεια -και εδώ είναι η μεγάλη της σημασία- είναι συνδεδεμένη απόλυτα, αναντίλεκτα με την υποχρέωση όλων πια να δημοσιοποιούν τις αποφάσεις τους, για να μπορούν να τις εκτελέσουν. Η μεγάλη δύναμη αυτού του νομοσχεδίου δεν είναι ότι απλώς λέει ποιες πράξεις πρέπει να δημοσιοποιούνται, αλλά ποιοι είναι αυτοί που πρέπει να δημοσιοποιούν τις πράξεις τους. Πολλοί δε από αυτούς σήμερα είτε δεν δημοσιοποιούν είτε δημοσιοποιούν κατ' ευφημισμόν. Διότι μη μου πείτε ότι είναι δημοσιοποίηση στον ελληνικό λαό το γεγονός ότι με βάση τις προβλέψεις του νόμου, ένας δήμαρχος αναρτά στον πίνακα ανακοινώσεων του δημαρχείου τις αποφάσεις που πήρε το δημοτικό συμβούλιο για κάποιες προσλήψεις, ή μη μου πείτε ότι είναι δημοσιοποίηση κανείς όταν έρχεται η ώρα για την ανάθεση ενός έργου, απλώς και μόνο, να γνωστοποιεί τη διακήρυξη και ποτέ την κατακύρωση, ποτέ τις συμπληρωματικές συμβάσεις ενός έργου, οι οποίες μπορεί να υπάρξει ανάγκη να υπογραφούν. Άρα και πολλές από τις πράξεις της διοίκησης σήμερα δεν δημοσιοποιούνται ή δημοσιοποιούνται κατ' ευφημισμόν. Και πράγματι πάρα πολλοί από τους κρατικούς αξιωματούχους και πολύ λιγότερο τα μέλη μιας κυβέρνησης, τα ανώτατα στελέχη του κρατικού μηχανισμού και πολύ περισσότερο όμως ο ευρύτερος δημόσιος τομέας, τα στελέχη του μεσαίου επιπέδου και πιο κάτω, για πρώτη φορά υποχρεούνται όχι απλώς να δημοσιοποιήσουν τις αποφάσεις τους, αλλά υποχρεούνται -και τους επιβάλλεται για να μπορέσουν να τις εκτελέσουν- να δημοσιοποιήσουν αυτές τις αποφάσεις τους.

Και αυτό είναι κάτι, που πράγματι δεν θέλει πολύ μεγάλη προσπάθεια για να επιχειρηματολογήσει κανείς. Κατ' αρχάς είναι πολύ σημαντικό για την πάταξη της διαφθοράς, χωρίς καμμία αμφιβολία και χωρίς καμμία προσπάθεια κανείς να επιχειρηματολογήσει γι' αυτό.

Δεν είναι, όμως, μόνο αυτό. Είναι και κάτι πέραν αυτού εξίσου σημαντικό. Η δημοσιοποίηση των αποφάσεων, αγαπητές και αγαπτητοί συνάδελφοι, πιστεύουμε βαθιά ότι θα ωθήσει, πέραν από την αντιμετώπιση κρουσμάτων και φαινομένων διαφθοράς, στην υποχρεωτική στην πραγματικότητα λήψη ορθολογικών αποφάσεων διά μέσου της ανάρτησης στο διαδίκτυο. Είναι αποφάσεις που όποιος τις πάρει, ακόμα και αν είναι νόμιμες, θα πρέπει να είναι σε θέση να επιχειρηματολογήσει για αυτές, γιατί αυτές είναι προτεραιότητα, γιατί αυτές είναι σωστές αποφάσεις, γιατί αυτές επιβάλλονται με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον.

Η δημοσιοποίηση, η διαφάνεια και η διαύγεια, λοιπόν, δεν είναι μόνο η οδός για την πάταξη της διαφθοράς, είναι και ο δρόμος για τη λήψη ορθολογικών αποφάσεων. Δυστυχώς σήμερα, οι αποφάσεις αυτές που λαμβάνονται -στο μεγαλύτερο μέρος τους- στο κράτος, στη Δημόσια Διοίκηση, στο στενό ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, δεν χαρακτηρίζονται από τον ορθολογισμό τους. Δεν χαρακτηρίζονται σε καμμία απολύτως περίπτωση από τη διαφάνειά τους.

Άρα, σε κανέναν -εγώ θα σας έλεγα ούτε καν στα μέλη της Κυβέρνησης- αυτήν τη στιγμή δεν παρέχεται καμμία εγγύηση, όπως δεν παρέχονταν και στο παρελθόν, ότι όλες οι αποφάσεις, που λαμβάνονται από τους αξιωματούχους των διαφόρων επιπέδων της διοίκησης, του κυβερνητικού ή του ευρύτερα κρατικού μηχανισμού, είναι γνωστές αποφάσεις.

Κάθε μέρα, κάθε ένας στο δικό μας Υπουργείο -ο γενικός γραμματέας υπουργείου, πρόεδρος διοικητικού συμβουλίου, διοικητικό συμβούλιο οργανισμού- παίρνει πάρα πολλές αποφάσεις. Ποιος Υπουργός καταφέρνει –και ποιες από αυτές τις αποφάσεις- να τις μαθαίνει, να τις κρίνει, να τις αξιολογεί; Η οδός, όπως ξέρετε, είναι η κλασική οδός της γνωστοποίησης. Είναι η γραπτή οδός, η οποία ακολουθεί, χωρίς καμμία σύνδεση με τη δυνατότητα εκτέλεσής της, τη γραφειοκρατική διαδικασία, όπου κάποια μέρα θα κοινολογηθούν όλα αυτά κ.ο.κ..

Όλα αυτά σε συνδυασμό με την απελευθέρωση του Εθνικού Τυπογραφείου για πρώτη φορά στον Έλληνα πολίτη, ώστε αυτός να έχει απόλυτη και ελεύθερη πρόσβαση σε ό,τι δημοσιεύεται στο Εθνικό Τυπογραφείο, νομίζω ότι πράγματι δικαιολογούν το γιατί αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία είναι σημαντική, αλλά ταυτόχρονα και πρωτότυπη.

Είναι πρωτότυπη σε διεθνές επίπεδο. Και αυτό εξακολουθούμε και το ισχυριζόμαστε και το υποστηρίζουμε, γιατί πράγματι τουλάχιστον η δική μας έρευνα, ακόμα και μέχρι σήμερα, δεν έχει φέρει στο φως μια περίπτωση Δημόσιας Διοίκησης κράτους που να έχει νομοθετήσει την υποχρεωτικότητα της ανάρτησης και της δημοσιοποίησης όλων των αποφάσεων στο διαδίκτυο και κυρίως -επαναλαμβάνω- τη διασύνδεση αυτής της υποχρεωτικότητας με τη δυνατότητα να εκτελούνται αυτές οι αποφάσεις.

Το ερώτημα είναι. Για να φτάσει κανείς, μια Κυβέρνηση, μια κυβερνητική Πλειοψηφία, μια παράταξη να εισηγηθεί ένα τέτοιο νομοσχέδιο, είναι κρίσιμος ο παράγοντας της τεχνολογίας ή της πολιτικής βούλησης; Προφανώς είναι ο κρίσιμος και καθοριστικός παράγοντας η πολιτική βούληση και όχι η τεχνολογία. Ίδιως εάν η τεχνολογία που απαιτείται για κάτι τέτοιο, είναι –αλίμονο- μια ιστοσελίδα και ένα ειδικό λογισμικό, που δημιουργείται προφανώς, χωρίς κανείς να χρειαστεί να απευθυνθεί σε υψηλού κύρους ή υψηλής εξειδίκευσης παγκόσμια κέντρα υψηλής τεχνολογίας. Πολιτική βούληση είναι αυτό που λείπει. Πολιτική βούληση είναι που υπάρχει με αυτό το νομοσχέδιο και κατατίθεται από αυτή την Κυβέρνηση και δεν είναι η ωρίμανση των τεχνολογικών υποδομών που αυτό μας το επιτρέπει.

Θα έλεγα μάλιστα στη συγκεκριμένη περίπτωση σε ορισμένους αγαπητούς συναδέλφους της Αντιπολίτευσης ότι πρέπει διπλά να σκέφτονται, όταν επιλέγουν να χρησιμοποιήσουν το επιχείρημα ότι στα πέντε τελευταία χρόνια στη χώρα απέκτησαν ιστοσελίδες οι δημόσιοι οργανισμοί. Εδώ μέσα μπορεί να τα ακούμε, μπορεί μέσα σε όλα τα άλλα να μην το σχολιάζουμε, αλλά καλό είναι παραέξω να μην το ισχυρίζεται κανείς, γιατί αν σε μια χώρα της υδρογείου κανείς ισχυρίζεται ότι από το διάστημα του 2004, μετά από τόσες δεκαετίες διαδικτύου και παγκόσμιας ανάπτυξης των ιστοτόπων, η Ελλάδα επαίρεται διότι έφταξαν οι δημόσιες υπηρεσίες ιστοτόπους, νομίζω ότι αυτό θα φανεί -αν μη τι άλλο- εξαιρετικά ασθενές για να μη χρησιμοποιήσω κάποιο άλλο λίγο πιο δεκτικό χαρακτηρισμό.

Άρα, λοιπόν, υπάρχει πολιτική βούληση. Υπάρχει πολιτική βούληση, η οποία αποτυπώνεται όχι μόνο σε αυτό το νομοσχέδιο, αλλά σε μια σειρά από παράλληλες αντίστοιχου χαρακτήρα, αντίστοιχης κατεύθυνσης και στόχευσης νομοθετικές πρωτοβουλίες, που σε πολλά Υπουργεία λαμβάνονται αυτή τη στιγμή από την Κυβέρνηση.

Ο στόχος είναι να υπάρξει πράγματι μια συνολική αλλαγή, η οποία στην πραγματικότητα, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι ότι φέρνει απλώς στη δημοσιότητα τις αποφάσεις. Δεν είναι ότι απλώς επιβάλλει την αξιοκρατία, την αντικειμενικότητα, τη δικαιοσύνη, την αμεροληψία. Στην πραγματικότητα δημιουργεί κάτι βαθύτερο. Αυτό το βαθύτερο είναι ένα νέο μοντέλο διακυβέρνησης. Είναι ένα νέο μοντέλο διοίκησης. Σε τελική ανάλυση -και ειδικά σε αυτό το νομοσχέδιο πρέπει να το επισημάνει κανείς- είναι μια νέα κρίσιμη προϋπόθεση για ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης.

Αυτή τη στιγμή η μεγαλύτερη προτεραιότητα στη χώρα είναι -και δικαιολογημένα- η ανάπτυξη. Είναι πολύ μεγάλη ανάγκη, η ανάγκη της προσέλκυσης ξένων, αλλά και εγχώριων επενδύσεων, για να μπορέσει η οικονομική μηχανή της χώρας να κινηθεί, να υπάρξουν νέες θέσεις εργασίας. Αλλά πώς θα γίνουν όλα αυτά, εάν κανείς άφηνε να συντηρείται ένα φαύλο, πελατειακό,

σκοτεινό, αδιαφανές καθεστώς που καταλάμβανε όλα τα μήκη και τα πλάτη της δράσης και ανάπτυξης της λειτουργίας του δημόσιου και κρατικού τομέα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Άρα και για την ανάπτυξη, το μήνυμα και στην Ελλάδα και διεθνώς ότι πια όλοι οι κρατικοί αξιωματούχοι θα κοινολογούν υποχρεωτικά τις αποφάσεις τους για να μπορούν να τις εκτελέσουν, είναι ένα πολύ μεγάλο όπλο. Είναι ένα πολύ ισχυρό αναπτυξιακό μήνυμα, το οποίο ειδικά σε αυτή την κρίσιμη περίοδο η χώρα μας το έχει επίσης πολύ μεγάλη ανάγκη.

Θα τελειώσω, κυρία Πρόεδρε, και ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας με δυο μόνο επισημάνσεις. Η πρώτη επισημάνση είναι ότι εδώ υπάρχει ένα πολιτικό θέμα. Είναι ένα πολιτικό θέμα, στο οποίο πρέπει να σταθεί κανείς, όταν έχει απέναντί του και μάλιστα από τα αριστερά προερχόμενο – το «αριστερά» όπως ο καθένας μπορεί να το ορίσει, εμείς το ορίζουμε με την έννοια της παραδοσιακότητας- ένα «όχι».

Η χώρα, ο ελληνικός λαός διψάει για διαφάνεια, οι αδύνατοι Έλληνες πολίτες έχουν τεράστια ανάγκη, γιατί αυτοί στερούνται των διασυνδέσεων. Αυτοί στερούνται των έμμεσων μηχανισμών υποστήριξης, των κονέ, που αρέσει στον Πρωθυπουργό να αναφέρει σε πολλές ομιλίες του. Αυτοί είναι που πρώτοι από όλους θα ωφεληθούν από ένα τέτοιο νομοσχέδιο, από μια τέτοια πρωτοβουλία, από μια τέτοια αλλαγή στο κράτος.

Από τα αριστερά, λοιπόν, όταν έρχεται ένα ακόμη «όχι», θα έλεγε κανείς, μετά το «όχι» στην αξιοκρατία στις προσλήψεις, μετά το «όχι» στην αξιοκρατία στις προαγωγές, σε ένα τέτοιο νομοσχέδιο, τότε νομίζω ότι χωρίς να το χαρακτηρίζει κανείς, δεν μπορεί να μην το κρίνει και δεν μπορεί να μην πει ότι πρόκειται για ένα πολύ μεγάλο, ένα πιθανότατα ιστορικών διαστάσεων λάθος.

Είναι ένα λάθος για το οποίο πολύ σύντομα, όταν αυτή η πολιτική επιλογή –συγκεκριμένα και του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας, αλλά και του ΣΥΡΙΖΑ- θα έρθει αντιμετώπιση και θα τεθεί στην κρίση των πολιτών, εγώ θα έλεγα ακόμη και των οπαδών αυτών των κομμάτων, πιθανότατα θα χρειαστεί να γίνει αυτοκριτική. Θα χρειαστεί να γίνει αυτοκριτική, γιατί κανείς δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι σε τελική ανάλυση ωφελημένος και από αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία, μαζί με τις υπόλοιπες νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης, δεν θα είναι άλλος από αυτόν που μπορεί να υπάρξει, να δρα, να λειτουργεί και να δραστηριοποιείται στο φως. Και αυτός είναι εξ ορισμού ο Έλληνας πολίτης.

Άρα, μόνο όσοι έχουν μάθει να κινούνται στο σκοτάδι, μόνο όσοι έχουν εκπαιδευτεί –γιατί είναι και ένα είδος εκπαίδευσης- να λειτουργούν σε καθεστώς αδιαφάνειας και μέσω αυτών να κερδίζουν, να αναπτύσσονται σε βάρος του δημοσίου συμφέροντος, άρα και σε βάρος του ελληνικού λαού, θα είχαν συμφέρον να πουν «όχι» σε ένα τέτοιο νομοσχέδιο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΗΝΙΚΟΣ**)

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, έκλεισα λέγοντας, πρώτον, ότι για τα άτομα με ειδικές ικανότητες, για τα άτομα με αναπηρία είναι γενική η διάταξη και δίνεται η δυνατότητα στην παράγραφο 7 του συγκεκριμένου άρθρου να υπάρχει εξειδίκευση. Δεν επιλέγουμε να ονομάσουμε το συγκεκριμένο πρωτόκολλο, που σήμερα υπάρχει, γιατί οι πληροφορίες μας είναι ότι σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα αυτό θα αλλάξει.

Άρα, αυτό το οποίο έχουμε λάβει ως μέριμνα –και θα το πω στο τέλος, όταν κάνουμε τις νομοτεχνικές παρατηρήσεις- είναι να υπάρχει η δυνατότητα με διαρκείς υπουργικές αποφάσεις, αυτά τα πρωτόκολλα να ορίζονται, ώστε να μη βάλουμε σ' ένα νόμο ένα πρωτόκολλο που σε τρεις μήνες μπορεί να έχει τεχνολογικά ξεπεραστεί, οπότε να χρειαστεί τροποποίηση νόμου. Αυτό το είπαν διάφοροι συνάδελφοι.

Δεύτερον, θέλω να πω όσον αφορά στο άρθρο 4 παράγραφος 3 για τη συμπλήρωση της λέξης «διοικητικές» στη λέξη «δικονομικές», ότι δεν έχουμε καμμία αντίρρηση να προστεθεί, όπως και τα περί διοικητικών προσφυγών.

Για το Συνήγορο του Πολίτη, δεν έχουμε καμμία αντίρρηση οι

μετατάξεις να γίνονται με σύμφωνη γνώμη των υπηρεσιακών συμβουλίων. Όμως, η απόσπαση -επειδή είναι πολιτική μας βούληση να στηρίξουμε τις Ανεξάρτητες Αρχές- μπορεί να παραμείνει ως έχει, γιατί πράγματι αυτή δεν διαφέρει -λέω ένα παράδειγμα τώρα γενικώς, για να γίνει αντιληπτό το νόημα αυτού που θέλω να πω- ο τρόπος με τον οποίο γίνονται οι αποσπάσεις στους Βουλευτές ή στα κόμματα. Άρα, η διαδικασία, η οποία προβλέπεται είναι μία διαδικασία ενίσχυσης του Συνηγόρου του Πολίτη και ευχαρίστως αυτή θα τη συζητήσουμε, αλλά δεν έχει τεθεί και με τις υπόλοιπες ανεξάρτητες αρχές, εάν χρειαστεί και στην περίπτωση τους κάτι τέτοιο να ισχύσει.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε -και ακόμα μια φορά σας ευχαριστώ για την ανοχή- λέγοντας μια φράση, η οποία νομίζω ότι είναι πάρα πολύ σημαντική. Εμείς και μ' αυτό το νομοσχέδιο ως Κυβέρνηση, ως κοινοβουλευτική πλειοψηφία, στέλνουμε το μήνυμα ότι πορευόμαστε απαρέγκλιτα στο δρόμο, ο οποίος αποτελεί υποχρέωσή μας να πορευθούμε. Συνεχίζουμε και θα συνεχίσουμε να δουλεύουμε σε αυτή την κατεύθυνση. Δεν είναι έννοιά μας μόνο να αλλάξουμε το χθες. Το χθες πρέπει πάση θυσία να το αλλάξουμε. Δεν είναι, όμως, έννοια μας αυτή. Έννοια μας είναι περισσότερο να θεμελιώσουμε ένα νέο μέλλον, ένα νέο αύριο κυρίως για τις νέες γενιές. Είναι πολύ σημαντικό ότι και μ' αυτό το νομοσχέδιο θα μπορέσει ο ελληνικός λαός, κυρίως οι νέες γενιές, να αποκτήσουν μία ακόμα προϋπόθεση, μία ακόμα συνθήκη ανάπτυξης και δραστηριοποίησης σε μία κοινωνία, σε ένα κράτος, που ριζικά θα διαφέρει μ' αυτό που μέχρι τώρα υπήρχε στη χώρα μας. Και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό, είναι πάρα πολύ κρίσιμο, όχι -ξαναλέω- για να αλλάξει κανείς το χθες, που έτσι και αλλιώς υποχρεούται και έτσι και αλλιώς το κάνουμε, αλλά κυρίως για να φτιάξει το αύριο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κάθε φορά που στο Βήμα της Βουλής διαδέχομαι τον Υπουργό Εσωτερικών, πράγματι αισθάνομαι την υποχρέωση να τον συγχαρώ για την αγωνιστική του ευγλωττία, αλλά και ταυτόχρονα, όταν προσφύρω τον εαυτό μου σ' αυτό το Βήμα για να αντιμετωπίσω τα επιχειρήματα που χρησιμοποιεί για να υποστηρίξει τα νομοσχεδιά του, αυτό που διαπιστώνω είναι ότι υπάρχει πάντα ένα έλλειμμα. Ένα έλλειμμα -θα το ονόμαζα- πραγματολογικό, ένα έλλειμμα που αφορά τη συγκεκριμένη ανάλυση μιας συγκεκριμένης πραγματικότητας, που πράγματι ζητάει μεγαλύτερη διαφάνεια, που πράγματι ζητάει από την πολιτική περισσότερη ειλικρίνεια και πάντα θα είναι εκείνη, η οποία μας θέτει καθημερινά, τουλάχιστον σε αυτές τις κρίσιμες στιγμές που περνάει ο τόπος, ένα επιτακτικό αίτημα για καθαρότητα: καθαρότητα προθέσεων, καθαρότητα καρδιάς, καθαρότητα επικοινωνίας. Στην πολιτική -και ειδικά σε αυτή τη γλώσσα που χρησιμοποιούμε στη Βουλή- θα πρέπει, επιτέλους, να αποφασίσουμε και να υιοθετήσουμε κανόνες πιο καθαρής, πιο εύληπτης, πιο ειλικρινούς επικοινωνίας, γιατί κινδυνεύουμε να χαθούμε μέσα σε μία μεγαλοστομία, που τελικά καταντάει να μη σημαίνει τίποτα.

Πραγματικά, κύριε Υπουργέ, αυτό που σήμερα μας παρουσιάζετε σαν τη μεγάλη ανακάλυψη της Κυβέρνησης, σαν τη μεγάλη ανταπόκριση του Υπουργείου σας απέναντι στο αίτημα του λαού για διαφάνεια, δεν είναι τίποτα άλλο από συγκεκριμένα μέτρα που ενισχύουν μία από παλιά γνωστή και καθιερωμένη αρχή, που είναι η αρχή της φανεράς δράσης της διοικήσεως.

Η διοίκηση δεν είναι τώρα που ανακαλύπτει την υποχρέωσή της να καθιστά φανερή τη δράση της στον πολίτη. Δεν είναι τώρα, επί Κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ, που αντιμετωπίζει την υποχρέωσή της να καθιστά γνωστή την πρόθεσή της, τις πράξεις της, τις αποφάσεις της, τις γνωμοδοτήσεις του Νομικού της Συμβουλίου για να είναι πράγματι δυνατή η συλλογική οργάνωση του δημόσιου χώρου με τρόπο, ώστε να εξυπηρετεί συγκεκριμένους σκοπούς, όπως είναι η ευνομία, η ευημερία, η ασφάλεια του Δικαίου.

Πράγματι, λοιπόν, από την πρώτη στιγμή υιοθετούμε αυτά τα μέτρα, τα μέτρα που ουσιαστικά εισάγουν και εμποδίζουν την

αρχή της φανεράς δράσης της διοίκησης στο περιβάλλον των δικτυακών τόπων, στο περιβάλλον του κυβερνοχώρου. Αυτή, άλλωστε, είναι και η υποχρέωσή μας, να προσπαθούμε και να προσαρμόζουμε τις παλιές αρχές στα καινούργια δεδομένα της τεχνολογίας.

Μα, αυτό δεν αποτελεί, όμως, τη μεγάλη αλλαγή. Δεν αποτελεί μία επανάσταση. Δεν αποτελεί μια μεγάλη τομή. Αποτελεί μια αυτονόητη υποχρέωση. Και αν υπάρχει κάτι με το οποίο πρέπει η Κυβέρνηση να αναμετρηθεί σε αυτές τις κρίσιμες για τον τόπο στιγμές, είναι το να εμποδώσει τη διαφάνεια με τη ριζική της σημασία. Το να πείσει το λαό ότι μέσα σε αυτήν την Αίθουσα αυτό που θα μπορούσε να πει κάποιος μεγάλος σοφός, ο Wittgenstein και να το ονομάσει ως «νομοθετικό γλωσσικό παίγνιο» είναι ένα παίγνιο που παίζεται με κανόνες. Είναι ένα παίγνιο, το οποίο υπηρετεί την καθαρότητα των προθέσεων και βεβαίως, έχει στόχο να απαλλάξει τον τόπο από όλα τα δεινά, που του έχει επισωρεύσει μια Μεταπολίτευση, στην οποία πράγματι ο πολιτικός κόσμος δεν έδωσε και τον καλύτερό του εαυτό, δεν επεχείρησε να δημιουργήσει καταστάσεις και πραγματικότητες, οι οποίες να είναι αντίστοιχες και της πολιτισμικής παράδοσης της Ελλάδας, αλλά κυρίως και του ρόλου που έχει να παίξει στα σύγχρονα γεωπολιτικά περιβάλλοντα.

Με αυτή την έννοια, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, η κριτική που σήμερα σας κάνουμε είναι ότι μέσα από αυτή τη νεφελώδη έννοια της διαύγειας, προσπαθείτε να πείσετε και εμάς και το λαό ότι δημιουργείτε μία καινούργια αρχή για πράγματα που λειτουργούν ήδη από πολλές δεκαετίες.

Εκείνο όμως, το οποίο δεν απαντάτε, είναι, παραδείγματος χάριν, γιατί φέρνετε ένα νομοσχέδιο που ουσιαστικά αρχίζει από το άρθρο 2 Γιατί το άρθρο 1 δεν είναι διάταξη νομοσχεδίου που εισάγει κανόνα δικαίου. Τι σημαίνει στο άρθρο 1 «αντικείμενο του νόμου»; Για πρώτη φορά, προσωπικά, βλέπω ένα νομοσχέδιο στο οποίο εκτός από τον τίτλο του, αφιερώνει και ένα ολόκληρο άρθρο να μας πει ποιο είναι το αντικείμενό του. Αυτό είναι μια σπατάλη εκφραστικών μέσων, που κυριολεκτικά τα χρησιμοποιείτε για να μη δηλώνετε τίποτα.

Άρα αυτό που έχουμε ανάγκη είναι αυτή τη διαφάνεια, αυτή τη διαύγεια, αυτή την καθαρότητα να προσπαθούμε να την κάνουμε και κοινοβουλευτικό βίωμα, ούτως ώστε να μην δημιουργείται η παραμικρή καχυποψία για την καθαρότητα της πολιτικής σας βούλησης.

Σο άρθρο 4, υπό ποια έννοια -μέσα σε αυτή την προσπάθεια που κάνετε που πραγματικά την υιοθετούμε και που έχει να κάνει, όπως προείπα, με την ενίσχυση με συγκεκριμένα πρακτικά μέτρα της αρχής της φανεράς δράσης της διοικήσεως- εισάγετε διατάξεις που ανατρέπουν νομολογίες διοικητικών δικαστηρίων, που ανατρέπουν επιστημονικές παραδοχές στο χώρο του διοικητικού δικαίου, αναφορικά με το ποια είναι τα στοιχεία του υποστατού μιας διοικητικής πράξης και ποια είναι τα στοιχεία του ενεργού μιας διοικητικής πράξης; Δηλαδή, από πότε έχουμε τελειωμένη τη διαδικασία, που παράγει διοικητικές πράξεις από τη μία πλευρά και από το πότε ξεκινούν να παράγονται τα αποτελέσματα που επιδιώκει η διοικητική πράξη από την άλλη;

Και, βέβαια, το σπουδαιότερο και το σοβαρότερο είναι το άρθρο 9. Και κυριολεκτικά, κάποιος θα μπορούσε να εκφράσει με πολύ έντονο τρόπο την εξής απορία: Αλήθεια, είναι δυνατόν να δημιουργείτε με τη διάταξη αυτή εξαιρετικό δίκαιο για αποσπάσεις και μετατάξεις προσώπων που καλούνται να στελεχώσουν θέσεις επιστημονικού προσωπικού στην ανεξάρτητη αρχή του Συνηγόρου του Πολίτη;

Σ' αυτή δηλαδή την ανεξάρτητη αρχή, η οποία έχει ταχθεί από το Σύνταγμα για να ελέγχει την κακοδιοίκηση, σ' αυτήν ακριβώς εισάγετε την πιο αδιαφανή μεταχείριση, όσον αφορά την πρόσληψη του προσωπικού της.

Και θα ήθελα να ήξερα ποια γνώμη έχει ο Συνήγορος του Πολίτη, ο εκπρόσωπος αυτής της ανεξάρτητης αρχής, γι' αυτήν την εξαιρετική μεταχείριση του προσωπικού, με το οποίο αύριο θα στελεχωθεί η υπηρεσία του, όπως βέβαια και με ποιο κύρος θα απευθυνθεί σε άλλες παρόμοιες περιπτώσεις κακοδιοικήσεως που έχουν σχέση με την πλήρωση κενών θέσεων -οργανικών έστω θέσεων- με τέτοιου είδους μη αξιοκρατικά και μη αντικειμενικά

κριτήρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτά είναι πράγματι ζητήματα, τα οποία καλείστε και να τα απαντήσετε, αλλά κυρίως καλείστε να τα πληρώσετε ως κενά με έναν τρόπο που θα πρέπει να πείθει και τον πιο κακόπιστο ακροατή των λόγων σας για το ότι υπηρετείτε τη διαφάνεια στην πολιτική και την καθαρότητα στην υπηρεσία του πολιτεύματος.

Και μ' αυτές τις σκέψεις τελειώνω και σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Πέτρος Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η επόμενη φάση ωρίμανσης του πολιτικού συστήματος -δηλαδή όλων μας- είναι, όταν συμφωνούμε, να βρούμε καλύτερο τρόπο για να εκφράζουμε τη συμφωνία μας, παρά να κατασκευάζουμε δομές πάνω στην υποτιθέμενη διαφωνία που θέλει να κρύψει τη συμφωνία.

Αυτή είναι μια πρόκληση στην οποία όλοι πρέπει να ανταποκριθούμε και ίσως είναι και ένα από τα πιο αρνητικά του πολιτικού συστήματος των τριάντα έξι χρόνων της Μεταπολίτευσης το γεγονός ότι φοβόμαστε να πούμε πού συμφωνούμε και κατασκευάζουμε διαφωνία, προκειμένου να διατηρήσουμε τις γραμμές μεταξύ των κομμάτων, ενώ προέχει η γραμμή της υπηρετήσης της κοινωνίας από όλους μας.

Κωδικοποιώ, λοιπόν, το συμπέρασμα αυτού του μεγάλου κύκλου συζήτησης κατά τον οποίο εκφράστηκαν όλες οι πολιτικές δυνάμεις στη Βουλή για το νόμο που διαπραγματευόμαστε με τον τίτλο Πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ», ο οποίος κατ' ουσίαν αφορά την επέκταση μιας συνταγματικής επιταγής, μιας συνταγματικής επιταγής που αποτελεί και το νόημα της δημοκρατικής συμμετοχής στις αρχές του 21ου αιώνα. Όταν η διοίκηση, λοιπόν, γίνεται το πιο πολύπλοκο και το πιο δύσβατο σύστημα για το μέσο πολίτη, αλλά αυτή η διοίκηση χιτίζεται εν ονόματι του, τότε η πολιτεία, για να καλλιεργήσει τη δημοκρατική συμμετοχή και για να δώσει στον πολίτη τη δυνατότητα ελέγχου της εξουσίας, τη δυνατότητα ελέγχου άσκησης της δικής του εξουσίας, θα πρέπει να έχει υποχρέωση να θεσμοθετήσει μια διοίκηση που να είναι απολύτως διαφανής, προσβάσιμη και ελέγξιμη από τον πολίτη.

Το «κλειδί» της νομοθετικής πρωτοβουλίας του Υπουργείου Εσωτερικών και του Υπουργού κ. Γιάννη Ραγκούση εμπεριέχει, πριν από όλα, αυτή την κατηγορική εντολή διεύρυνσης της πιο κρίσιμης συνταγματικής αρχής στο πεδίο της διοίκησης.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι πρέπει να εκτιμηθεί η δεύτερη πλευρά, η οποία τονίστηκε και λιγότερο στη συζήτηση, αλλά η οποία απέκτησε ενδιαφέρον χάριν στις πολύ ενδιαφέρουσες, κατά τη γνώμη μου, παρατηρήσεις του κ. Προκόπη Παυλόπουλου, που φαντάζομαι ότι μπορεί να είναι και χρήσιμες σε όλους μας, όσον αφορά το άρθρο 4.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών κ. Γεώργιος Παπανδρέου)

Κύριε Πρωθυπουργέ, καλώς ήρθατε!

Η σημαντική όψη της μεταρρυθμιστικής αυτής προσπάθειας δεν είναι μόνο ότι εισάγει το σημείο της διαφάνειας, αλλά και ότι δεσμεύει τη διοίκηση για το ότι δεν γίνονται εκτελεστές οι δικές της πράξεις, αν δεν έχουν γίνει δημόσιες, αν δεν έχουν αναρτηθεί, αν δεν είναι κτήμα δηλαδή του ελέγχου του πολίτη και της γνώσης της κοινωνίας για το τι κάνει η διοίκηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτό το διπλό νόημα της νομοθετικής πρωτοβουλίας δεν εγέρθηκε αντίρρηση, δεν υπήρξε ουσιαστική ένσταση. Όμως, αυτός είναι ο πυρήνας αυτής της νομοθετικής πρωτοβουλίας όσον αφορά το τι θέλει η δημοκρατία και άρα, όσον αφορά το τι απαιτούν κατ' ουσίαν οι πολίτες από εμάς.

Οι πολίτες απαιτούν από μας που ασκούμε διοίκηση να θέσουμε οι ίδιοι έλεγχο στην αυθαιρεσία της διοίκησης. Και αυτό το κάνει με απόλυτη συνέπεια ο νόμος τον οποίο καλούμαστε σε λίγο να ψηφίσουμε και κατ' άρθρον. Δεν αφήνει, δηλαδή, «παράθυρο», δεν αφήνει «φεγγίτη», δεν αφήνει την οποιαδήποτε

πλευρά, ώστε να διαφύγει η διοίκηση από τον έλεγχο του πολίτη, αλλά ακόμα πιο αποφασιστικά -και επιμένω- δεν αφήνει τη διοίκηση να έχει την οποιαδήποτε δυνατότητα να μεθοδεύσει ο,τιδήποτε. Διότι αυτός ο νόμος δεσμεύει ρητά για το ότι τίποτα δεν μπορεί να εκτελεστεί, αν δεν γίνει διαφανές και διαυγές και αν δεν αναρτηθεί, ώστε να είναι πλήρως ελέγξιμο. Αυτή είναι η ουσία, αυτή είναι η πεμπουσία του νόμου. Η πεμπουσία του νόμου είναι ο έλεγχος της διοίκησης από τις ίδιες τις πράξεις της και η περικοπή κάθε δυνατότητας αυθαιρεσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει πιο μεγάλο βήμα πρόοδου στα τριάντα έξι χρόνια της Μεταπολίτευσης; Αυτός είναι ο καίριος περιορισμός και όχι η ρητορική για τη διαφάνεια, αλλά η πρακτική που δεσμεύει, κατοχυρώνει και επιβάλλει τον έλεγχο της διοίκησης όχι μόνο από τη βούληση των πολιτών, αλλά από τον οικειοθελή αυτοπεριορισμό, όπως έπρεπε να κάνει. Και αυτό το κάνει για πρώτη φορά.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι σ' αυτό τον πυρήνα θα έπρεπε να είμαστε όλοι σύμφωνοι. Και θα έπρεπε να είμαστε σύμφωνοι, γιατί δεν είναι ένα αποσπασματικό νομοθέτημα και κυρίως δεν είναι, όπως ειπώθηκε, μια δέσμευση του μνημονίου.

Είναι εδώ ο Πρωθυπουργός της χώρας Γιώργος Παπανδρέου. Θυμίζω σε όλους -γιατί η κοινή μνήμη δεν ευνοεί και δεν προάγει το δημοκρατικό διάλογο- ότι στις 8 Νοεμβρίου του 2005 ο Γιώργος Παπανδρέου, ως Αρχηγός τότε της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κατέθεσε αυτό το νόμο ως πυρήνα των μέλλουσας κυβερνητικής μας πορείας. Στις 8 Νοεμβρίου του 2005 υπήρχε η δέσμευση ότι αν ο λαός επιλέξει να φέρει το ΠΑΣΟΚ στη διακυβέρνηση, το πρώτο μέλημα θα είναι η εισαγωγή αυτής της νομοθετικής πράξης, την οποία σήμερα καλούμαστε να ψηφίσουμε.

Και μάλιστα το Δεκέμβριο, όταν έδωσε εντολή στο Υπουργικό Συμβούλιο να αρχίσει η προπαρασκευή αυτής της νομοθετικής πρωτοβουλίας, συμπλήρωσε εύστοχα -νομίζω για όλους μας- ότι αν είχε γίνει από τότε δεκτή αυτή η πρόταση, από τις 8 Νοεμβρίου του 2005, ούτε τα ομόλογα ούτε το Βατοπέδι ούτε οι «κουμπάροι» ούτε τα τόσα και τόσα που συνέβησαν ως το 2009 θα ήταν δυνατό να είχαν πραγματοποιηθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι θετικό ότι αυτός ο νόμος έχει το γνώρισμα ότι εγκαθιδρύει πια τη δική του αυτοτελή πορεία και οι συζητήσεις στο Κοινοβούλιο είναι πολύτιμες, όταν διευκολύνουν τη διαφανή όψη των άρθρων και των κατευθύνσεων.

Και αυτός ο νόμος έχει ήδη αποδείξει την αξία του, γιατί στην πραγματικότητα δεν εγέρθησαν θέματα αρχής από καμμία πλευρά και με κανένα πειστικό τρόπο. Όμως, ακόμα περισσότερο στα ζωτικά του άρθρα, σ' αυτά που πραγματώνουν την υπόστασή του, όλες οι παρατηρήσεις κατέληξαν στο να διευκολύνουν την αποτελεσματικότητά του. Άρα, ανεξάρτητα από την τελική στάση που θα επιδείξουν οι εκπρόσωποι των κομμάτων, αυτό που κέρδισε το Κοινοβούλιο είναι αυτό που κέρδισε η Ελλάδα μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κέρδισε ένα νόμο που όντως προάγει τη διαφάνεια, που όντως κατοχυρώνει το συνταγματικό δικαίωμα του πολίτη στη συμμετοχή και τον έλεγχο, αλλά κυρίως για πρώτη φορά με τόσο διαισθητικό τρόπο αυτοπεριορίζει τη διοίκηση στη δυνατότητα της αυθαιρεσίας της.

Είναι μία καλή στιγμή και ζητούμε από όλους μία θετική ψήφο σ' ένα θετικό βήμα για την πατρίδα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Πρωθυπουργός κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ, στις πρόσφατες εκλογές, δεσμεύτηκε απέναντι στους πολίτες, να προχωρήσει στις μεγάλες εκείνες αλλαγές που έχει ανάγκη ο τόπος. Αλλαγές που θα έπρεπε να θεωρούνται αυτονόητες. Αλλαγές, που θα έπρεπε να έχουν γίνει πράξεις εδώ και πολύ καιρό.

Και αυτό κάναμε από την πρώτη ημέρα, έχοντας ως κοινό παρονομαστή, πάντα και σε ό,τι κάνουμε, το δημόσιο συμφέρον,

την οικοδόμηση ενός κράτους, αλλά και ενός πολιτικού συστήματος στην υπηρεσία του πολίτη. Ενός πολιτικού συστήματος αυτόνομου, το οποίο με κάθε του πράξη θα εμπεδώνει, θα ενδυναμώνει τη δημοκρατία.

Μάλιστα, στις συνθήκες όπου βρεθήκαμε, με τη χώρα ακυβέρνητο καράβι να οδεύει προς το χείλος του γκρεμού, αναγκάζομαστε πλέον να τα κάνουμε όλα σε ρυθμούς πρωτόγνωρους για το πολιτικό σύστημα της χώρας. Γι' αυτό και δεσμευθήκαμε ότι το 2010 θα είναι η χρονιά των ριζοσπαστικών τομών και αλλαγών, για την εκ θεμελίων αλλαγή του πελατειακού κράτους, το οποίο όλοι είδαμε να καταρρέει και να απειλεί να παρασύρει τη χώρα στο γκρεμό.

Είχαμε δεσμευτεί για βαθιές αλλαγές μόνιμου χαρακτήρα, αλλαγές όχι για τα μάτια του κόσμου, αλλά που αντιμετωπίζουν τα προβλήματα στη ρίζα τους, που κάνουν τη χώρα μας να γυρίσει σελίδα, που ανοίγουν μία τελειώς διαφορετική, νέα εποχή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που βιώνουμε σήμερα, δεν είναι τίποτα άλλο από την υπερπροσπάθεια μίας χώρας, μίας κοινωνίας ολόκληρης, να βγει από τη μεγαλύτερη κρίση που ζήσαμε τις τελευταίες δεκαετίες. Το πρώτο στάδιο ήταν να αποφύγουμε την προδιαγεγραμμένη, τη βέβαιη πορεία μας προς τη χρεωκοπία, στην οποία οδηγούνταν η χώρα από τις επιλογές της προηγούμενης Κυβέρνησης. Αυτό που με βεβαιότητα χρεωκόπησε, όμως, είναι το φαύλο πελατειακό πολιτικό σύστημα, που διέλυσε το κράτος, τη διοίκηση, απαξιώνοντας και το σύνολο του δημόσιου βίου. Φθάσαμε στο χείλος της καταστροφής και, πλέον, οτιδήποτε δεν αλλάξει οριστικά τα πράγματα είναι ατελέσφορο, είναι ανεύθυνο. Δεν έχει νόημα οτιδήποτε δεν εξασφαλίζει, ότι τα προβλήματά μας τα λύνουμε μια και καλή.

Όλες μας οι επιλογές έχουν ένα και μοναδικό στόχο, να αλλάξουμε οριστικά την Ελλάδα. Να δημιουργήσουμε την Ελλάδα που πατά γερά στα πόδια της, με τις δικές της δυνάμεις, και όχι με δάνειες δυνάμεις που φέρνουν εξάρτηση. Να κάνουμε τους Έλληνες περήφανους για την πατρίδα και την πολιτεία τους. Και με σειρά πρωτοβουλιών μας, κάνουμε ακριβώς αυτό. Αλλάζουμε την Ελλάδα κάθε μέρα που περνάει, με σκοπό να τη βγάλουμε από την κρίση, αλλά και να την οδηγήσουμε στην ασφάλεια, στο δίκαιο, στην προοπτική.

Με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», με το νόμο για την αξιοκρατία στις προσλήψεις στο δημόσιο, με τη δημόσια διαβούλευση για κάθε νομοσχέδιο, και στη Βουλή και στο διαδίκτυο, ακόμα και με τις εξεταστικές επιτροπές, που μπορεί να είναι επίπονες, έχουν ως στόχο, όμως, να πέσει φως σε σκοτεινές υποθέσεις, που ταλανίζουν το πολιτικό σύστημα. Με τις ανοιχτές πια συνεδριάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου. Με το νέο φορολογικό νόμο, που αποκαθιστά τη οικονομική δικαιοσύνη και καταπολεμά τη φοροδιαφυγή. Με το νόμο του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τη διαφάνεια, με τον οποίο βάζουμε τέλος στις «γκρίζες» ζώνες της ανομίας στο δημόσιο τομέα, με αυστηρότερες ποινές για υπαλλήλους, που εμπλέκονται σε πράξεις διαφθοράς. Με την ουσιαστική δουλειά των επιτροπών της Βουλής, όπως της επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας, με την ανάδειξη του Συνηγόρου του Πολίτη ως βασικού συνομιλητή με την Κυβέρνηση. Όλα αυτά, αποτελούν αλλαγές, άλλες μεγάλες, άλλες μικρότερες, που έχουν ως στόχο τη δημιουργία ενός κράτους, το οποίο λειτουργεί υπέρ του πολίτη, προασπίζεται τα δικαιώματά του και δεν είναι απέναντί του.

Αυτά –και όχι μόνο– έπρεπε εδώ και καιρό να γίνουν. Δεν έγιναν. Και η χώρα μας διολίσθησε στην οικονομική κρίση και στη διεθνή ανυποληψία. Δεν θα ξεχάσω τους τελευταίους μήνες τον αγώνα που δώσαμε σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης, για να αποκαταστήσουμε την αξιοπιστία μας, την προσπάθειά μας, που συνεχίζεται μέχρι και σήμερα, να βάλουμε τάξη στο χάος της ανομίας, της διαφθοράς, της σπατάλης και να πείσουμε τους πολίτες και τους εταίρους μας. Τις προσπάθειες που κάναμε, για να εξασφαλίσουμε τη δημιουργία –και αργότερα τη χρήση– του μηχανισμού στήριξης, να προστατεύσουμε τους πολίτες μας, τους συνταξιούχους, τους εργαζόμενους, από τον κίνδυνο της πτώχευσης, που θα έφερε στη χώρα άνευ προηγουμένου δυστυχία, μαρασμό, αλλά και ανυποληψία της πατρίδας μας, για πολλά χρόνια ακόμα. Για να εξασφαλίσουμε τη μοναδική στα παγκόσμια χρονικά, για οποιαδήποτε χώρα οικονομική στήριξη

ύψους 110 δισεκατομμυρίων ευρώ, και να μπορέσουμε να σταθούμε στα πόδια μας, για να αναστηλώσουμε τη χώρα μας και να δημιουργήσουμε μία νέα Ελλάδα.

Είναι αλήθεια ότι ακόμα έχουμε πολύ δρόμο μπροστά μας. Όμως, σας εγγυώμαι ότι δεν θα επιτρέψουμε ποτέ πια στην Ελλάδα της οικονομικής παρακμής, των αλλοιωμένων στοιχείων, της πολιτικής κατάρπτωσης, της εξάρτησης ή και εξαγοράς της πολιτικής από άνομα συμφέροντα, της σπατάλης, των προνομίων των λίγων και της αδικίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να αναρωτηθούμε όλοι, πόσες φορές στο παρελθόν κυβερνήσεις, Υπουργοί, Βουλευτές, είπαν τη φράση «να χυθεί άπλετο φως». Πόσοι είπαν τη φράση «διαφάνεια παντού». Λόγια που φθάρηκαν όμως, σε σημείο που οι πολίτες να μην τα πιστεύουν πια. Διότι κανείς δεν είχε τολμήσει να προχωρήσει στην πράξη. Με αποκορύφωμα την προηγούμενη κυβέρνηση, η οποία, με την υποκρισία και την ακατάσχετη ηθικολογία της, με τα μεγάλα λόγια περί «επανίδρυσης», πνίγηκε τελικά στις χειρότερες πρακτικές και αντιλήψεις διακυβέρνησης και κόντεψε να παρασύρει μαζί της ολόκληρη τη χώρα.

Αυτό δεν θα το επιτρέψουμε. Ήρθε η ώρα να βάλουμε τέλος στο χάσμα λόγων και πράξεων. Εμείς, το φως, τη διαφάνεια, τη διαύγεια, τα κάνουμε πράξη. Όχι επειδή είναι αυτοσκοπός, αλλά επειδή είναι αναγκαία προϋπόθεση για να αλλάξει η πατρίδα μας, να βγει το γρηγορότερο από την κρίση και να βγει πιο δυνατή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε μέρα που περνά αποδεικνύεται όλο και περισσότερο, ότι η δραματική κατάσταση στην οποία βρέθηκε η χώρα μας έχει βαθύτερα αίτια. Τα είχαμε πει και προεκλογικά. Αυτά τα αίτια καταπολεμάμε, γιατί θέλουμε στο μέλλον να μη ξαναζήσουμε τέτοιες στιγμές ως έθνος.

Η λειτουργία του κράτους, είπαμε πολλές φορές, είναι η ρίζα του προβλήματος, ο μεγάλος ασθενής. Όχι, δεν είναι το κράτος πρόνοιας και δυστυχώς, δεν είχαμε και δεν έχουμε ένα ισχυρό κράτος πρόνοιας. Αυτό πρέπει να φτιάξουμε. Διότι και αυτό το οποίο κράτος πρόνοιας, ουσιαστικά, αφομοιώθηκε μέσα σε ένα πολυδαίδαλο, γραφειοκρατικό, χαλαρό, άδικο και πελατειακό κράτος.

Είναι αυτό το πελατειακό κράτος, που βιώνουμε σήμερα. Και σήμερα, κάνουμε άλλη μία μεγάλη αλλαγή στον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί το κράτος, με το Πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» αλλάζουμε οριστικά το πώς ασκείται η εξουσία και η διοίκηση στη χώρα μας. Πρόκειται για μία επανάσταση, τα αποτελέσματα της οποίας θα φανούν στο πολύ άμεσο μέλλον. Και δεν είναι απλά μία επανάσταση για την Ελλάδα. Επιχειρούμε και υιοθετούμε ένα σύστημα διαφάνειας, που αμφιβάλω αν υπάρχει αλλού στον κόσμο. Η χώρα μας από χαρακτηρισμένη ως η πιο αδιαφανής, κρύβοντας στοιχεία, κρύβοντας την αλήθεια, τώρα θα πρωτοστατεί ως η πιο διαφανής, η πιο ανοιχτή δημοκρατία στον κόσμο.

Και το κάνουμε, ακριβώς λόγω της πίστης μας στους δημοκρατικούς θεσμούς και τις δημοκρατικές αρχές. Γιατί δημιουργούμε ένα κράτος που υπηρετεί αποκλειστικά –και δεν το φοβόμαστε– τον πολίτη και το δημόσιο συμφέρον. Βάζει τον πολίτη στον επίκεντρο, στη συμμετοχή. Αυτή είναι η φιλοσοφία μας, διότι εμείς αυτόν και μόνο υπηρετούμε.

Φθάνουμε σε μια ιστορική καμπή για την αντίληψη της εξουσίας. Αλλάζουμε ριζικά τη νοοτροπία με την οποία ασκείται κάθε είδους δημόσια εξουσία, που μέχρι σήμερα υπήρξε ομιχλώδης, αδιαφανής, που έγινε εργαλείο στα χέρια επίορκων, συμφεροντολόγων, δυνάμεων που το μόνο που τους ενδιέφερε ήταν να εξυπηρετήσουν τους εαυτούς τους ή τρίτους, με αδρά αμιβή, άμεσο ή έμμεσο υλικό ή άλλα οφέλη, με φέουδα στο δημόσιο, που επέτρεπαν την ιδιοτέλεια αλλά και την ιδιοποίηση του δημόσιου πλούτου.

Σκεφθείτε, το είπα και προηγουμένως ο κ. Πέτρος Ευθυμίου, μία προς μία, όλες τις υποθέσεις που μας ταλανίζουν, που μας οδηγούν σε αποφάσεις σαν την προχθεσινή, για την υπόθεση του Βατοπεδίου. Σκεφθείτε όλα τα δεινά, που παλεύουμε να αντιμετωπίσουμε στα ταμεία, στα δημόσια οικονομικά, παντού. Γεννήθηκαν και γιγαντώθηκαν μέσα στο σκοτάδι της αδιαφάνειας και, πίσω από το σκοτάδι της αδιαφάνειας, στην αυθαιρεσία της εξουσίας.

Υπάρχει κάτι που συνδέει όλα τα σκάνδαλα, κάτι που γιγά-

ντωσε τη διαφθορά στη χώρα, ένας μίτος που οδηγούσε συνεχώς στο λαβύρινθο της διαφθοράς, αλλά και στην προκλητική κακοδιαχείριση του δημόσιου χρήματος. Ο μίτος της βεβαιότητας όλων όσοι εμπλέκονται σ' αυτά, ότι κανείς ποτέ δεν θα μάθει τι συνέβη. Και οι αποφάσεις που παίρνουμε σήμερα, δεν είναι μόνο βαθιά δημοκρατικές, επειδή φέρνουν το δημοκρατικό έλεγχο εκεί όπου υπήρχε σκοτεινή άσκηση εξουσίας, αλλά και κάτι ακόμα, κάτι που πολλές φορές ξεχνούμε. Ήταν και στο επίκεντρο της χρηματοπιστωτικής κρίσης του 2008, ναι, ένα αδιαφανές, αλλά και πανίσχυρο χρηματοπιστωτικό σύστημα, εκτός δημοκρατικού ελέγχου, εκτός κανόνων διαφάνειας.

Για την Ελλάδα, σκεφθείτε, για παράδειγμα: θα είχαν επιδείξει ποτέ αυτόν τον πρωτοφανή συντονισμό οι διοικητές των μεγαλύτερων ασφαλιστικών ταμείων της χώρας, στην περίπτωση των δομημένων ομολόγων -που μέσα σε τρεις μέρες, αποφάσισαν όλοι να επενδύσουν στα ίδια τοξικά προϊόντα- εάν ήταν αυτοί υποχρεωμένοι να δημοσιοποιήσουν κάθε μία από τις αποφάσεις τους; Εάν προκειμένου να είναι εκτελεστές οι αποφάσεις τους, έπρεπε πρώτα να τις αναρτήσουν στο διαδίκτυο; Αποφάσεις, συμβάσεις και πράξεις που ψάχναμε απεγνωσμένα, και η προηγούμενη κυβέρνηση έκρυβε με κάθε τρόπο, προκειμένου να μην μαθευτεί ποτέ η αλήθεια.

Σκεφθείτε πόσο διαφορετικά θα ήταν σήμερα τα πράγματα αν όλες οι αποφάσεις που λαμβάνονται από την Κυβέρνηση ήταν ανοιχτές, προσβάσιμες στους πολίτες. Αν ίσχυε αυτό, θα συζητούσαμε χθες για την Προανακριτική για το Βατοπέδι; Θα είχαν υπογραφεί καν οι αμαρτωλές συμβάσεις και αποφάσεις για το Βατοπέδι; Θα είχαμε την κακοδιαχείριση, που οδήγησε στο αδιέξομο των ταμείων; Θα μπορούσαν οι διοικήσεις των νοσοκομείων να προχωρήσουν σε απευθείας αναθέσεις για την αγορά υπερκοστολογημένων προμηθειών;

Γιατί η αδιαφάνεια δεν δημιούργησε μόνο περιπτώσεις ανομιμίας, οδήγησε, και αυτό είναι εξίσου σημαντικό, σε ανυπολόγιστες σπατάλες που, τις περισσότερες φορές μάλιστα ήταν και τυπικά σύννομες. Ήταν όμως την ίδια στιγμή ανορθολογικές και απαράδεκτες, γιατί και σ' αυτήν την περίπτωση, όσοι λάμβαναν τις αποφάσεις, ήταν βέβαιοι ότι κανένας δεν θα τους ελέγξει ούτε για τη σκοπιμότητα, ούτε για τη χρησιμότητα των αποφάσεων τους. Θα τολμούσε ποτέ κάποιος Υπουργός, να προβεί σε πολυέξοδες ανακαινίσεις των γραφείων του, εάν έπρεπε πρώτα να αναρτήσει αυτήν την απόφαση στο διαδίκτυο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτά τα νοσηρά φαινόμενα καταφέρνουμε αποφασιστικό χτύπημα, με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα. Αυτό που τελειώνει σήμερα, είναι όλα αυτά τα σκάνδαλα, οι γκρίζες ιστορίες που απαξίωσαν την πολιτική, που οδήγησαν στη σπατάλη, στις χαριστικές ρυθμίσεις, σε υπέρογκες αμοιβές, σε αδιανόητα επιβλαβείς για το δημόσιο συμβάσεις, σε αθρόες προσλήψεις από πόρτες και παράθυρα στο δημόσιο, που άδειασαν δημόσια ταμεία, οδηγώντας την Ελλάδα στα πρόθυρα της χρεοκοπίας. Διότι όλοι οι υπαίτιοι των πρακτικών αυτών, αυτοί που καταχράστηκαν εξουσία και σπατάλησαν δημόσιο χρήμα, δεν ήταν απλώς βέβαιοι ότι δεν θα τους ελέγξει κανείς. Ήταν απολύτως βέβαιοι ότι κανένας δεν τους βλέπει καν.

Από σήμερα αυτά τελειώνουν. Όλοι αυτοί που, σε άλλες εποχές θα έμπαιναν στον πειρασμό, πρέπει να γνωρίζουν εφεξής ένα πράγμα: θα τους βλέπει πια όλη η κοινωνία. Η απληστία, η ιδιοτέλειά τους, θα είναι στη δημόσια θέα. Και αυτό από μόνο του είναι βέβαιο ότι θα μας γλιτώσει και από σκάνδαλα, θα μας απαλλάξει και από πολλές σπατάλες, θα φέρει και εξοκόνωση δαπανών και καλύτερη διαχείριση των φόρων των πολιτών.

Αυτή τη δημόσια λογοδοσία επιτρέπει η σημερινή τεχνολογία και είναι το στοίχημα για κάθε δημοκρατική κοινωνία, ώστε να συμμετέχει ο πολίτης στην κοινή προσπάθεια για το χτίσιμο μίας ευνομούμενης πολιτείας. Μίας κοινωνίας αλληλοσεβασμού, ενεργών πολιτών, που ελέγχουν, αλλά και εμπιστεύονται μία εξουσία, που τους εμπιστεύεται. Γι' αυτό, η τομή που συζητάμε σήμερα, υπερβαίνει τις ανάγκες άσκησης ελέγχου της εξουσίας από τα Μέσα Ενημέρωσης, ή την ανάγκη του νομικού κόσμου να έχει πρόσβαση στις αποφάσεις της Διοίκησης ή από την επιθυμία του ιστορικού να καταγράψει και να ερμηνεύσει τις κυβερνητικές πράξεις.

Η τομή αυτή αφορά στην καρδιά του ίδιου του δημοκρατικού πολιτεύματος. Δημοκρατική κοινωνία, σημαίνει ο πολίτης να έχει κατοχυρωμένο το θεμελιώδες δικαίωμα της πληροφόρησης, της ενημέρωσης για κάθε κυβερνητική και δημόσια δραστηριότητα. Να ξέρει τι κάνει η διοίκηση και γιατί. Είναι ζητούμενο για την ουσιαστική συμμετοχή του. Η δημοκρατική διαδικασία απαιτεί ενημερωμένους πολίτες, αλλιώς δεν μπορούμε να την ονομάζουμε «δημοκρατία». Τουλάχιστον όχι σύγχρονη, όχι ποιοτική, όχι πλήρη δημοκρατία, όχι δημοκρατία που αξίζει στους Έλληνες και στις Ελληνίδες, τον 21ο αιώνα.

Και έχουμε πια τα τεχνολογικά μέσα για να το κάνουμε, όπως τα είχαμε βεβαιώσει και πριν από πέντε ή και δέκα χρόνια. Απλώς, η απόφαση χρειαζόταν, η βούληση χρειαζόταν να αφήσουμε πίσω μας ένα σάπιο και διάτρητο σύστημα διακυβέρνησης και να ανοίξουμε μία νέα σελίδα.

Δεν το τόλμησε κανείς. Σήμερα, το κάνουμε εμείς. Για πρώτη φορά, η Κυβέρνηση προβαίνει σε μία τόσο ριζική και μαζική πράξη αυτοπεριορισμού -στην πραγματικότητα αυτοπεριορισμού του δικαιώματός της να αυθαιρετεί. Γι' αυτό λέμε και το επαναλαμβάνουμε, ότι είμαστε αντιεξουσιαστές στην εξουσία. Και αυτό το κάνει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, γιατί αυτές είναι οι αρχές μας, είναι οι δεσμεύσεις μας, αυτό υποσχθήκαμε, όταν είπαμε να ανοίξουμε ένα νέο κεφάλαιο για τη χώρα.

Για εμάς, αυτή η αντίληψη για τους κανόνες που πρέπει να διέπουν την πολιτεία δεν είναι κάτι καινούργιο. Ζητούσαμε ακριβώς αυτό από την προηγούμενη κυβέρνηση -όπως ειπώθηκε, από το Νοέμβριο του 2005- όπως σε κάθε άλλη πρόταση μας, δεν εισακουστήκαμε από τη Νέα Δημοκρατία, με τα γνωστά αποτελέσματα. Γι' αυτό και ψηφίσαμε τους νόμους της αξιοκρατίας, του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», καθώς και όλες τις άλλες μεγάλες θεσμικές αλλαγές, καλώντας βέβαια όλες τις πολιτικές δυνάμεις να συνεισφέρουν δημιουργικά.

Πεισματικά η Αξιωματική Αντιπολίτευση αρνείται ως τώρα ακόμα και τις πιο αυτονόητες επιλογές, που βρίσκουν και καθολική υποστήριξη στην κοινωνία, αποδεικνύοντας πως δεν διδάχθηκε τίποτα από τα λάθη της, πως δεν έχει μετανοήσει καθόλου για τα δεινά που έφερε στη χώρα, το πλιότισκο -δυστυχώς- των προηγούμενων ετών.

Στο κυβερνητικό σας παρελθόν, προσθέτετε πλέον και ένα ίδιο και απαράδεκτο μελανό αντιπολιτευτικό παρόν. Κανένας βερμαλισμός περί «νέας σελίδας» δεν έχει την παραμικρή αξία και αξιοπιστία, όσο εξακολουθείτε να καλύπτετε το παρελθόν, όσο είστε δέσμιοι της ίδιας παλαιοκομματικής και πελατειακής αντίληψης, που καταδίκασε τη χώρα στη διάλυση και καταδικάστηκε από τον ελληνικό λαό.

Θέσατε μάλιστα ως πρόταγμα σας την απαλλαγή της χώρας από το μνημόνιο. Στην πραγματικότητα, όμως, εννοείτε ότι απλά θέλετε να σβήσετε από τη μνήμη μας όχι το μνημόνιο, αλλά τις δικές σας ευθύνες, των πράξεών σας και των πολιτικών σας που μας έφεραν στο σημερινό αδιέξοδο.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Θέλετε απλά να σβήσετε από τη μνήμη σας -και όλων μας- τις μνημειώδεις πράξεις, αλλά και την απραξία σας αυτά τα πενήντα χρόνια, που φόρτωσαν την Ελλάδα με δουλειές, χρέη, ελλείμματα, αναξιοπιστία και δύο επιτηρήσεις, για να μπορείτε μετά να εναγκαλιζόστε και να χαριεντιζόστε με το κυβερνητικό σας παρελθόν.

Τη βούληση να αλλάξουμε σελίδα, τη βούληση και τη δύναμη να φύγουμε από την επιτήρηση, με επώδυνες -πράγματι, επώδυνες- αποφάσεις, αλλά με τις δικές μας δυνάμεις, που θα μας οδηγήσουν στο να ορίζουμε ξανά τη δική μας τύχη, εμείς, οι Έλληνες, αυτή τη βούληση και δύναμη δεν τη δείξατε ποτέ. Φοβηθήκατε, εκεί όπου εμείς αναλαμβάνουμε και το κόστος, και τις πολιτικές ευθύνες, να βγάλουμε τη χώρα από αυτήν την τραγική κατάσταση και να πάμε σε μια διαφορετική Ελλάδα. Όσο και αν κάποιος επιχειρούν να μην αλλάξει τίποτα σε αυτή τη χώρα, η απόφασή μας για ρήξη με το παρελθόν είναι οριστική, αμετάκλητη. Είναι όρος επιβίωσης, αλλά και αναγέννησης.

Με την ανάρτηση όλων των αποφάσεων των διοικήσεων στο διαδίκτυο, αλλάζουμε πλήρως τους όρους του πολιτικού παιχνιδιού,

ώστε να υπηρετούν πλέον οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι των πολιτών, είτε στην κυβέρνηση είτε στη Βουλή, είτε στην αυτοδιοίκηση- τα συμφέροντα των πολιτών και της χώρας. Αλλά και να αποκτήσει και να θωρακιστεί, αν θέλετε, η Δημόσια Διοίκηση, με την αίσθηση ευθύνης, προστασίας και καθήκοντος απέναντι στην κοινωνία, την οποία υπηρετεί.

Η δυνατότητα του πολίτη να έχει πρόσβαση στις κυβερνητικές αποφάσεις είναι κομβική. Ο νόμος «Διαύγεια», πέρα από τη διαφάνεια που φέρνει, δημιουργεί και τις βάσεις για μια πραγματική επανάσταση στη Δημόσια Διοίκηση. Διότι θα ακτινογραφήσει το σύνολο της διοίκησης, θα χαρτογραφήσει τα άδυνα ενός συστήματος, που ούτε εμείς, πολλές φορές Βουλευτές και κυβερνήσεις, δεν γνωρίζουμε καλά-καλά. Θα αποκαλύψει γραφειοκρατικές διαδικασίες, που δεν χρειάζονται. Θα αποκαλύψει πολυδαίδαλα συστήματα, που ταλαιπωρούν καθημερινά τον πολίτη. Θα σκιαγραφήσει τον ιστό της αράχνης ή αν θέλετε τους πολλούς ιστούς αράχνης, που αφέθηκαν χρόνια να κτισθούν, ως ένα τείχος που μπλοκάρει, που πνίγει κάθε πρωτοβουλία και κάθε καινοτομία, αλλά επιβαρύνει και δεν στηρίζει τον πολίτη. Μπορεί ακόμα και να αποκαλύψει όχι μόνο τις χειρότερες πτυχές, αλλά και τις καλύτερες πρακτικές, τους υπαλλήλους, και τα παράδειγμα, που πρέπει να γενικευθούν στη Δημόσια Διοίκηση.

Η αποτύπωση της γραφειοκρατίας δεν πρέπει όμως να είναι μια απλή ηλεκτρονική χαρτογράφηση. Θα πρέπει ο πολίτης –και αυτή είναι μία πρόκληση, που απευθύνω από τη Βουλή- να συμμετέχει στην επισήμανση, στην ανακάλυψη, αν θέλετε, όλων των παραλογισμών και των ανορθολογικών πρακτικών. Και θα δούμε πολλά. Θα δούμε πολλά μέσα από αυτή την χαρτογράφηση της Δημόσιας Διοίκησης. Θα πρέπει ο πολίτης, θα πρέπει και οι bloggers, να, και οι τους bloggers, να βοηθήσουν και να συμβάλουν δημιουργικά, όπως βέβαια και τα συμβατικά μέσα ενημέρωσης, να συμμετάσχουν ενεργά στην επισήμανση, στην ανάδειξη των αρνητικών, που θα αποκαλυφθούν και θα αποκαλύπτονται, αλλά και στη δημιουργία προτάσεων, που μπορεί να αποτελέσουν ακόμα και προτάσεις νόμου. Και βέβαια, ο ρόλος των Βουλευτών, του κάθε Βουλευτή, θα είναι κρίσιμος και αναβαθμισμένος, έχοντας τη δυνατότητα νέων πρωτοβουλιών, από την απλή ερώτηση, μέχρι και την πρόταση για απλοποίηση και κωδικοποίηση νομοθεσίας και πρακτικών, χτυπώντας σπατάλες, αδιαφάνεια και αναξιοκρατία.

Μην περιμένετε από τους λιγοστούς Υπουργούς να κάνουν αυτό το έργο. Αυτό το έργο θα είναι έργο λαού. Και είναι βαθιά μου πίστη ότι, η συλλογική σοφία, θα είναι πολύ ανώτερη της ατομικής, έστω και εξειδικευμένης γνώσης. Αυτό εξάλλου αποτελεί και διεθνή τάση στο σημερινό κυβερνοχώρο, όπου κοινωνικά δίκτυα, όπως λέγονται, επεξεργάζονται σύνθετα τεχνολογικά, ιατρικά, ακόμα και πολιτικά προβλήματα, όπως και οργανωτικά προβλήματα, με μεγάλη επιτυχία. Και σε αυτό η Ελλάδα μπορεί να αποτελέσει πρότυπο και να πρωτοπορήσει.

Αυτό το νομοσχέδιο είναι και προπομπός της συνολικής ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, δηλαδή για τη συνολική ηλεκτρονική εξυπηρέτηση του πολίτη, το Ηλεκτρονικό Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών. Όπως βέβαια και το ηλεκτρονικό βιβλίο, αλλά και το διαδικτυακό σχολείο και πανεπιστήμιο, που αποτελούν το στόχια για μια επανάσταση στην ελληνική παιδεία, που τόσο μεγάλη ανάγκη έχουμε, για να μπορέσουμε πράγματι να γίνουμε ανταγωνιστικοί, όχι με τη φθηνία, αλλά με την επένδυση στην αεία, στην παιδεία και στον άνθρωπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για τη «Διαύγεια», είναι μία ακόμα επιλογή ανάκτησης της αξιοπιστίας του πολιτικού μας συστήματος. Μέσα από τη συμμετοχή του πολίτη, γεφυρώνουμε το χάσμα μεταξύ Κυβέρνησης και πολιτών. Ουσιαστικά, αλλάζουμε τον τρόπο άσκησης της εξουσίας, όπως λειτουργούσε εδώ και χρόνια στη χώρα μας. Πρωτοπορούμε διεθνώς.

Στις επόμενες εκλογές, αλλά και σε κάθε επόμενη εκλογή, οι πολίτες θα μπορούν να κρίνουν ακόμα περισσότερο τις κυβερνήσεις, όχι έμμεσα, όχι μέσα από τις καμπάνιες, τα φυλλάδια και τις γενικόλογες υποσχέσεις για το μέλλον, αλλά και από το έργο, το πραγματικό, το αντικειμενικό έργο, από τις καθημερινές αποφάσεις που έπαιρναν όσοι κυβερνούσαν. Και η πρώτη κυβέρνηση

που θα κριθεί με αυτό τον τρόπο από τους πολίτες, θα είναι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάνικος): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Αλέξης Τσίπρας.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον την τοποθέτηση του Πρωθυπουργού. Ειλικρινά, πριν έρθω στην Αίθουσα είχα κάποιες αμφιβολίες –και ακόμα τις έχω- για το εάν αυτά που λέει ο Πρωθυπουργός πράγματι τα πιστεύει. Διότι μου έδωσε την εντύπωση, όπως τον άκουγα να μιλά, ότι έχει την αίσθηση ότι με αυτό το νομοσχέδιο προχωράει σε ένα ιστορικό βήμα. Δεν είχε την καλοσύνη να κάτσει να με ακούσει. Ήθελα πραγματικά να τον ρωτήσω. Θα ρωτήσω, όμως, εσάς, κύριοι της Κυβέρνησης.

Πιστεύετε πραγματικά ότι, εάν την προηγούμενη δεκαετία υπήρχε η δυνατότητα αυτού του νομοσχεδίου, της ανάρτησης, δηλαδή, στο διαδίκτυο των πράξεων, των συμβάσεων των κυβερνητικών αποφάσεων, θα είχαν αποφευχθεί μια σειρά από σκάνδαλα που ταλάνιζαν και ταλάνιζαν ακόμα την πολιτική ζωή του τόπου; Δεν λέει κανείς «όχι». Είναι ένα βήμα. Ωραία, να υπάρξει ανάρτηση και δημοσιοποίηση στο διαδίκτυο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Γιατί δεν το ψηφίζετε;

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Μισό λεπτό, κύριε Υπουργέ. Ο κύριος Πρωθυπουργός δεν είχε την καλοσύνη να κάτσει να με ακούσει και να απαντήσει στο ερώτημά μου. Να απαντήσετε εσείς.

Θα υπήρχε, λοιπόν, στην υπόθεση της «SIEMENS» ανάρτηση και δημοσιοποίηση στο διαδίκτυο μιας σειράς από αναθέσεις του δημοσίου στην ανάδοχο εταιρεία, χωρίς κανείς να μπορεί να αμφισβητήσει την εγκυρότητα ουδεμιάς διαδικασίας. Έχετε καμιά αμφιβολία ότι παραπλεύρως με αυτήν την ανάρτηση και δημοσιοποίηση, θα υπήρχε και δημοσιοποίηση στο διαδίκτυο των εκατομμυρίων ευρώ σε μίζες, που διακινήθηκαν στα κόμματα εξουσίας; Δηλαδή, δίπλα σε κάθε ανάθεση με τον τίτλο του έργου, θα υπήρχε κι ένα παράρτημα που θα έλεγε «ένα 2%, ένα 3%, ένα 4% πήγε στους εκάστοτε Υπουργούς»; Θα υπήρχαν τα χρήματα που πήρε ο κ. Μαντέλης, Υπουργός της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ τότε ή ο κ. Τσουκάτος, ο οποίος μας έχει πει ότι έχει βάλει 1 εκατομμύριο στα ταμεία και ακόμη το ψάχνουμε;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Αυτό είναι το ερώτημα και είναι απλό: Θα αναρτώνται και οι μίζες στο διαδίκτυο ή απλά οι αποφάσεις; Διότι μας είπε ο Πρωθυπουργός ότι προαπαιτούμενο της δημοκρατικής λειτουργίας είναι η ενεργός συμμετοχή των πολιτών και η ενημέρωσή τους. Βεβαίως. Όχι, όμως, η εκ των υστέρων ενημέρωσή τους.

Θέλουμε ενεργούς πολίτες και συμμετέχοντες ενεργά στη λήψη των αποφάσεων, όχι εκ των υστέρων ενημερωμένους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Εκ των προτέρων.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, δεν αίρεται η εντύπωσή μου ότι πρόκειται για μια προσπάθεια επικοινωνιακή να αλλάξετε την ατζέντα. Καλή η προσπάθεια, αλλά δεν αρκεί. Διότι ετούτη την ώρα, που παρουσιάζετε ως μέγα επίτευγμα, ιστορικό επίτευγμα, μια προσπάθεια να φτιάξετε ένα ηλεκτρονικό φύλλο της Εφημερίδας της Κυβέρνησης –διότι περί αυτού πρόκειται- η κοινωνία ισοπεδώνεται από τις επιλογές σας.

Την ώρα που κατεδαφίζεται το ασφαλιστικό σύστημα και οι εργασιακές σχέσεις φεύγουν από την εποχή του Μεσαίωνα και πηγαίνουν στην εποχή της δουλείας, εσείς εδώ πανηγυρίζετε. Και δεν μπορούμε να καταλάβουμε για ποιο λόγο πανηγυρίζετε.

Διότι τον κόσμο, κύριε Υπουργέ, δεν τον ενδιαφέρει, αν θα δημοσιευθεί το όνομα ενός νέου διοικητή ενός ασφαλιστικού οργανισμού. Τον ενδιαφέρει να μάθει ποιοι ήταν συνυποψήφιοί του, μέσα από ποια διαδικασία προκρίθηκε, ποια ήταν τα προσόντα του και ποια των άλλων που συναγωνίστηκαν με αυτόν, δηλαδή, αν πραγματικά είχε τα προσόντα εκείνα, για να γίνει διοικητής ενός οργανισμού.

Αν πραγματικά σας ενδιέφερε η διαφάνεια και η διασφάλιση των δικαιωμάτων του πολίτη, θα είχατε ήδη νομοθετήσει και θα είχατε ήδη υλοποιήσει τις υποδομές αυξημένης συμμετοχής στη δημοκρατική διαδικασία λήψης αυτών των αποφάσεων.

Αν πραγματικά σας ενδιέφερε η διαφάνεια, τότε δεν θα μαθαίναμε μήνες μετά τα φιλά γραμμάτια του μνημονίου, δεν θα ανακαλύπταμε διαρκώς νέες απαιτήσεις των δανειστών μας, που μάλιστα δεν είναι και διαπραγματεύσιμες, παρά τα όσα εκ του αντιθέτου προσπαθεί -ελικρινά το λέω- με περισσό ταλέντο να μας πείσει ο κ. Λοβέρδος. Δεν θα έμενε μυστικό απόρρητο -σας το ζητάμε δύο εβδομάδες τώρα να μας πείτε ποια είναι τα δικηγορικά γραφεία και κάναμε αίτηση κατάθεσης εγγράφων- ποια είναι τα δικηγορικά γραφεία που ανέλαβαν την εκπόνηση του μνημονίου και ποιες οι αμοιβές τους;

Διότι σας αποκαλύψαμε στη Βουλή την προηγούμενη Παρασκευή ότι είναι 400.000.000 ευρώ, που βαρύνουν το ελληνικό δημόσιο τα έξοδα αυτής της σύμβασης.

Αν σας ενδιέφερε, κύριοι της Κυβέρνησης, η διαφάνεια δεν θα εξουσιοδοτούσατε...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ: Τετρακόσια εκατομμύρια ευρώ;

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ναι, ακριβώς, αυτό την προηγούμενη Παρασκευή στην επίκαιρη ερώτηση προς τον Πρωθυπουργό. Και δεν έχουμε πάρει καμμία απάντηση, ή έστω διάψευση.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Απαντήστε πόσα είναι.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Απαντήστε πόσα είναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Τριακόσια εκατομμύρια ευρώ είπατε;

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Είναι περίπου όσα τα χρήματα που εξοικονομεί η ελληνική Κυβέρνηση από το ασφαλιστικό και από τις περικοπές στα επιδόματα των δημοσίων υπαλλήλων.

Εάν η σύμβαση αυτή καταργηθεί με υπαιτιότητα -σχεδόν σε κάθε περίπτωση με υπαιτιότητα δική μας θα είναι- θα είμαστε υποχρεωμένοι να καταβάλουμε 400.000.000 ευρώ. Ας το διαψεύσει η Κυβέρνηση. Δεν είδαμε καμμία απάντηση, παρά μονάχα είδαμε ειρωνικά σχόλια του Πρωθυπουργού απ' αυτό εδώ το Βήμα, στις αποκαλύψεις που κάναμε.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ρήτρα είναι αυτή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ: Άλλα είπατε στην αρχή, άλλα τώρα.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Μην έχετε καμμία...

(Θόρυβος από τον πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Μην είστε ευεξάπτοι και μη διακόπτετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ: Δεν είμαι ευεξάπτος, Άλλα άκουσα στην αρχή, άλλα μετά.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Μπορείτε να μας απαντήσετε με επιχειρήματα.

Σας επαναλαμβάνω, αυτό το ποσό που αποκαλύψαμε, σε περίπτωση που καταπέσει αυτή η δανειακή σύμβαση, βαρύνει εξολοκλήρου το ελληνικό δημόσιο με το υπερβολικό αυτό ποσό των 400.000.000 ευρώ. Διαψεύστε το!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Δεν είπατε αυτό. Την περασμένη Παρασκευή μιλήσατε για λειτουργικά έξοδα του

δανείου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Δεν είπατε αυτό, κύριε Τσίπρα. Εκεί μιλήσατε για λειτουργικές δαπάνες του δανείου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε τον κ. Τσίπρα.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Εντάξει. Διαψεύστε τα.

Επαναλαμβάνω την αίτησή μας να υπάρξει διαφάνεια. Διαφάνεια δεν θέλετε; Να υπάρξει απόλυτη διαφάνεια, λοιπόν, σε σχέση με τη δανειακή σύμβαση, όχι μονάχα σε σχέση με τα φιλά γραμμάτια που αναρτήθηκαν ή δεν αναρτήθηκαν στο διαδίκτυο, αυτά που ψηφίσατε, αλλά και σε σχέση, τόσο με το ποσό που είναι υποχρεωμένο το ελληνικό δημόσιο να πληρώσει σε περίπτωση που καταγγελθεί η σύμβαση, πρώτον και, δεύτερον, και με τις δαπάνες που βαρύνουν επίσης την ελληνική Κυβέρνηση και έχουν να κάνουν με τα λειτουργικά έξοδα. Δευτερευόντως αυτό. Σας το θέτω τώρα αυτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Τα 400.000.000 ευρώ;

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Το θέτω τώρα αυτό και ζητώ μια απάντηση, όπως επίσης και για το ποια δικηγορικά γραφεία ήταν αυτά τα οποία ανέλαβαν να εκπονήσουν αυτήν τη φοβερή δανειακή σύμβαση ομηρίας της χώρας μας.

Εν πάση περιπτώσει, εγώ θα ήθελα να σας πω το εξής. Αναφερθήκατε στο θέμα του Βατοπεδίου και είπατε ότι αν υπήρχε αυτό το φοβερό νομοσχέδιο που ψηφίζεται τώρα, το σκάνδαλο αυτό δεν θα είχε πραγματοποιηθεί. Και θέλω να σας πενηθμισώ, ελικρινά, ότι ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς εδώ και δέκα χρόνια είχε αναδείξει το θέμα του σκανδάλου, ακόμα και με διαδηλώσεις στην Ουρανούπολη, όπου η Λίτσα Αμμανατίδου, σε μια συμβολική πράξη, είχε μπει εντός του αβάντου. Για να διαμαρτυρηθούμε, είχαμε κάνει σάλτο για το θέμα αυτό. Η δημοσιοποίηση στο διαδίκτυο θα ήταν αυτή η οποία θα σταματούσε τις κυβερνήσεις να προχωρήσουν σε αυτήν τη διαπλοκή με το Άγιον Όρος και τη Μονή Βατοπεδίου;

Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που σας ενδιαφέρει πραγματικά δεν είναι η διαφάνεια. Αυτό που σας ενδιαφέρει είναι να προσπαθήσετε να αλλάξετε την ατζέντα της συζήτησης. Δεν είναι, όμως, εύκολο αυτό. Και δεν είναι εύκολο, διότι τα επικοινωνιακά σας πυροτεχνήματα δεν φέρνουν πίσω τη δέκατη τρίτη και τη δέκατη τέταρτη σύνταξη, δεν φέρνουν πίσω μισθούς και επιδόματα. Δεν είναι καθόλου εύκολο να βγάλουν από το λαϊκό της κοινωνίας τη θηλιά που της φορέσατε με την προσφυγή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Διότι η χώρα μας, δυστυχώς με τις επιλογές σας, μετατρέπεται σε μια χώρα που θα έχει εργασιακές σχέσεις Κίνας, μισθούς Ουγγαρίας, αλλά βεβαίως αμερικάνικη επικοινωνιακή πολιτική. Μπορείτε, βεβαίως, αν θέλετε, στην υποχρεωτική ανάρτηση στο διαδίκτυο νόμων και πράξεων να προσθέσετε και τη διαρκή καθημερινή μας ενημέρωση για το πόσες επιχειρήσεις κλείνουν κάθε μέρα, για το πόσοι νέοι άνεργοι βγαίνουν στο δρόμο. Αυτή θα ήταν πραγματικά μια πολύ χρήσιμη συνεισφορά.

Γιατί την ώρα που μας μιλάτε για διαφάνεια, καταφεύγετε την κοινωνία. Γιατί την ώρα που μας μιλάτε για διαφάνεια, έχετε εξαπολύσει μία απίστευτη μάχη παρασκηνίου με απειλές και εκβιασμούς απέναντι στους ίδιους τους Βουλευτές σας, μη τυχόν και υπάρξει κανείς που ακούσει τη συνειδησή του και αρνηθεί να αποδεχθεί τη χειρότερη νεοφιλελεύθερη επιδρομή που γνώρισε ποτέ η χώρα.

Και αναφέρομαι στις απειλές και στους εκβιασμούς ότι αν δεν υπερψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο-έκτρωμα για το ασφαλιστικό και τις εργασιακές σχέσεις, θα πέσει η Κυβέρνηση. Αναφέρομαι στη βρώμικη δουλειά που έχουν αναλάβει να διεκπεραιώσουν τα διάφορα «παπαγαλάκια».

Ακόμα, όμως και στις απειλές και στους εκβιασμούς ο Πρωθυπουργός δεν μπορεί να γίνει πειστικός. Και δεν μπορεί να γίνει πειστικός, διότι είναι φανερό ότι ακόμη και να ήθελε να πάει σε εκλογές, δεν πρόκειται να του το επιτρέψει η τρoίκα, τουλάχιστον ως το 2013, μέχρι να κάνει δηλαδή τη βρώμικη δουλειά και να τους είναι μετά παντελώς αχρείαστος.

Γι' αυτό και δεξιά και αριστερά έχουν αρχίσει να ανθίζουν διάφορα σενάρια εθνικής σωτηρίας, έρχονται και παρέρχονται αναζητώντας προθύμους. Δεξιόθεν και αριστερόθεν. Δεν μπορούν αυτά τα σενάρια, όμως, να προχωρήσουν, διότι δεν μπορεί κανείς να πάει μακριά με την κοινωνία απέναντι. Και ξέρετε πάρα πολύ καλά τι εννοώ.

Η Κυβέρνησή σας επιτίθεται στο σκληρό πυρήνα των εργασιακών σχέσεων του ιδιωτικού τομέα, τον οποίο δεν τόλμησε να πειράξει κανείς μέχρι σήμερα, από το 1920 και στο ν. 2112 που αφορά τις αποζημιώσεις λόγω απόλυσης. Δεν μπόρεσαν να τον πειράξουν δικτατορίες, του Μεταξά και του Παπαδόπουλου και έρχεται τώρα η Κυβέρνησή σας να πειράξει αυτόν τον νόμο.

Όπως, βεβαίως, έρχεται να κατεδαφίσει και την κοινωνική ασφάλιση, στην πραγματικότητα, καταγγέλλοντας μονομερώς το κοινωνικό συμβόλαιο.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, αυτές οι σκληρές επιλογές δεν μπορούν να κρυφτούν ούτε πίσω από μικρές διαφοροποιήσεις ούτε από επικοινωνιακά παιχνίδια.

Αυτές τις ημέρες – κλείνω, κύριε Πρόεδρε – μέσα στο κατακόκκινο και εδώ μέσα στη Βουλή, αλλά και στην κοινωνία, στους δρόμους, στις κινητοποιήσεις, αλλά και στα δικαστήρια – διότι υπάρχουν και προσφυγές σημαντικές – θα δοθούν πολύ σημαντικές μάχες. Θα δοθεί η μητέρα των μαχών, να μην προχωρήσει η ισοπέδωση των κοινωνικών κατακτήσεων όλων των προηγούμενων δεκαετιών που αφορά το παρόν και το μέλλον της ελληνικής κοινωνίας. Αυτή τη μάχη, την οποία θα τη δώσουμε για λογαριασμό, όχι μονάχα της σημερινής γενεάς, αλλά και των επόμενων γενεών, θα την κερδίσουμε, κύριοι της Κυβέρνησης. Δεν θα καταφέρετε ούτε με εκβιασμούς, ούτε με επικοινωνιακά τετριπία να ισοπεδώσετε την ελληνική κοινωνία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Θα ήθελα να κάνω δύο-τρία πολύ σύντομα σχόλια και επισημάνσεις για αυτά που είπε ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Κατ' αρχάς, νομίζω ότι δικαιούται κανείς να βγάλει ένα σαφές, ένα οφθαλμοφανές πολιτικό συμπέρασμα.

Κύριε Τσίπρα, έχετε επιλέξει το δρόμο της τυφλής σύγκρουσης με την Κυβέρνηση. Αν αυτό είναι ένας αριστερός δρόμος, εσείς θα το κρίνετε και οι οπαδοί σας.

Εμείς, όμως, πιστεύουμε -και έχουμε δικαίωμα και εμείς να έχουμε άποψη για αυτό- ότι είναι ένας λάθος δρόμος. Κανείς δεν ζητάει από κανένα κόμμα να κάνει παραχωρήσεις ιδεολογικές, ακόμα και πολιτικές, προκειμένου να συμφωνήσει με νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης. Όμως, το να βάζουμε το κεφάλι στην άμμο, να διαλέγουμε το δρόμο της ειρωνείας που αγγίζει – και λυπάται που το λέω – ακόμα και τα όρια της δημαγωγίας, τότε νομίζω ότι υπάρχει ένα μείζον πρόβλημα. Και αν μεν υπάρχει ένα λάθος να το καταλάβουμε, να το αναγνωρίσουμε.

Είμαι υποχρεωμένος, γιατί ήμουν παρών, να αναφερθώ στην ερώτηση που κάνατε την περασμένη Παρασκευή στον Πρωθυπουργό. Μιλήσατε επί λέξη -και αν εγώ κάνω λάθος, αυτό θα φανεύει στα Πρακτικά, αν όμως δεν κάνω λάθος, έχετε κάνει εσείς λάθος, κύριε Τσίπρα- την περασμένη Παρασκευή για 400.000.000 ευρώ αμοιβές σε δικηγορικά γραφεία, λειτουργικές δαπάνες, για να συναφθεί το δάνειο. Αν αυτό ήταν ένα λάθος, δεκτό. Τελεία. Προχωράμε. Αν, όμως, δεν ήταν ένα λάθος, γιατί σήμερα το επαναλάβατε πριν το διορθώσετε, τότε, κύριε Τσίπρα, πρέπει να το τεκμηριώσετε.

Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να δώσετε και μία εξήγηση που νομίζω ότι την οφείτε και στους Βουλευτές, αλλά και στον ελληνικό λαό. Ζητάτε, λοιπόν, στοιχεία για τα δικηγορικά γραφεία. Ζητάτε να μάθετε ποιές είναι οι δικηγορικές αμοιβές. Καλώς ζητάτε να μάθετε και το ένα και το άλλο, κατά τη γνώμη μου.

Όταν έρχεται ένας νόμος στο ελληνικό Κοινοβούλιο, ο οποίος προβλέπει κύριε Τσίπρα, επιβάλει για πρώτη φορά στα χρονικά της χώρας -πιθανότατα εξακολουθούμε να λέμε για πρώτη φορά και διεθνώς- σε αυτούς που αποφάσισαν να συνάψουν τη σχέση με τα δικηγορικά γραφεία για τη διαμόρφωση της δανειακής σύμβασης, σε αυτούς που αποφάσισαν το όποιο ύψος αμοιβών -που προφανώς δεν είναι αυτό που αναφέρατε από ό,τι προκύπτει και από τα δικά σας λεγόμενα στην συνέχεια- να τους δώσουν τις αμοιβές που αποφάσισαν να υπάρχει ένας νόμος που τους επιβάλει, για να συνάψουν αυτές τις σχέσεις, για να δώσουν αυτές τις αμοιβές, πρώτα να τις δημοσιοποιήσουν.

Άρα, να σας δώσουν την πληροφόρηση, που ακόμα εμφανίζεστε να τη ζητάτε και φαντάζομαι ότι πολύ σύντομα θα πάρετε. Δεν μπορεί η θέση και μάλιστα, η αριστερή θέση απέναντι σε μια τέτοια νομοθετική πρωτοβουλία, κύριε Τσίπρα, να είναι «όχι». Ένα ακόμη «όχι» στο νόμο της αξιοκρατίας για όλες τις προσλήψεις, στο νόμο της αξιοκρατίας για τις προαγωγές στο δημόσιο που δυστυχώς είπατε και σε προηγούμενες νομοθετικές πρωτοβουλίες. Διότι, ακριβώς αυτό βρίσκεται στον πυρήνα αυτού που θα έπρεπε και που εμφανίζεται να είναι και ο σημερινός δικός σας αγώνας.

Άρα, νομίζω ότι μια μόνο επισήμανση πρέπει να κάνω για να κλείσω και σας παρακαλώ τουλάχιστον αυτό να το λάβετε πολύ σοβαρά υπ' όψιν σας.

Όχι εκ των υστέρων, κύριε Τσίπρα, εκ των προτέρων προβλέπεται η υποχρέωση όλων των οργάνων διοίκησης να δημοσιοποιούν τις αποφάσεις τους. Εκ των προτέρων, για να μπορούν να τις εκτελέσουν και όχι εκ των υστέρων.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Θα ήθελα το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Τσίπρα, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Θα επανέλθω στο θέμα, κύριε Υπουργέ.

Δεν θα ασχοληθώ με τα όσα μου καταλογίσατε για δημαγωγία και για τυφλή σύγκρουση με την Κυβέρνηση, διότι είναι εμφανές σε κάθε Έλληνα πολίτη ότι αυτοί που έχουν επιλέξει την τυφλή σύγκρουση με την κοινωνία και με τις δυνάμεις που στηρίχθηκαν για να εκλεγούν και να κάθιστε σήμερα σε αυτά τα κυβερνητικά έδρανα είστε εσείς. Τέτοια επίθεση δεν έχει ξαναδεί η ελληνική πολιτική ζωή από καμμία κυβέρνηση από τα χρόνια της μεταπολίτευσης.

Θα επανέλθω, όμως στο θέμα που έθιξα. Εσείς πρέπει να απαντήσετε, όχι να εγκალείτε εμένα. Σας ζητήσαμε με επίσημο έγγραφο, αίτημα κατάθεσης εγγράφων καταθέσαμε, να μας δώσετε και το κομμάτι της σύμβασης – αν υπάρχει – με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, αλλά και ποια είναι τα δικηγορικά γραφεία και ποια τα λειτουργικά έξοδα.

Εγώ στην ερώτησή μου προς τον Πρωθυπουργό, αναφερόμενος σε δημοσιεύματα σε έγκυρα πολιτικά περιοδικά – δεν έχω εγώ καμμία ιδιαίτερη πληροφόρηση, δεν ήμουν εγώ στις διαπραγματεύσεις, ούτε στις υπογραφές, για να σας πω εγώ ποια είναι τα λειτουργικά έξοδα – αναφέρθηκα σε ένα ποσό ιλιγγιώδες και είπα ότι αν αυτό ισχύει, τα 400.000.000 ευρώ, είναι περίπου όσα θα εξοικονομήσει η χώρα από αυτήν την οικονομική πολιτική σφικτής λιτότητας, περικοπής των επιδομάτων των δημοσίων υπαλλήλων.

Αντί, λοιπόν, να έρθετε να μας απαντήσετε, μας λέτε να επιβεβαιώσουμε εμείς τους χειρισμούς μας. Τι είδους διαφάνεια είναι αυτή; Εσείς θα οφείλατε στο βαθμό που υπερασπιζόμαστε μια άλλη πολιτική διαφάνειας και διαύγειας, στη σημαντικότερη για την πολιτική ιστορία της χώρας τα νεότερα χρόνια σύμβαση δα-

νειακή που υπογράφετε, να είστε απόλυτα διαφανής και ως προς τις διαδικασίες και ως προς τα οικονομικά μεγέθη. Περιμένω, λοιπόν, μια απάντηση πολύ συγκεκριμένη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Δύο παρατηρήσεις...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε, Πρόεδρε, δεν μπορεί να γίνει αυτό το πράγμα. Πώς θα γίνει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Κανονισμός το επιτρέπει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Καλά, εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Δύο παρατηρήσεις, κύριε Τσίπρα.

Η πρώτη παρατήρηση είναι η εξής. Δεν ήταν αυτό το περιεχόμενο της ερώτησής σας που μόλις πριν από λίγο αναφέρατε την περασμένη Παρασκευή. Ήταν η αναφορά σας ότι υπήρξε κόστος, υπήρξε ύψος αμοιβών 400.000.000 ευρώ σε δικηγορικά γραφεία, που ζητάτε να μάθετε ποια είναι αυτά και καλώς τα ζητάτε.

Αυτό, όμως, και το ξέρετε πολύ καλά και το καταλαβαίνετε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Μπορεί να είναι και άλλα τα δικηγορικά γραφεία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε Τσίπρα, σας είπα. Αν έχετε κάνει ένα λάθος, αυτό είναι δεκτό. Πέστε το.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Αν είναι λάθος...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Αναγνωρίστε το και θα τελειώσει η συζήτηση, όσον αφορά το λάθος ή όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Σας παρακαλώ!

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Να μας απαντήσετε. Αν είναι λάθος...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Η συζήτηση όσον αφορά τα στοιχεία που ζητάτε -προφανώς ξέρετε πολύ καλά ότι εγώ δεν μπορώ ως αρμόδιος Υπουργός του Υπουργείου Εσωτερικών να σας τα δώσω- είναι το δεύτερο θέμα.

Το τρίτο, όμως, και μείζον θέμα για τη συνεδρίαση της Ολομέλειας είναι γιατί, κύριε Τσίπρα, εσείς λέτε «όχι» σε ένα νομοσχέδιο που επιβάλει σε αυτούς από τους οποίους εσείς ζητάτε αυτά τα στοιχεία, αυτά τα στοιχεία, όχι απλώς να σας τα δώσουν, αλλά να τα έχουν δημοσιοποιήσει πριν υπογράψουν την οποιαδήποτε σύμβαση.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Αν μας δώσετε στοιχεία, θα αναγνωρίσουμε το λάθος μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Γιατί, λέτε «όχι»; Την απάντηση μην τη δώσετε σε εμάς. Τη θέση δεν πρόκειται να την αλλάξετε. Στόχοι θα μείνετε. Δώστε τη τουλάχιστον εκεί που οφείλετε, που είναι στους δικούς σας οπαδούς, στον ελληνικό λαό, ο οποίος ακούει τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ να λέει: Λέω «όχι» σε ένα νομοσχέδιο, το οποίο θα είχε υποχρεώσει τους πάντες και τα πάντα να τα γνωστοποιούν, για να μπορούν να τα εκτελούν.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Δώστε μας τα στοιχεία της δανειακής σύμβασης και θα την ψηφίσουμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας ο κ. Αθανάσιος Παφίλης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχετε μιλήσει, κύριε

Τζαβάρα. Κατ' αρχάς έχω δώσει το λόγο, κύριε Τζαβάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Δεν έχετε το λόγο, κύριε Τζαβάρα. Σας παρακαλώ. Καθίστε κάτω, σας παρακαλώ. Μιλάνε οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Εσείς έχετε μιλήσει. Είναι η σειρά του κ. Παφίλη και μετά είναι η σειρά των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Έχω δικαίωμα δευτερολογίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Όταν τελειώσουν οι Κοινοβουλευτικοί, θα πάρετε το λόγο για να δευτερολογήσετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μόνο που εγώ έχω δικαίωμα πρωτολογίας, κύριε Τζαβάρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Παφίλη, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Έχετε συνήγορο τον Πρόεδρο!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν χρειάζομαι συνηγόρους!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Έχει συνήγορο την αλήθεια.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν θέλω να πω τίποτα για τη διαδικασία που ακολουθείται σ' αυτόν το διάλογο. Απάντηση - ερώτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Λέω, λοιπόν, ότι όποιος επιλέγει τα επικρινωτικά, τα έτσι, τα αλλιώς, φυσικό είναι να πέφτει και σε αντιφάσεις.

Ήθελα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατ' αρχάς να πω ότι ηχεί σαν τραγική ειρωνεία πραγματικά, μπροστά στους Έλληνες εργαζόμενους η κάθε φορά επαναλαμβανόμενη από τον κύριο Πρωθυπουργό διακήρυξη περί νέας εποχής που θα κάνει τους Έλληνες υπερήφανους. Καλά σοβαρολογείτε; Έχετε βγει έξω να μιλήσετε με τους εργαζόμενους;

Για ποια νέα εποχή συζητάμε; Για μια εποχή με χαρακτηριστικά Μεσαίωνα; Για υπερήφανους Έλληνες με 360 ευρώ σύνταξη; Για νέους ανθρώπους που δουλεύουν με 200 και 300 ευρώ; Πηγαίνετε πάνω στα κυκκεία που μας σερβίρουν: Παίρνουν 200 ευρώ το μήνα και 300 ευρώ το μήνα! Με part time είκοσι πέντε και τριάντα χρονών; Για ποια νέα εποχή συζητάτε; Για νέους που δεν ξέρουν, τι θα κάνουν αύριο και για έναν αμύθητο πλούτο από την άλλη μεριά που συσσωρεύεται συνεχώς; Αυτή θα είναι η νέα εποχή;

Εμείς θέλουμε να πούμε ότι θα σας παλέψουμε με όλες τις δυνάμεις που έχουμε. Τίμια απέναντι στους εργαζόμενους, θα προσπαθήσουμε να κάνουμε τα πάντα για να ανατραπεί αυτή η βαρβαρότητα, αυτή η κόλαση στην οποία στέλνετε τους εργαζόμενους.

Ως προς το νομοσχέδιο και τη μεγάλη συζήτηση που γίνεται μας εγκάλεσε ο κύριος Υπουργός ότι είναι ένα «όχι» ιστορικών διαστάσεων, το «όχι» που λέμε σε ένα νομοσχέδιο και στη φιλοσοφία ενός νομοσχεδίου που αφορά τη διαφάνεια.

Βέβαια, πρέπει να σχολιάσω και πάλι ότι η διαφάνεια έχει γίνει το φάρμακο διά πάσα νόσο. Κατά καιρούς εμφανίζονται διάφορα τέτοια συνθήματα όπως, παραδείγματος χάριν -μια και μιλήσαμε για σκάνδαλα- οι εταιρείες των συμβούλων, που ήταν της μόδας ή η είσοδος στο Χρηματιστήριο ή οι γενικευμένες ιδιωτικοποιήσεις ή τα golden boys κ.λπ.. Κάθε φορά βρίσκονται διάφορες λέξεις όμορφες, για να κρύψουν πάρα πολλά πράγματα.

Εμείς θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι η διαφάνεια και η διαφάνεια έχει αντικειμενική βάση. Είναι υπαρκτό πρόβλημα. Δεν αναιρούμε ότι υπάρχει, ούτε αγνοούμε την ύπαρξή του.

Θα επαναλάβω το εξής: Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας περισσότερο από όλους θέλει να μην υπάρχει διαφθορά ιδιαίτερα προς τα κάτω, γιατί σαπίζει τις συνειδήσεις. Ένας που κοιτάει πώς θα τη βγάλει στη ζούλα, πώς θα κλέψει, πώς θα αρπάξει, δεν μπορεί να αγωνιστεί να αλλάξει την κοινωνία, ούτε μπορεί να έρθει σε εμάς. Επιδρά στη συνείδηση του κόσμου: αντί να παλέψει να αλλάξει την κοινωνία, κοιτάει πώς θα κλέψει. Το λέω έτσι ωμά, γι' αυτό και ενδιαφερόμαστε να χτυπηθεί και δεν έχουμε κανένα πρόβλημα με αυτό.

Είναι, όμως, πρόκληση, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να συζητείται το πρόβλημα της διαφθοράς και της διαφάνειας με

την κρίση, τα ελλείμματα, το χρέος ή και μερικές φορές να ταυτίζεται με αυτά. Γι' αυτό είμαστε κάθετα αντίθετοι, γιατί προσπαθείτε να παρουσιάσετε πάρα πολλοί –ορισμένοι φτάνουν και με ακραίο τρόπο- ότι το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας είναι πρόβλημα διαφθοράς. Μα, καλά αν είναι της ελληνικής οικονομίας, της πορτογαλικής τι είναι; Της γαλλικής τι είναι; Όλου του καπιταλιστικού συστήματος είναι πρόβλημα διαφθοράς; Σοβαρολογείτε; Κανένας στα σοβαρά δεν μπορεί να το υποστηρίξει, ούτε καν οι αστοί οικονομολόγοι. Και οι ίδιοι αναγνωρίζουν ότι είναι κρίση του καπιταλιστικού συστήματος. Άρα, το να ανάγετε τη διαφθορά σαν βασική αιτία και να εμφανίζεστε ότι με τη διαφάνεια θα τα λύσουμε, προσπαθείτε να κρύψετε τις αιτίες των ελλειμμάτων, των χρεών της κρίσης.

Αναρωτιέται κανένας και λέει: Είναι πραγματικά η διαφθορά, είναι οι διεφθαρμένες κυβερνήσεις, η διαχείριση είτε από το ΠΑΣΟΚ είτε από τη Νέα Δημοκρατία, που έχουν φέρει την οικονομία σε αυτή την κατάσταση; Δεν είναι πρόβλημα ανηθικότητας, κατά τη γνώμη μας. Και έτσι είναι. Απλά, τι γίνεται; Το συσχετίζετε με τη διαφθορά, για να αποπροσανατολίσετε τον κόσμο και κυρίως για να δικαιολογήσετε τα αντιλαϊκά, αντεργατικά μέτρα. Ποια είναι η αιτία; Είναι η κερδοφορία του κεφαλαίου. Ήταν απίστευτη όλα αυτά τα χρόνια.

Είκοσι δυο φορές αυξήθηκαν τα κέρδη τα τελευταία δεκαεπτά χρόνια των εταιρειών, ενώ μια φορά το μεροκάματο. Συσσωρεύτηκαν απίστευτα κέρδη και αυτά δημιούργησαν και τα ελλείμματα. Πού πήγε η ανάπτυξη; Πεντέμισι φορές ανέβηκε το ΑΕΠ, μια φορά το μεροκάματο. Δεν συσσωρεύτηκαν δισεκατομμύρια; Τριακόσια δισεκατομμύρια ευρώ ανέβηκε το ενεργητικό των τραπεζών. Τα κέρδη ορισμένων εταιρειών έφτασαν σε ύψη δυσθεώρητα ακόμα και τώρα που συζητάμε κάτω από τέτοιες συνθήκες. Αυτή είναι η ουσία και η αιτία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Και για να είμαστε –όπως είμαστε πάντα- αντικειμενικοί, υπάρχει διαφθορά; Βεβαίως, υπάρχει. Υπάρχουν μίζες παραδειγματός χάριν; Μπορεί και να υπήρξαν. Μπορεί να είναι τόσες ή άλλες, αλλά υπάρχουν σίγουρα. Βέβαια οι Αμερικάνοι τις βαφτίζουν «προμήθειες» και έτσι τελειώνουν. Οι άλλοι τις έκαναν υπογείως. Όμως, για να δούμε ορισμένα πράγματα.

Πραγματικά εμείς δεν μπορούμε να το κατανοήσουμε και φαντάζομαι και ο ελληνικός λαός. Τα προβλήματα της καταλήστευσης του πλούτου του ελληνικού λαού, τα προβλήματα του πλιάτσικου, των Ναυπηγείων, των τηλεπικοινωνιών, όλων των στρατηγικών τομέων, της κλωστοϋφαντουργίας είναι προβλήματα μίζας; Η παράδοση στο γερμανικό κεφάλαιο –και με αδιέξοδο μάλιστα- των Ναυπηγείων, των τηλεπικοινωνιών, μιας σειράς τομέων της οικονομίας χώρων είναι θέμα μίζας ή είναι θέμα συνολικής πολιτικής; Και σήμερα έρχονται από πάνω και σας εκβιάζουν περισσότερο ακόμα και σας ζητούν 300 δισεκατομμύρια ευρώ.

Το ασφαλιστικό πρόβλημα είναι το ομόλογο; Αλήθεια; Από το 1950 και μετά η ληστεία του ΙΚΑ ύψους 70 δισεκατομμυρίων ευρώ είναι επειδή ήταν αδιαφανή; Με νόμους έγιναν όλα. Νόμιμα ήταν όλα αυτά. Είναι το ομόλογο που έριξε το ασφαλιστικό και το έφτασε εδώ ή η ληστεία του μόχθου και του ιδρώτα των εργαζομένων; Γι' αυτό, λοιπόν, λέμε ότι η διαφθορά δεν είναι η αιτία, είναι ένα μέρος του προβλήματος. Και τη διαφθορά τη γεννά το ίδιο το σύστημα που έχει σαν νόμο το νόμο του κέρδους, την επίτευξη του μεγίστου κέρδους και σε αυτό δεν διατάζει σε τίποτα να αξιοποιεί τα πάντα και να χρησιμοποιεί και μίζες Βέβαια το μεγαλύτερο πρόβλημα ξαναλέμε είναι η «νόμιμη» διαφθορά. Εμείς δεν έχουμε καμμία αντίρρηση να αναρτώνται όλα και στο διαδίκτυο και παντού. Όμως, ρωτάμε κάτι: Τί θα αλλάξει; Για πέστε μας. Άμα αύριο βγάλετε στο σφυρί με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» –αν περάσει- εκτάσεις ολόκληρες αναρτημένες ωραία στο διαδίκτυο, μπορεί να αποφευχθούν –θα πάρω μια ακραία περίπτωση- και ορισμένα κλειψίματα. Μπορεί. Όμως, θα αλλάξει η ουσία ότι θα παραδοθούν ορεινοί όγκοι παραδείγματος χάριν, σε εταιρείες ξένες ή άλλες; Δεν θα αλλάξει.

Διαφάνεια –λέτε- παντού. Για να δούμε τα αποτελέσματα της διαφάνειας και το βάθος της διαφάνειας; Λέτε για τη Μεγάλη

Βρετανία. Σκάνδαλα ακόμη και στη Βασίλισσα υπήρχαν, για το πώς έπαιρνε τις επιδοτήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, δώστε μου ένα λεπτό ακόμα, σας παρακαλώ. Εφ' όσον, λοιπόν, θέλετε διαφάνεια, να δούμε μέχρι πού την πάμε τη διαφάνεια. Πρώτον, ονομαστικοποίηση των μετοχών, Γιατί το αρνείστε; Να μην ξέρει ο ελληνικός λαός ποιος κατέχει αυτόν τον αμύθητο πλούτο; Βάλτε το: Ονομαστικές όλες τις μετοχές. Να δημοσιεύονται, για να ξέρει ο κόσμος ποιος κρύβεται πίσω από πού.

Δεύτερον –θα το ξαναπώ πάλι- offshore εταιρείες. Εδώ χθες ακούσαμε –με όλο το σεβασμό- από τον κ. Ευθυμίου ότι, παραδείγματος χάριν, ο κ. Ομπάμα δήλωσε ότι στα νησιά Μάρσαλ ...

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Καϊμάν.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: ... στα νησιά Καϊμάν σηκώνει τα χέρια, ενώ στην Γρενάδα μπήκε σε μια νύχτα, έσφαξε τον κόσμο και την κατέλαβε. Δεν μπορεί ο Ομπάμα να επέμβει στα νησιά Καϊμάν!

Ελβετία, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Το μεγαλύτερο ξέπλυμα δεν γίνεται εκεί; Υπάρχει πιο ισχυρό τραπεζικό σύστημα από το ελβετικό; Δεν γίνεται σε όλες τις περιοχές του πλανήτη; Σε κάθε ήπειρο υπάρχει και ένας φορολογικός παράδεισος. Νόμιμος είναι και αυτός! Για να μας πουν, λοιπόν, ποιος έχει τις offshore στην Ελλάδα που κάνουν 500 δισεκατομμύρια ευρώ τζίρο; Κουβέντα γι' αυτό. Εδώ δεν ισχύει η διαφάνεια.

Τρίτον, εμπορικό και βιομηχανικό απόρρητο. Δεν λέμε τα μυστικά της παραγωγής, αλλά τα οικονομικά στοιχεία. Και αυτά είναι μέσα στο σύστημα, δεν είναι γι' αυτά που λέμε εμείς. Κουβέντα.

Άρα η διαφάνεια σταματάει πού; Σταματάει εκεί που αρχίζει να θίγεται το ίδιο το κεφάλαιο, εκεί που αρχίζει να θίγεται ο ίδιος ο νόμος του συστήματος, εκεί που τα σκάνδαλα γίνονται νόμιμα πλέον, έχουν τη νομιμότητα. Και τα μεγαλύτερα σκάνδαλα είναι αυτά που γίνονται νόμιμα και με νόμους, αυτά που παραδίδουν τον πλούτο της χώρας, αυτά που παραδίδουν τον ιδρώτα και το αίμα των εργαζομένων, για να γίνονται αμύθητα κέρδη.

Γι' αυτό, λοιπόν, και εμείς είμαστε αντίθετοι με όλη τη φιλοσοφία. Λέμε αυτά να γίνουν. Τεχνικά ζητήματα είναι και δεν χρειάζεται να γίνει μια ολόκληρη κουβέντα για όλα αυτά. Θα μπορούσαν να γίνουν τεχνικά, να δημοσιευθούν και να τελειώνουμε. Αλλά η Κυβέρνηση επενδύει. Κάνει τη δουλειά της βέβαια, για να αποπροσανατολίσει και τον κόσμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Τι προσπαθείτε να κρύψετε; Όσο και να προσπαθείτε, δεν κρύβεται. Πάτε να κρύψετε την ουσία, που είναι το ίδιο το σύστημα, που είναι αδιέξοδο πια. Φαίνεται. Και μπροστά στο να παραπλανηθεί ο κόσμος, προσπαθούν να εφευρεθούν –και δεν είναι προσωπικό το θέμα με κανέναν, ιδεολογικά μιλώ- διάφοροι τρόποι, για να μπορέσουν να δείξουν ότι μπορεί να αλλάξει και να γίνει ανθρώπινο. Δεν γίνεται ανθρώπινο. Είναι απάνθρωπο, γιατί στηρίζεται στην εκμετάλλευση. Ένα σύστημα που στηρίζεται στην εκμετάλλευση, ανθρώπου από άνθρωπο, δεν μπορεί ούτε με διαφάνειες, ούτε με τίποτα να εξανθρωπιστεί, αλλά το αντίθετο, πρέπει να ανατραπεί και να αντικατασταθεί με ένα σύστημα που θα υπηρετεί τον άνθρωπο και τις ανάγκες του και όχι το κέρδος, δηλαδή το σοσιαλιστικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Παφίλη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Αστέριος Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Παφίλη, η αλλαγή του κοινωνικοοικονομικού συστήματος μπορεί να μας πάρει και κανέναν αιώνα. Για να κερδίσουμε, λοιπόν, χρόνο, εμείς τουλάχιστον του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού που είμαστε πρακτικοί άνθρωποι, λέμε να επιφέρουμε έστω στο υφιστάμενο μικροβελτιώσεις, για να κάνουμε τη ζωή και τη δημοκρατία λίγο καλύτερες, στα μέτρα του δυνατού τέλους πάντων.

Με μεγάλη προσοχή, κύριε Υπουργέ, παρακολουθήσαμε την

ομιλία του αξιότιμου Πρωθυπουργού της χώρας. Τι είπε ο αξιότιμος Πρωθυπουργός της χώρας; Είπε ότι αλλάζουμε σελίδα, φέρνουμε νόμους-τομές, προσπαθώντας να εκσυγχρονίσουμε μία πραγματικότητα πεπαλαιωμένη, μία πραγματικότητα που οδύνη και θλίψη προκαλεί στον Έλληνα. Και εγώ θα ήθελα να τον πιστέψω, αλλά από την πρωθυπουργική ομιλία έλειπε ένα σημαντικό στοιχείο, αγαπητοί συνάδελφοι, το στοιχείο της αυτοκριτικής. Διότι αυτό που είπε ο κύριος Πρωθυπουργός ήταν ένα. Κυβέρνησε για πέντε χρόνια ο κ. Καραμανλής, η Νέα Δημοκρατία, κατελύθη το άπαν, διελύθη οτιδήποτε μπορούσε να σταθεί όρθιο και τώρα που ήρθε το ΠΑΣΟΚ, ως δια μαγείας, με ένα ραβδάκι, με δυο, τρεις, πέντε, δέκα νόμους θα ανορθώσουμε την κατάσταση.

Νομίζω ότι είναι πολύ ρηχή η ανάλυση αυτή για να γίνει πιστευτή από τον ελληνικό λαό, ο οποίος ελληνικός λαός, κύριε Υπουργέ, θέτει και ένα ερώτημα κομβικής σημασίας. Είναι δυνατόν κάποιος να δημιουργήσει νέες συνθήκες, να δημιουργήσει μία νέα κατάσταση πραγμάτων με παλιά υλικά; Τι θέλω να πω; Ο ελληνικός λαός έχει κατανοήσει ότι τα κόμματα εξουσίας, ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία, είναι παλιά υλικά, έχουν παλιώσει και τη μεγάλη τους προσφορά προς την πατρίδα μπορούν να τη δείξουν με ένα μόνο τρόπο τώρα, να μας αδειάσουν τη γωνιά. Υπάρχουν νέες πολιτικές δυνάμεις. Η Νέα Δημοκρατία, κύριε Κολοκοτρώνη, το έχει κάνει ήδη, μας έχει αδειάσει τη γωνιά της στο Κοινοβούλιο, αλλά γενικά μιλώντας περί του κομματικού συστήματος, πρέπει να πω ότι υπάρχουν νέες πολιτικές δυνάμεις που μπορούν να ηγηθούν αυτής της ανανεωτικής προσπάθειας που, βεβαίως, πρέπει να γίνει από τον ελληνικό λαό.

Άκουσα, επίσης, με προσοχή την τοποθέτηση του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ και πρέπει να πω ότι ευλόγως ένα σημείο της ομιλίας του έχει σημασία και περιμένα από τον Υπουργό να απαντήσει το βασικό ερώτημα που ετέθη από τον κ. Τσίπρα και πρέπει να σας πω ότι απασχόλησε και την κοινοβουλευτική ομάδα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Θέτει, λοιπόν -και εμείς το θέσαμε και το απαντήσαμε και θα σας πω την απάντηση τη δική μας- ο αξιότιμος Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ το εξής ερώτημα που χρήζει απάντησης από την Κυβέρνηση, εάν πράγματι βγαίνουν στο διαδίκτυο τα πάντα. Αποφάσεις, πράξεις, προμήθειες και όλα τα συμπαρομαρτούντα. Τότε το φαινόμενο της μίζας θα πάψει να υφίσταται; Άρα, ποια η χρεία της δημοσιοποίησης των δημοσίων δεδομένων; Αυτό είναι το ερώτημα. Μας απασχόλησε και εμάς στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό. Και εμείς υπερψηφίζουμε το νομοσχέδιο, απαντώντας ως εξής στο ερώτημα αυτό, αξιότιμοι κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ.

Θεωρούμε ότι η δημοσιοποίηση αυτών των δημοσίων δεδομένων θα πυροδοτήσει στην κοινωνία κατ' αρχάς ένα γόνιμο διάλογο. Ιδίως δε σε μικροκλίμακα. Φανταστείτε ένα δήμο, όπου ο δημότης θα βλέπει τη συμπεριφορά, τα έγγραφα που διακινούνται στο δήμο του, θα έχει μία αντίληψη της τοπικής πραγματικότητας. Θα αρχίσει να πυροδοτείται, λοιπόν, ένα γόνιμος δημοκρατικός διάλογος. Θα δοθεί το έναυσμα συζητήσεων. Τι θα γίνει στη συνέχεια; Από τη συζήτηση θα περάσουμε στην έρευνα και από την έρευνα θα περάσουμε στην κριτική των όποιων πράξεων. Άρα, λοιπόν, εδώ τώρα εμείς γιατί υπερψηφίζουμε ως βασική αρχή το νομοσχέδιο; Γιατί θεωρούμε ότι θα πυροδοτήσει μία διαδικασία που θα οδηγήσει στον ενημερωμένο πολίτη, ο οποίος μέσα από όλη αυτήν τη διαδικασία που σας προανέφερα, θα γίνει ικανός να κρίνει τις κυβερνητικές πράξεις. Βεβαίως, η μίζα δεν θα σταματήσει. Αλλοίμονο, εάν αυτή ήταν η πανάκεια, αλλά εκεί πλέον, θα πρέπει να δούμε και την ηθική συγκρότηση αυτών που λαμβάνουν τις αποφάσεις. Άρα, λοιπόν, εμείς δεν είμαστε μηδενιστές, θεωρούμε ως θετικό βήμα την πρωτοβουλία αυτή της Κυβέρνησης, αλλά βεβαίως υπάρχουν και αυτά τα ερωτηματικά που τίθενται από τις άλλες πλευρές του Κοινοβουλίου, αλλά δεν πρέπει να μας διαφεύγει η δημοκρατική διαδικασία ελέγχου που θα πυροδοτηθεί με τέτοιου είδους νομοθετήματα.

Καλωσορίζω και τον κ. Κεφαλογιάννη στα έδρανα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Υπάρχει μία συμπάθεια.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αμοιβαία, κύριε Κεφαλογιάννη.

Καλωσορίσατε. Να μην υποστείτε κυρώσεις μόνο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Μου επιτρέπετε μια διακοπή, κύριε συνάδελφε;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αν επιτρέπει το Προεδρείο, βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ορίστε, κύριε Κεφαλογιάννη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Η αλήθεια είναι ότι ήρθα στα έδρανα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, για να απευθύνω ατομικές προσκλήσεις στα αξιόλογα κοινοβουλευτικά στελέχη του κόμματος.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατ' αρχάς, θα πρέπει να απευθύνετε προσκλήσεις στα στελέχη της παρατάξεώς σας που απουσιάζουν επιδεικτικά, να είναι στην Αίθουσα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Έχουμε σύσκεψη επάνω.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Καλά.

Νομίζω επίσης, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι θα συνομολογήσουμε το εξής: Δύο είναι τα βάθρα, τα θεμέλια, επί των οποίων μπορούμε να στήσουμε μία χρηστή διοίκηση, μία αποτελεσματική πολιτεία, ένα αποτελεσματικό κρατικό μηχανισμό. Το ένα βάθρο είναι η διαφάνεια. Το άλλο βάθρο είναι η αξιοκρατία, αξιοκρατία που δεν πρέπει να μένει στα λόγια, αξιοκρατία που, όπως είπε και ο κ. Τζαβάρας, θα πρέπει να γίνει βίωμα. Εγώ θα πω ότι δεν θα πρέπει να γίνει μόνο βίωμα, πρέπει να γίνει και πράξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κύριου Βουλευτή)

Θα μου δώσετε και εμένα δύο λεπτά, κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Βεβαίως, κύριε Ροτούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ για την κατανόησή σας.

Θέλω να πω στη Νέα Δημοκρατία πως έκανε πράξη η ίδια αυτό το πρόταγμα της αξιοκρατίας. Θα σας μεταφέρω, αγαπητοί συνάδελφοι, στο έτος 2005, μήνας Μάιος. Επείκειτο τότε να γίνουν αλλαγές προϊσταμένων στις Διευθύνσεις υποκαταστημάτων του ΕΛΓΑ.

Κοιτάξετε τώρα την αξιοκρατική συμπεριφορά της Νέας Δημοκρατίας, όπως αποτυπώθηκε σε ενέργειες του τότε Προέδρου του ΕΛΓΑ κ. Νικολάου Κατσαρός. Στις 4 Μαΐου του 2005, λοιπόν, ο κ. Κατσαρός, Πρόεδρος τότε του ΕΛΓΑ, στέλνει στον κ. Μπασιάκο ένα έγγραφο -τα ακούτε αυτά, κύριε Κεφαλογιάννη, εγώ έχω και τα έγγραφα- και ξέρετε τι λέει; Ακούστε τώρα, αγαπητοί συνάδελφοι, πώς είδε η Νέα Δημοκρατία την αξιοκρατία. «Υποκατάστημα Αθηνών» -Έχω και άλλα υποκαταστήματα, Βέροια, Καβάλα, Λαμία, Θεσσαλονίκη, Κοζάνη. Όποιος θέλει εδώ είναι. Προσέξτε τώρα το έγγραφο. Λέει ο κ. Κατσαρός: «Είναι προϊστάμενος ο κύριος τάδε» -δεν έχει σημασία- «δεν ανήκει στο χώρο μας», δηλαδή στη Νέα Δημοκρατία, «είναι πολύ αργός και άβουλος. Η αντικατάστασή του θα διευκόλυνε το έργο του υποκαταστήματος, εάν στη θέση του τοποθετούνταν ένας δραστήριος, έμπειρος, ικανότερος γεωπόνος. Διάδοχός του μπορεί να γίνει κάποιος από όλους τους...» - αναφέρει κάποια ονόματα -«που ανήκουν στο χώρο μας».

Προσέξτε, αγαπητοί συνάδελφοι. Να ακούει ο ελληνικός λαός. «Δραστήριοι, έμπειροι, αποτελεσματικοί» αυτοί που ανήκουν στη Νέα Δημοκρατία, «άχρηστοι, αργοί, άβουλοι» αυτοί που ανήκουν στο ΠΑΣΟΚ. Έτσι είναι, κύριε Τζαβάρα, κύριε Ζώνη, κύριε Κεφαλογιάννη; Αυτή είναι η πρακτική, το βίωμα της αξιοκρατίας της Νέας Δημοκρατίας; Γι' αυτό οδηγήθηκε η κατάσταση, στα χάλια που οδηγήθηκε. Βεβαίως, εδώ τώρα, αφού θα γίνονταν οι αντικαταστάσεις -έρχομαι στο ΠΑΣΟΚ θα έβγαινε στο διαδίκτυο ότι τελικά επελέγη ο κύριος τάδε.

Άρα, λοιπόν, υπάρχει μια ουσία στην κριτική που ασκήθηκε και από το ΣΥΡΙΖΑ και από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, αλλά σας είπα ότι εμείς δεν θέλουμε να φτάσουμε στα άκρα, δεν μας αρέσουν τα άκρα. Εμείς θέλουμε να κρατάμε από κάθε πρωτοβουλία το θετικό της περιεχόμενο.

Βεβαίως, για να μην το πάω μονόπαντα το πράγμα, να έρθω και στο ΠΑΣΟΚ τώρα. Εσείς, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, είχατε πυροδοτήσει με αυτό το «open government» και με όλα αυτά τα ωραία

τα αμερικανιστί πράγματα που μας λέτε, διαδικασίες επιλογής με διαφάνεια, ανθρώπων που θα κατέθεταν τα βιογραφικά τους. Σας πίστεψε ο έρμης ο Έλληνας πάλι. Χιλιάδες τα βιογραφικά. Και πού κατέληξε η όλη διαδικασία; Ω του θαύματος, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτοί τελικά που επελέγησαν, η αφρόκρεμα, δηλαδή, αυτών που έκαναν τα βιογραφικά, ήταν όλοι ΠΑΣΟΚ.

Άρα, λοιπόν, δεν υπήρχε κανένας καλός με μια άλλη πολιτική και κομματική τοποθέτηση. Όλοι ΠΑΣΟΚ. Όπως πριν με τον κ. Νίκο Κατσαρό, όλοι οι καλοί και αποτελεσματικοί προέρχονται από τη Νέα Δημοκρατία. Διαιρείτε, αγαπητοί συνάδελφοι, τον ελληνικό λαό. Έχει απηυδύσει με τα χάλια σας και τις πρακτικές αυτές ο ελληνικός λαός. Κάντε μας τη χάρη και αδειάστε μας τη γωνιά.

Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.
(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Ροντούλη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Θόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Είμαι πλέον βέβαιος, μετά και τη σημερινή ομιλία του κυρίου Υπουργού, του κ. Ραγκούση, αλλά κυρίως μετά την ομιλία του Πρωθυπουργού, ότι ορθώς ο ΣΥΡΙΖΑ ήδη από τη χθεσινή συνεδρίαση ανέβασε τους τόνους και άσκησε σκληρή κριτική, όχι για τις ρυθμίσεις και τις διατάξεις αυτού του σχεδίου νόμου, αλλά για την επικοινωνιακή αξιοποίηση, την ψευδώνυμη «αρχή» που θέλησε μέχρι και την τελευταία στιγμή, μέχρι και τώρα η Κυβέρνηση να παρουσιάσει ενώπιον του ελληνικού Κοινοβουλίου και κατ'επέκταση ενώπιον της ελληνικής κοινωνίας.

Κυρία Πρόεδρε, ακριβώς επειδή η Αριστερά είναι προσηλωμένη και στοχοπροσηλωμένη στη σοσιαλιστική προοπτική, μέσω της διαφάνειας, μέσω της λαϊκής και κοινωνικής συμμετοχής, μέσω του κοινωνικού ελέγχου, δεν είναι δυνατόν να χαμηλώσουμε τον πήχη, όπως για μια ακόμη φορά –πολλές φορές το έχει κάνει στην ιστορία του– επιχειρεί σήμερα το ΠΑΣΟΚ, εμφανίζοντας μια ρύθμιση θετική κατ'αρχάς, ως το απαύγασμα της επανάστασης στη δημοκρατία του τόπου. Επανάσταση το ονόμασε ο κύριος Πρωθυπουργός. Όχι, κύριοι της Κυβέρνησης. Αυτά τα ψευδώνυμα διαμορφώνουν πολιτικές χειραγώγησης της ελληνικής κοινωνίας και μέσω αυτών επιβολή των πιο αντιλαϊκών και αντιδραστικών μέτρων.

Προς αυτήν την κατεύθυνση, λοιπόν, η Αριστερά δεν είναι στο σκοτάδι, κατά τον κ. Ραγκούση, είναι στο φως και δεν έχει να απολογηθεί ούτε απέναντι στην κοινωνία ούτε απέναντι στους οπαδούς της. Κρατάει ψηλά το επίπεδο των όρων της διαφάνειας, των όρων της συμμετοχής, των όρων της δημοκρατικής λειτουργίας. Δεν θα δεχτούμε ποτέ να οδηγηθούμε σε ευτελή αξιοποίηση των ανησυχιών και των προσδοκιών της ελληνικής κοινωνίας μέσα από ψευδώνυμες ωραιοποιήσεις ιερών και οσίων. Αυτή είναι η στάση μας και δεν είναι καθόλου μηδενιστική, είναι πάρα πολύ θετική και πάρα πολύ προωθητική.

Καθλωμένη στις σκοπιμότητες της αναπαραγωγής της εξουσίας της είναι η Κυβέρνηση και το κυβερνών κόμμα. Προς αυτή την κατεύθυνση θέλω να επισημάνω, γιατί αναφέρθηκε δυστυχώς και σήμερα και από τα χείλη του Πρωθυπουργού, ότι αν υπήρχε αυτή η νομοθετική ρύθμιση δεν θα είχαμε Βατοπέδιο και όλα αυτά. Η υπόθεση του Βατοπεδίου, με τις δύο γνωμοδοτήσεις που υπέγραψαν ο κ. Δρυς και ο κ. Φωτιάδης, εν συνεχεία και η διεκδικητική αγωγή ενώπιον των δικαστηρίων της Μονής Βατοπεδίου, ήταν πασίγνωστα στο ελληνικό Κοινοβούλιο, χάρη στην παρέμβαση του Γιάννη Δραγασάκη εδώ και των τοπικών δυνάμεων της Θράκης, της Κομοτηνής και της Ξάνθης.

Ποιος εμπόδισε; Δεν υπήρχε τίποτα που να μην ήταν δημοσιοποιημένο. Ποιος το συγκάλυψε, λοιπόν; Ποιες δυνάμεις λειτουργήσαν, ώστε να συγκλυθεί εν τω γεννάσθαι το σκάνδαλο αυτό; Πολιτικές, κοινωνικές διαπλοκές, όχι η έλλειψη ενημέρωσης. Απολογηθείτε, λοιπόν, επί της ουσίας και μην κρύβεστε πίσω από το διαδίκτυο. Αυτό είναι το μήνυμα του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτή είναι η κριτική του. Σε αυτή την κριτική είναι ανοιχτή η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός και δεν έχουν απαντήσει.

Σταματώ εδώ, κυρία Πρόεδρε, διότι έχω πολύ λίγο χρόνο και

πρέπει να προχωρήσω στα δυο-τρία ζητήματα, που συνδέονται και με το νομοσχέδιο και με τις τροπολογίες που έχουμε καταθέσει.

Η ΕΡΤ αυτήν τη στιγμή βρίσκεται υπό κατάληψη από τους ανθρώπους που, οι μεν δημοσιογράφοι αύριο το πρωί χάνουν τη δουλειά τους, οι δε τεχνικοί μετά από ένα μήνα. Επιτέλους, ζητούν οι άνθρωποι αυτοί οργανόγραμμα και δίκαιη αντιμετώπιση, γιατί εργάζονται πάρα πολλά χρόνια και καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Ζητούν μια παράταση του χρόνου της παραμονής τους, ώστε να οργανωθούν με αξιοκρατικά και διαφανή κριτήρια όλα αυτά τα ζητήματα. Προχωρήστε σε γενναίες αποφάσεις που πραγματικά κατοχυρώνουν και εργασιακά δικαιώματα, αλλά και το δημόσιο αναβαθμισμένο χαρακτήρα της ΕΡΤ.

Προχωρώ στην τροπολογία μας, την οποία σε προηγούμενο σχέδιο νόμου είχε καταθέσει ο ανεξάρτητος τώρα Βουλευτής, κ. Νίκος Τσοούκαλης και την επαναφέρουμε εμείς στο νομοσχέδιο αυτό. Είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 121 και ειδικό 26.

Κυρία Πρόεδρε, πρόκειται για τη διάλυση των τεχνικών υπηρεσιών δήμων και κοινοτήτων και τη μεταφορά του προσωπικού τους στον κεντρικό δήμο της έδρας του νομού σε κάθε περιοχή. Αυτό το προβλέπει ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ». Όμως αυτό κατά πάσα πιθανότητα αποτέλεσε προϊόν αβλεψίας, διότι αυτό το τεχνικό προσωπικό έχει την αρμοδιότητα να ελέγχει τους δήμους. Δεν μπορεί, λοιπόν –πέρα από το ότι υπάρχουν και πάρα πολλά άλλα ζητήματα– ταυτόχρονα, να είναι πλέον υπάλληλοι του δήμου και να ελέγχουν και το δήμο τους. Δεν γίνεται αυτό.

Προς αυτήν την κατεύθυνση, ο Υπουργός κ. Ραγκούσης τότε στη συζήτηση είχε αποδεχθεί και τη λογική του και είχε θέσει ως προϋπόθεση να γίνει αποδεκτό από την ΚΕΔΚΕ. Ήδη, με πρόσφατη απόφαση –όλα αυτά αναφέρονται στην αιτιολογική έκθεση της τροπολογίας που προτείνουμε– στις 17 Ιουνίου με την 81/2010, το διοικητικό συμβούλιο της ΚΕΔΚΕ ομόφωνα τάσσεται υπέρ της τροποποίησης του άρθρου 258 του ν. 3852/2010 του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Είναι, λοιπόν, υπερώριμο αίτημα –δεν έχει κόστος, δεν χρειάζεται η συνδρομή του Λογιστηρίου του Κράτους– και πρέπει να ρυθμιστεί, διότι είναι και ορθολογικό και δίκαιο και ανθρώπινο.

Τέλος, μιλάω για την επόμενη τροπολογία μας με γενικό αριθμό 122 και ειδικό 27, που αφορά την Εθνική Λυρική Σκηνή. Με βάση τις προτάσεις που εισάγει αυτή η τροπολογία επέρχεται δικαιοσύνη στα εργασιακά δικαιώματα του καλλιτεχνικού, του τεχνικού και του βοηθητικού προσωπικού και στις συμβάσεις τους. Πρέπει να προσεχθεί. Αυτό ίσως χρειάζεται τη συνηγορία του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, αλλά εν πάση περιπτώσει, είναι ένα θέμα που πρέπει να προωθηθεί.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Δρίτσα.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Πανάρετος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Υπάρχει τροπολογία; Ο κύριος Υφυπουργός θα μιλήσει για τροπολογία ή επί του νομοσχεδίου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ο κύριος Υπουργός έχει ζητήσει το λόγο να μιλήσει για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Δεν θα καθυστερήσω πολύ. Απλώς ζήτησα το λόγο και σας ευχαριστώ που μου τον δώσατε, γιατί στην αρχή της συζήτησης αναφέρθηκαν μια σειρά από προβληματισμοί για δυσκολίες, που ενδεχομένως υπάρχουν, στην εφαρμογή αυτής της πρωτοβουλίας για δημοσιοποίηση όλων των αποφάσεων στο διαδίκτυο.

Επειδή είμαι ένας από αυτούς που από τις 8 Οκτωβρίου δημοσιοποιώ όλες τις αποφάσεις και όλες τις ενέργειες που έχουν την υπογραφή μου, θέλω να σας πω ότι οι δυσκολίες είναι πολύ λιγότερες από αυτές που αναφέρθηκαν προηγουμένως. Υπάρχει δυνατότητα –και έτσι κάνω εγώ στη σελίδα μου– όλες οι αποφάσεις να είναι προσβάσιμες με μηχανή αναζήτησης και να είναι αρχειοθετημένες με βάση ημερομηνία, θεματολογία και λέξεις κλειδιά. Ο πολίτης με εφαρμογή RSS, μπορεί να ενημερώνεται αμέσως μόλις αναρτάται μία νέα απόφαση. Μπορεί επίσης να

διαλέγει για τί είδους αποφάσεις θέλει να ενημερώνεται και ακόμα να παίρνει ενημέρωση και στο κινητό του. Πέρα από αυτό, υπάρχει και μία άλλη, σημαντική κατά τη γνώμη μου δυνατότητα, η δυνατότητα για σχολιασμό από τους πολίτες αυτών των αποφάσεων και των πρωτοβουλιών.

Μέχρι σήμερα αυτή τη δυνατότητα την είχαν μόνο όσοι γνώριζαν τα στελέχη της διοίκησης ή όσοι είχαν δυνατότητα πρόσβασης σε εφημερίδες που δημοσίευαν τις επιστολές τους.

Για μία σειρά άλλων επιμέρους θεμάτων που αναφέρθηκαν, εγώ χαίρομαι γιατί θα δημοσιοποιούνται, όπως αντιλαμβάνομαι, οι μισθοί και οι αμοιβές εν γένει, όλων όσων ασκούν δημόσιο λειτουργήμα. Δεν μπορώ να αντιληφθώ γιατί είναι προσωπικό δεδομένο η αμοιβή που παίρνει κάποιος από το κράτος, από το φορολογούμενο πολίτη. Γνωρίζετε ίσως ότι εγώ στη σελίδα μου έχω αναρτήσει όλες τις αμοιβές που έχω ως Υφυπουργός, Εξωκοινοβουλευτικός, όπως και τις αμοιβές που είχα ως καθηγητής στο Πανεπιστήμιο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, μου επιτρέπετε να σας διακόψω για πέντε δευτερόλεπτα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Ροντούλη, σας παρακαλώ. Μιλάει ο κύριος Υφυπουργός.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να μιλήσω μόνο για πέντε δευτερόλεπτα.

Επιτρέψτε μου να επισημάνω ότι αυτό που λέτε είναι πάρα πολύ σημαντικό αλλά, η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων τον αντιμάχεται. Λέει δηλαδή, το εξής: Όταν υπάρχει μία περίπτωση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου παραδείγματος χάριν και λέμε εμείς «πείτε μας, πόσο αμείβονται οι τάδε υπάλληλοι ή τα τάδε μέλη του διοικητικού συμβουλίου», να μη δίδονται τα στοιχεία, γιατί δεν το επιτρέπει η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων. Άρα, λοιπόν, πρέπει να βρεθεί μία λύση σε αυτό το πολύ σημαντικό και καίριας σημασίας ζήτημα που τίθεται αυτή τη στιγμή από εσάς.

Και επειδή το θέτετε -και έχετε το θάρρος να το θέσετε- ζητάμε από εσάς κύριε Υφυπουργέ, να γίνει ζήτημα στην Κυβέρνηση, προκειμένου να έχουμε μία υπεύθυνη Κυβερνητική πρωτοβουλία για να τελειώσουμε με τη διεκυστίνδα αυτή.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Όταν έχουμε έλεγχο, να το θέσετε το θέμα.

Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ συνεχίστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Όπως αντιλαμβάνεστε και το γνωρίζετε, έχω τις απόψεις μου και αυτές τις διατυπώνω δημόσια.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Να τεθούν στην Κυβέρνηση!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Θα προχωρήσω ένα βήμα παραπέρα.

Σε πολλές χώρες στο Εξωτερικό, οι αμοιβές για τις δημόσιες θέσεις είναι γνωστές πριν καταληφθούν από αυτούς που ενδιαφέρονται να τις καταλάβουν. Μια και εσείς αναφερθήκατε και στη διαδικασία της ανοιχτής διακυβέρνησης και τη στελέχωση του κράτους, θα μου επιτρέψετε επίσης να πω ότι ούτε εγώ είμαι ικανοποιημένος από τον τρόπο που έχει εξελιχθεί μέχρι τώρα η διαδικασία. Θα παρακαλούσα όμως, να αναγνωρίσετε ότι έγινε ένα μεγάλο βήμα, έγινε μία μεγάλη προσπάθεια.

Μέχρι πριν τη διαδικασία αυτή, δεν γνώριζε κανείς -ακόμη και οι Υπουργοί της Κυβέρνησης- όλους τους φορείς που επόπτευαν. Οι Υπουργοί έβρισκαν πρόσωπα για να καλύψουν τις δημόσιες θέσεις, επειδή κάποιος ενδιαφερόμενος τους πλησίαζε και τους έλεγε: «Ξέρετε, έχετε και τον τάδε οργανισμό. Εγώ, είμαι κατάλληλος γι' αυτόν τον οργανισμό.»

Σήμερα -τουλάχιστον- υπάρχει αυτή η δημοσιοποίηση, υπάρχει αυτή η διαφάνεια και έχουν επιλεγεί και πρόσωπα τα οποία δεν ανήκουν στο χώρο του κυβερνητικού κόμματος. Μπορούν τα πράγματα να γίνουν καλύτερα και θα γίνουν καλύτερα. Είμαι βέβαιος. Γιατί σε κάθε βήμα που γίνεται, υπάρχουν οι δυσκολίες, υπάρχει ένας τρόπος που λειτουργεί το κράτος. Αυτός ο τρόπος δεν μπορεί να αλλάξει απλώς με το ότι λέμε ότι γίνεται αυτή η αλλαγή και υπάρχει ανοιχτή διακυβέρνηση. Και το γεγονός ότι δη-

μοσιοποιούνται τα βιογραφικά όσων καταλαμβάνουν θέση -όχι όλων, το παραδέχομαι- και αυτό είναι κάτι. Γνωρίζει ο πολίτης ποιος είναι αυτός που έχει πάρει τη δημόσια θέση.

Γυρίζοντας στην αρχική τοποθέτησή μου, θα ήθελα να παρατηρήσω ότι το νομοσχέδιο αυτό και οι προβλέψεις του ουσιαστικά αναφέρονται στην εκχώρηση εξουσίας από αυτούς που την ασκούν. Συνήθως, αυτή η εκχώρηση εξουσίας προκαλείται και επιζητείται από την Αντιπολίτευση και δικαίως. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, όμως έρχεται ο ίδιος -ο ασκών την εξουσία- να την εκχωρήσει.

Αν θέλετε τη γνώμη μου, δεν πρόκειται για περιορισμό της εξουσίας. Πρόκειται για διεύρυνση, με την προϋπόθεση, βέβαια, ότι αυτός που την ασκεί, την ασκεί με χρηστό τρόπο.

Οι πυλώνες της δημοκρατίας είναι η συμμετοχή, η διαφάνεια και η ενημέρωση. Αυτό νομίζω ότι θα επιτευχθεί με τη δημοσιοποίηση των αποφάσεων στο διαδίκτυο.

Είναι γνωστό ότι υπάρχει μία απογοήτευση πολιτών για τη λειτουργία της πολιτικής στη χώρα μας. Επίσης είναι γνωστό, ότι η αδιαφάνεια οδηγεί στη διαφθορά, καθώς και στην αποξένωση του πολίτη από τα κοινά.

Τι επιτυγχάνεται, λοιπόν, με τη δημοσιοποίηση; Με τη δημοσιοποίηση επιτυγχάνεται η άμεση λογοδοσία, ο ευρύτερος έλεγχος της διοίκησης από τους πολίτες, ο οποίος από τα μέσα ενημέρωσης τουλάχιστον, επικεντρώνεται συνήθως σε θέματα ευρύτερου ενδιαφέροντος και όχι εξειδικευμένα, που μπορεί να απασχολούν τον κάθε πολίτη ξεχωριστά.

Κλείνω σε τριάντα δευτερόλεπτα, κυρία Πρόεδρε.

Ένας δημόσιος λειτουργός δεν είναι παρά ένας πολίτης, που εντέλλεται από τους συμπολίτες του να φέρει σε πέρας μία δημόσια αποστολή. Στους συμπολίτες του, λοιπόν, πρέπει να αναφέρεται και να ενημερώνει για την διαχείριση της εντολής αυτής και την άσκηση του λειτουργήματός του.

Η αμεσότητα, η ευκολία και η λειτουργικότητα που παρέχει το διαδίκτυο με μηδενικό σχεδόν κόστος, θα επιτρέψουν να δημιουργηθεί μία νέα σχέση αμεσότητας ανάμεσα στους πολίτες και τους δημόσιους λειτουργούς επί τη βάση της θεμελιώδους αυτής αρχής.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό. Πιστεύουμε, κύριε Υπουργέ, ότι αυτά τα τρία στοιχεία της ενημέρωσης, της διαφάνειας και της συμμετοχής θα τα διευρύνουμε -αυτή είναι η άποψη- για όλους τους πολίτες, γιατί όντως η δημοσιοποίηση είναι ψυχή της δημοκρατίας.

Εισερχόμαστε στις δευτερολογίες.

Το λόγο έχει οισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Μιχαήλ Κατρίνης.

Ορίστε, κύριε Κατρίνη, έχετε το λόγο, για τέσσερα λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Νομίζω ότι φτάνουμε στο τέλος μιας συζήτησης η οποία ήταν πραγματικά πολύ γόνιμη, πολύ εποικοδομητική, πολύ διαφανής και διαυγής. Αυτό, βεβαίως, φαίνεται από το γεγονός ότι πάρα πολλές από τις παρατηρήσεις που έγιναν από τους εισηγητές και τους συναδέλφους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, έγιναν αποδεκτές από τον Υπουργό. Για όσες δεν έγιναν αποδεκτές, υπήρχε -νομίζω- επαρκής τεκμηρίωση.

Άρα αυτό απομακρύνει κάθε ίχνος υποψίας, καχυποψίας ή παρερμηνείας των προθέσεων του εν λόγω νομοσχεδίου, το οποίο νομίζω ότι πραγματικά συμβάλλει ουσιαστικά, κύριοι συνάδελφοι, στην εμπέδωση ενός συστήματος διαφάνειας, αξιοκρατίας, πρόσβασης, ενημέρωσης όλων των πολιτών. «Όλα στο φως» όπως πολύ παραστατικά το είπε και ο Πρωθυπουργός πριν από λίγο στην ομιλία του.

Βεβαίως, συνάδελφοι από την Αντιπολίτευση προσπάθησαν με νομικιστικούς ελιγμούς ή με τη δημιουργία τεχνητής όξυνσης να πυροδοτήσουν τη συζήτηση. Νομίζω ότι, όχι μόνο δεν το πέτυχαν, αλλά ουσιαστικά μας έδωσαν την δυνατότητα να αναδείξουμε τους βασικούς πυλώνες και τις ιεραρχήσεις τις οποίες θέλουμε να περάσουμε από αύριο στην ελληνική κοινωνία.

Καλώ όλους τους συναδέλφους, οι οποίοι αυθορμητώς ή και εντέχνως διαφώνησαν, να έρθουν μετά από ένα εύλογο διάστημα να κάνουν έναν ουσιαστικό απολογισμό και να αξιολογήσουμε εάν πραγματικά αυτά τα οποία φιλοδοξεί το σχέδιο

νόμου να φέρει και να επιβάλει στην αλλαγή νοοτροπίας, κουλτούρας, αντίληψης των κρατικών λειτουργιών, του πολιτικού συστήματος, των δημοσίων λειτουργιών, των δημοσίων υπαλλήλων, αλλά και του τρόπου με τον οποίο η κοινωνία αντιλαμβάνεται τις προθέσεις, το ήθος και την αποτελεσματικότητα όλων αυτών, τελικώς συνεισέφεραν στην βελτίωση της πολύ άσχημης, πολύ επώδυνης σημερινής πραγματικότητας.

Θλίβομαι, όμως, κυρία Πρόεδρε, πραγματικά από το γεγονός ότι η κοινοβουλευτική και εκλογική συρρίκνωση του ΣΥΡΙΖΑ τον οδηγεί στο να μεγιστοποιεί το λαϊκισμό, τη δημαγωγία και τον αφορισμό σε οτιδήποτε έρχεται σε αυτή την Αίθουσα ως πρωτοβουλία και που ιδιαίτερος προσπαθεί να εξυγιάνει δομές, λειτουργίες και λογικές τις οποίες όλοι έχουμε κατακρίνει και όλοι φιλοδοξούμε με την παρουσία μας να βελτιώσουμε, γιατί αυτός είναι και ο στόχος της συμμετοχής μας στα κοινά.

Βεβαίως, όταν αυτό συνδυάζεται με ανακρίβειες, οι οποίες δημιουργούν ψευδείς συνειρμούς και ψευδείς εντυπώσεις, νομίζω ότι δεν γίνεται με αφελή χαρακτηριστικά, αλλά γίνεται εντέχνως για να πυροδοτήσει σε μια κοινωνία η οποία στέκεται αμήχανη, κάποιες επώδυνες αλλαγές που αφορούν και δημοσιονομικά μεγέθη και ασφαλιστικά κεκτημένα, τα οποία, όμως, γίνονται με συγκεκριμένες ιεραρχήσεις και με συγκεκριμένες προτεραιότητες.

Άρα, θα πρέπει, νομίζω, ο καθένας ο οποίος λαμβάνει το λόγο και ο οποίος μεταφέρει τις ανακρίβειες, να αναλαμβάνει κάποια στιγμή και την ευθύνη που του αναλογεί απέναντι στην διαμόρφωση της δημόσιας συζήτησης και για το κατά πόσον όλα αυτά γίνονται πραγματικά επ' ωφελεία και του πολιτεύματός μας και της δημοκρατίας μας, αλλά βεβαίως και της κατάστασης της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι νομίζω ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι ένα αποφασιστικό βήμα, είναι ένα τολμηρό βήμα, ένα βήμα, που, παρά το γεγονός ότι όλοι συνομολόγησαν πως ήταν αυτόνομο, δεν είχε γίνει το προηγούμενα χρόνια ή τουλάχιστον δεν είχε γίνει στο βαθμό που θα έπρεπε, ώστε να αποτρέψει φαινόμενα διαφθοράς, να αποτρέψει σκάνδαλα και υποθέσεις που όχι μόνο ταλανίζουν, αλλά αμαυρώνουν το δημόσιο βίο και που ευνοούν ισοπεδωτικές λογικές, οι οποίες καλλιεργούνται και από τα μέσα ενημέρωσης όχι επ' ωφελεία της χώρας, αλλά προς εξυπηρέτηση ιδιοτελών συμφερόντων.

Νομίζω ότι αυτή η προσπάθεια, η οποία, εν κατακλείδι, αγκαλιάζεται από την μεγάλη πλειοψηφία των κοινοβουλευτικών κομμάτων, με τις όποιες επιμέρους διαφοροποιήσεις, είναι μια πρόκληση για όλους εμάς η εφαρμογή της, η υλοποίηση και βεβαίως ο έλεγχος μετά από ένα εύλογο, επαναλαμβανώ, διάστημα για την αποτελεσματικότητα της λειτουργίας της.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κατρίνη για την αγόρευσή του, αλλά κυρίως γιατί σεβάστηκε πολύ το χρόνο.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστος Ζώης, για να δευτερολογήσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Λυπούμαι που θα το πω, αλλά μου προκάλεσε θλίψη η παρουσία και η ομιλία του Πρωθυπουργού σήμερα επί του σχεδίου νόμου. Και αυτό το λέω γιατί φαίνεται ότι δεν τον πληροφόρησε κανείς για τη θετική στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σε αυτό το σχέδιο νόμου. Προκάλεσε έκπληξη σε όλους όσοι τον ακούσαμε, το να λέει με πάθος, απευθυνόμενος και πάλι βεβαίως στη Νέα Δημοκρατία, ότι δεν απειρίζουμε τίποτα, δεν βλέπουμε τίποτα, δεν συναινούμε σε τίποτα.

Παρακαλώ πολύ, λοιπόν, να ενημερώσετε, κύριε Υφυπουργέ, τον Πρωθυπουργό ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση προσήλθε εξαρχής σε αυτή την συζήτηση, δηλώνοντας ότι για εμάς είναι ένα αυτόνομο επόμενο βήμα για οποιαδήποτε κυβέρνηση και ψηφίσαμε επί της αρχής και ήμασταν και εποικοδομητικοί στις προτάσεις μας επί των άρθρων. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, άκουσα τον Υπουργό κ. Ραγκούση, προσπαθώντας να απαντήσει στον τρόπο με τον οποίο εμείς διαχειριζόμαστε αυτή τη συζήτηση, να υποστηρίζει ότι τα πάντα ήταν τελικώς θέμα πολιτικής βούλησης και όχι υποδομών.

Εμείς, κυρία Πρόεδρε, σας ενημερώνω ότι ισχυριζόμαστε πως

το 2004 δεν υπήρχε ηλεκτρονική διακυβέρνηση. Μπορεί να έβρισκε κανείς σκόρπιες νησίδες ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, αλλά δεν υπήρχε ηλεκτρονική διακυβέρνηση στην χώρα. Υπό την έννοια αυτή, έχει τη δυνατότητα η Κυβέρνηση σήμερα, με εκατοντάδες έργων τα οποία έχουν συντελεστεί από την Ορεστιάδα ως το Καστελόριζο, να χτίζει πάνω της μια ψηφιακή δημόσια διοίκηση.

Θα το πω για να καταγραφεί και στα Πρακτικά της Ολομέλειας, ότι υποδεχόμενος τον κ. Ραγκούση στο Υπουργείο Εσωτερικών κατά την τελετή παράδοσης-παραλαβής, του είχα πει επί λέξει ότι τον ζηλεύω, διότι αναλαμβάνει σε μια περίοδο μια τέτοια υποδομή που θα του επιτρέψει, αν διαθέσει το πείσμα του και το ενδιαφέρον του σε αυτήν την κατεύθυνση, να προσφέρει ένα άλλο πρόσωπο για τη δημόσια διοίκηση στη Χώρα.

Έρχεται όμως ο κύριος Υπουργός για να απαξιώσει την δική μας τοποθέτηση σε αυτό το σχέδιο νόμου για να ισχυριστεί ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν υπήρχαν ισότοποι πριν το 2004; Δεν υπήρχε στη δημόσια διοίκηση το ηλεκτρονικό πρόσωπο; Ωραία, να πάρω αυτή την εκδοχή του κ. Ραγκούση και όχι αυτή την οποία υποστηρίζω και είμαι σίγουρος ότι πολύ θα του ταίριαζε και δεν θα επέλεγε αυτό τον τρόπο για να μας αντιπαρεθεθεί.

Προτιμάει, κυρία Πρόεδρε, η Κυβέρνηση να ομολογήσουμε ότι υπήρχε ηλεκτρονική διακυβέρνηση; Άρα, υπήρχε και η δυνατότητα. Τι εμπόδιζε, λοιπόν, την κυβέρνηση του κ. Σημίτη και τους Υπουργούς του να υιοθετήσουν αυτά που υιοθετούν σήμερα; Γιατί δεν αναρτούσαν τότε στο διαδίκτυο τις αποφάσεις τους; Γιατί ο κύριος Πρωθυπουργός -τότε Υπουργός Εξωτερικών με πολλές ιδιότητες, γνώστης των εξελίξεων και στην Αμερική, αλλά και παντού στην Ευρώπη- δεν μπήκε στον κόπο αυτά, που σήμερα εισηγείται ως Πρωθυπουργός και πριν από λίγα χρόνια ως Αρχηγός της Αντιπολίτευσης, να τα έκανε πράξη ως Υπουργός Εξωτερικών στο Υπουργείο του, ώστε να γνωρίζουμε και εμείς που πηγαίνουν τα λεφτά, σε ποιες ΜΚΟ, με ποιο στόχο, με ποια σύνδεση ΜΚΟ, ποια ποσά;

Πρέπει, λοιπόν, να είμαστε σοβαροί. Εμείς κάνουμε μια πολύ συγκεκριμένη κριτική. Εξηγούμε ότι δεν θα έπρεπε η Κυβέρνηση να μπει στον κόπο να δώσει ένα τέτοιο στίγμα σε μια τέτοια πάρα πολύ απλή προσπάθεια. Και η Κυβέρνηση επέλεξε, βεβαίως -λογικό είναι να θέλει να επενδύσει επικοινωνιακά στις εντυπώσεις- έναν άλλο δρόμο. Όχι, όμως, να πείσουν και εμάς που γνωρίζουμε, ότι αυτός ο δρόμος, είναι ένας καινούριος δρόμος.

Διότι, εγώ θα ισχυριστώ ότι αυτά που ακούσαμε από τον κύριο Πρωθυπουργό σήμερα, θα έπρεπε να οδηγήσουν στην τέταρτη Ελληνική -Ηλεκτρονική Δημοκρατία. Μετά την τρίτη Ελληνική Δημοκρατία του Μεταξά, θα έπρεπε να εισηγούμαστε σήμερα την τέταρτη Ελληνική - Ηλεκτρονική Δημοκρατία, η οποία θα αποτελεί και πρότυπο -γιατί το επανέλαβαν πολλές φορές και δεν μπορώ να μην το απαντήσω, είναι στα επιχειρήματα της Κυβέρνησης- για όλες τις δυτικές δημοκρατίες και για όλο τον κόσμο, καθώς δεν υπάρχει προηγούμενο.

Δεν είναι σοβαρά αυτά τα επιχειρήματα. Δεν μπορεί η ελληνική Κυβέρνηση σήμερα να λέει ότι βρήκε και υποδεικνύει τον τρόπο στην παγκόσμια κοινότητα για να αντιμετωπίσει τα προβλήματα διαφάνειας, όταν η χώρα μας έχει τη γνωστή κατάταξη που έχει. Υπάρχουν προβλήματα πολιτικών, προβλήματα νοοτροπιών.

Εμείς πιστεύουμε ότι είναι ένα θετικό βήμα, ένα καλό βήμα. Έτσι το αντιμετωπίζουμε. Όμως, μη σηκώνετε πολύ τον πήχη των προσδοκιών. Μην ψηλώνετε τόσο πολύ αυτόν τον πήχη, γιατί θα γκρεμιστείτε. Θα πρέπει στο επόμενο σκάνδαλο που θα «σκάσει» να εξηγήσετε γιατί η ανάρτηση στο διαδίκτυο δεν το εμπόδιζε.

Κυρία Πρόεδρε, εγώ θέλω μια απάντηση από την κ. Τζάκρη, γιατί προκλήθηκε. Εγώ δεν είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, για να μπορώ να παίρνω το λόγο, όποτε χρειάζεται. Η κ. Τζάκρη πήρε το λόγο μετά την ομιλία μου και αναφέρθηκε σε διάφορα παραδείγματα πράξεων που βρίσκονται στο σκότος.

Ανοίγω παρένθεση για να πω ότι για σκοτάδι μίλησε και ο Πρωθυπουργός, ενώ συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ που πήραν το λόγο, μετά τη χθεσινή μου τοποθέτηση, έσπευσαν να με μεμφθούν, διότι ισχυριζόνταν ότι ήταν καθ' υπερβολή η δικιά μου τοποθέτηση περί σκοταδιού. Βεβαίως και δεν υπήρχε σκοτάδι πριν την

Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ για να έρθουν τώρα τα πάντα στο φως, με αυτή την ανάρτηση στο διαδίκτυο. Όμως, τη φράση αυτή την επανέλαβε ο κύριος Πρωθυπουργός. Κλείνω την παρένθεση.

Κυρία Υφυπουργέ, να μας πείτε ποιές είναι οι αναθέσεις που έχουν γίνει εν κρυπτώ - αυτό είπα - με τη νομική του όρου έννοια, γιατί είστε νομικός και καλή νομικός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε -και ευχαριστώ για την ανοχή- με μια ερώτηση που δεν είναι ειρωνική. Θέλω, όμως, να αποτυπώσω το πώς ορισμένα πράγματα απέχουν από τη θεωρία στην πράξη και τι συνέπειες και τι τραγελαφικά αποτελέσματα μπορεί να έχουν, με αποτέλεσμα να μας ειρωνεύεται αύριο η κοινωνία ή να γινόμενα αντικείμενο σχολιασμού.

Για να καταλάβω: Το πρωθυπουργικό αεροπλάνο, κυρία Πρόεδρε, πριν απογειωθεί από το αεροδρόμιο για να πάει τον Πρωθυπουργό ή μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου στην αποστολή τους, θα πρέπει πρώτα να έχει πάρει το ο.κ. από κάποιο μηχανισμό που θα του λέει: «τώρα αναρτήθηκε η εντολή διάθεσης αυτού του ποσού για την αγορά καυσίμων, τώρα αναρτήθηκε η σχετική απόφαση που ορίζει τη σύνθεση των επιβατών; Έτσι θα απογειώνεται;

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Αυτό είναι απόρρητο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ποιο είναι απόρρητο; Αυτό το λέτε εσείς, κύριε Κατρίνη; Είναι απόρρητο πόσα ξοδεύει το πρωθυπουργικό αεροσκάφος για να πετάξει;

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Η σύνθεση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ή η σύνθεση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Όχι διάλογος. Σας παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Απόρρητο μπορεί να είναι το σχέδιο πτήσης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Έχετε ολοκληρώσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: ...αλλά, δεν μπορεί να είναι απόρρητο ότι ταξιδεύουν επιχειρηματίες με το πρωθυπουργικό αεροσκάφος, κύριε Κατρίνη.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Η Υφυπουργός Εσωτερικών κ. Τζάκρη έχει ζητήσει το λόγο για να απαντήσει.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε. Ο κ. Ζώης είπε ότι ταξιδεύουν επιχειρηματίες με το πρωθυπουργικό αεροσκάφος, μέσα στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου.

Ρωτάμε, λοιπόν: Ποιοι επιχειρηματίες ταξίδεψαν με το πρωθυπουργικό αεροσκάφος, κύριε Ζώη; Να μας πείτε τα ονόματα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Να διαβάσετε τις εφημερίδες. Αναζητήστε διαφεύσεις...

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Ροντούλη, κύριε Ζώη, σας παρακαλώ πάρα πολύ. Και η ευγένεια και οι κανονισμοί είναι ψυχή της δημοκρατίας.

Παρακαλώ πάρα πολύ την Υφυπουργό να λάβει το λόγο και να απαντήσει στα ερωτήματα που έθεσαν οι συνάδελφοι.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε Ζώη, αναφεθήκατε και χθες και είπατε και σήμερα ότι πριν το 2004 δεν υπήρχε ηλεκτρονική δημοκρατία στην Ελλάδα. Δεν υπήρχε ηλεκτρονική διακυβέρνηση στην Ελλάδα. Και μάλιστα, χθες μιλήσατε και για εσκεμμένα ποσοστά απορροφήσεων. Πραγματικά, είναι ψηλά, της τάξης των 102% από το Πρόγραμμα της Κοινωνίας της Πληροφορίας στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Θέλω να σας πω εδώ, όμως, κύριε Ζώη, ότι η ευημερία των αριθμών, σε ό,τι αφορά την απορροφητικότητα των κονδυλίων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου για τα προγράμματα της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, δεν συνάδει με το πραγματικό αποτέλεσμα σε ό,τι αφορά τη χρήση των δημόσιων, αν θέλετε, υπηρεσιών ηλεκτρονικής διακυβέρνησης από τους ίδιους τους πολίτες.

Και θα επικαλεστώ, προς την κατεύθυνση αυτή, τις μελέτες που έκανε το ίδιο το Παρατηρητήριο της Κοινωνίας της Πληροφορίας. Είναι μελέτες πρόσφατες, όχι του 2004 και του 2005. Είναι περσινές, του 2009. Αναφέρονται στο χαμηλό ποσοστό αξιοποίησης από τους Έλληνες πολίτες των δημόσιων υπηρε-

σιών ηλεκτρονικής διακυβέρνησης που μας καθιστούν ουραγούς για μια ακόμη φορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης των είκοσι επτά ούτε καν των δέκα πέντε. Αναφέρονται, επίσης, οι μελέτες αυτές και στην αδυναμία της χρησιμοποίησης αυτών των πληροφοριών της ηλεκτρονικής, των καινούργιων πληροφοριών πληροφορικής και επικοινωνίας, από τις επιχειρήσεις, όπου μόλις το 25% των πολύ μικρών επιχειρήσεων, δηλαδή αυτών που απασχολούν κάτω από δέκα υπαλλήλους, προβαίνουν στη χρησιμοποίηση αυτών των υπηρεσιών. Αυτό το γεγονός σημαίνει ότι μόνο μία από τις τέσσερις μικρές επιχειρήσεις προβαίνουν στη χρήση αυτών των υπηρεσιών. Οι μελέτες αυτές, επίσης, μιλάνε για το πολύ χαμηλό ποσοστό της αξιοποίησης αυτών των υπηρεσιών στη δυτική Μακεδονία και στη Θεσσαλία, όπου ουσιαστικά εκεί υπάρχει ακόμη ο ηλεκτρονικός αναφαρτίσιμος και η αδυναμία πρόσβασης στις υπηρεσίες αυτές.

Θέλω να πω, δηλαδή, ότι μπορεί εδώ να υπάρχει μεγάλη απορροφητικότητα, αλλά δεν υπήρξε καμμία αξιοποίηση προς την κατεύθυνση αυτή και αυτό θα έπρεπε να απασχολεί την Κυβέρνηση σας, κύριε Ζώη. Δεν είναι μόνο οι μελέτες που αξιοποιήθηκαν και οι υποδομές, οι οποίες έγιναν. Έπρεπε να δείτε και κατά πόσο αυτές είναι αξιοποιήσιμες από τους πολίτες, γιατί αυτό είναι το ζητούμενο.

Από εκεί και πέρα, πραγματικά προέβην σε μια ενδεικτική απαρίθμηση πράξεων που εκδίδονται από το δημόσιο και από την Τοπική Αυτοδιοίκηση, οι οποίες, βάσει των νόμων δεν δημοσιοποιούνταν, κύριε Ζώη. Και σε αυτές τις πράξεις εντάσσεται πολύ μεγάλος αριθμός συμβάσεων απευθείας ανάθεσης για ένα πολύ σημαντικό αριθμό αντικειμένων, για τις οποίες από το ίδιο το νομοθετικό πλαίσιο που υπήρχε μέχρι τώρα, δεν ήταν υποχρεωτική η δημοσιοποίησή τους στο διαδίκτυο. Βεβαίως, εντάσσονται και πολύ σημαντικές πράξεις, οι οποίες έχουν σχέση με κατακυρώσεις διαγωνισμών συμβάσεις που εκπονήθηκαν και που καταρτίστηκαν βάσει αυτών, επιχορηγήσεις νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και ιδιωτικού δικαίου...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: ... εν κρυπτώ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Δεν δημοσιοποιούνταν. Σε αυτό αναφέρθηκα. Μα, όταν δεν δημοσιοποιούνται οι πράξεις αυτές, κύριε Ζώη, όπως αντιλαμβάνεστε, υπάρχει έλλειμμα διαφάνειας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Υπάρχει πρώην Υπουργός στα έδρανα. Δεν μπορεί να λέτε ότι αυτά γίνονται εν κρυπτώ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Δεν σας είπα αυτό. Σας είπα για έναν ευρύ κατάλογο, διευρυμένο, μάλιστα με πράξεις, με πολύ σημαντικό οικονομικό αντικείμενο και αποτέλεσμα, οι οποίες δεν ήταν υποχρεωτικό από το ίδιο το νομοθετικό πλαίσιο που ίσχυε μέχρι τώρα, να δημοσιοποιηθούν. Αυτές οι πράξεις ήταν πράξεις στο σκότος. Δεν μπορούσαν οι πολίτες να έχουν πρόσβαση στην πληροφορία αυτή.

Και πραγματικά, θα συμφωνήσω -κλείνοντας- με τον κ. Ροντούλη ότι, όταν πραγματικά κάνετε μια τόσο σοβαρή καταγγελία εδώ στο Κοινοβούλιο, θα πρέπει να μας ονοματίσετε και τους επιχειρηματίες, οι οποίοι συνοδεύονταν ή εν πάση περιπτώσει, χρησιμοποιούσαν, όπως λέτε, το πρωθυπουργικό αεροπλάνο και ποιο είναι το κόστος που εσείς επικαλείστε.

Πραγματικά, θα πρέπει να σταματήσει το Κοινοβούλιο να είναι, αν θέλετε, βήμα για τέτοιες -όπως έγιναν προηγουμένως και από τον Πρόεδρο του Συνασπισμού- βάσιμες πληροφορίες. Πραγματικά, πάρετε το θάρρος της γνώμης σας και πείτε μας ποια είναι αυτή η καταγγελία στην οποία αναφέρεστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Να απαντήσει η Κυβέρνηση στα δημοσιεύματα.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Δεν ξέρουμε σε τι είδος αναφέρεστε. Μιλήστε εσείς. Ονομαστικοποιήστε την καταγγελία σας -αν θέλετε- και θα σας απαντήσουμε επ' αυτού.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Ζώη, παρακαλώ έχετε κάθε ο δικαίωμα στον κοινοβουλευτικό έλεγχο να θέσετε αυτά τα ερωτήματα και να πάρετε συγκεκριμένες απαντήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι:

1. Ο Υπουργός Οικονομικών κατέθεσε σχέδιο νόμου: «Περί Ιδρύσεως Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας».

2. Οι Υπουργοί Οικονομικών, Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Προστασίας του Πολίτη, Πολιτισμού και Επικρατείας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Για τη Δημοσιονομική Διαχείριση και Ευθύνη».

3. Οι Υπουργοί Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Για τη ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων».

Παραπέμπονται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει ζητήσει για τη δευτερολογία του ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Νικόλαος Παπακωνσταντίνου.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Το πρώτο είναι ότι υποστηρίζουμε τη σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου και όχι ορισμένου χρόνου και στα ζητήματα της ΕΡΤ και στα ζητήματα της Εθνικής Λυρικής Σκηνής και του Κρατικού Θεάτρου. Η σύμβαση ορισμένου χρόνου είναι μηχανισμός αναπαραγωγής ομηρίας και αιχμαλωσίας των εργαζομένων.

Δεύτερον, καταψηφίζουμε τη φιλοσοφία, τις αρχές, τις στοχεύσεις του νομοσχεδίου.

Και μ' αυτήν την έννοια καταψηφίζουμε επί της αρχής, επί του συνόλου και επί των άρθρων! Τίποτε άλλο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Παπακωνσταντίνου.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Άγγελος Κολοκοτρώνης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, με αφορμή τα όσα ανέφερε ο αξιότιμος κ. Πανάρετος, σε σχέση με την προσασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα –και με τα οποία είναι προφανές ότι συμφωνεί και ο αξιότιμος κ. Ραγκούσης- και στο πλαίσιο του διαλόγου που είχε ο κ. Πανάρετος με τον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο κ. Αστέριο Ροντούλη, θέλω να συμπληρώσω για την πληρότητα των θέσών μας –το ανέφερα άλλωστε και στην εισήγησή μου- ότι απαντώντας ο Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού κ. Παύλος Γερούλιανος σε ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή ο συνάδελφος κ. Κυριάκος Βελόπουλος, ανέφερε τα εξής: «Σημειώνεται ότι σύμφωνα με την από 30/10/2000 ανακοίνωση της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα προκύπτει ότι για τις ανάγκες του κοινοβουλευτικού ελέγχου επιτρέπεται να ανακοινώνονται συγκεντρωτικά στους ερωτώντες Βουλευτές τα ονόματα των προσώπων που προσλαμβάνονται από το δημόσιο και από άλλους φορείς του δημοσίου». Επίσης, επιτρέπεται να ανακοινώνεται το ύψος των αποδοχών τους, όχι ατομικά για τον καθένα, κύριε Υπουργέ, αλλά κατά κατηγορία και είδος απασχόλησης.

Κατά συνέπεια, νομίζουμε ότι υπάρχει ένα ζήτημα με το πώς εκφράζεται η κυβερνητική βούληση και πώς αντιμετωπίζεται το ζήτημα της βούλησης που εκφράζει η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. Προφανές είναι ότι θα πρέπει να υπάρξει μία συνεννόηση, προκειμένου να υπάρχει μία κοινή γραμμή.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κολοκοτρώνη.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Βασίλης Μουλόπουλος για τη δευτερολογία του.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να κάνω την αυτοκριτική μου, μια και μου το ζήτησε η πλευρά του ΠΑΣΟΚ, διότι δεν κατάλαβα –σήμερα το συνειδητοποιήσα- ότι μετά την εφεύρεση της δημοκρατίας πριν από τρεις χιλιάδες χρόνια σ' αυτόν τον τόπο, θα έχουμε να δώσουμε για τα επόμενα τρεις χιλιάδες χρόνια τη νέα μορφή δημοκρατίας, την ηλεκτρονική δημοκρατία και ότι αυτή τη στιγμή συνομιλώ με τους «Πλάτωνα», τους «Λυκούργους», τους «Σωκράτηδες» των επόμενων τριών χιλιάδων χρόνων! Και αισθάνομαι ρίγη συγκίνησης αυτή τη στιγμή!

Όμως, πέρα απ' αυτό –γιατί νομίζω ότι έχουμε χάσει κάθε μέτρο σήμερα- θέλω να πω, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ και κυρία Υφυπουργέ, ότι εμείς κάναμε μία επίσημη ερώτηση στην Κυβέρνηση, για να μας δώσει τα δικηγορικά γραφεία και τα λειτουργικά έξοδα της σύμβασης.

Εξακολουθείτε να κάνετε πως δεν καταλαβαίνετε και να λέτε ότι δεν απαντάτε σε αστήρικτες καταγγελίες. Σας ερωτάμε και ελπίζουμε ότι κάποτε στο μέλλον, όταν θα ιδρύσετε την ηλεκτρονική δημοκρατία που θα κυβερνήσει τον πλανήτη τα επόμενα τρεις χιλιάδες χρόνια, θα μας απαντήσετε!

Όσο για το αν ο ΣΥΡΙΖΑ έχει χάσει την επαφή του με την κοινωνία, θα έλεγα στον εισηγητή της Πλειοψηφίας να ρωτήσει τους συναδέλφους του, αυτούς του ΠΑΣΟΚ, πώς η κοινωνία μας υποδέχεται στις διάφορες περιόδους και τις εμφανίσεις που κάνουμε και εκεί θα δει ποια αποδοχή έχει από την κοινωνία.

Για να σοβαρευτούμε, εγώ θα έλεγα ότι αν αυτό είναι το ραντεβού με την ιστορία, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, αν αυτός είναι ο πυρήνας της κυβερνητικής πολιτικής σας, πολύ φοβάμαι ότι το μέλλον αυτής της χώρας είναι πολύ χειρότερο απ' ό,τι και εμείς «οι εξτρεμιστές», «οι αιθεροβάμονες», «οι λαϊκιστές» του ΣΥΡΙΖΑ φοβόμαστε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μουλόπουλο.

Έχει ζητήσει να δευτερολογήσει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας και τώας Υπουργός κ. Παυλόπουλος.

Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε, έχετε το λόγο για τέσσερα λεπτά και εσείς.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν θα δευτερολογούσα εάν δεν μεσολαβούσε η ομιλία του Πρωθυπουργού, η οποία είναι προφανές ότι έγινε, όχι επ' αφορμή του νομοσχεδίου, αλλά με άλλοθι το νομοσχέδιο. Γιατί ελάχιστο είχε να κάνει με το νομοσχέδιο. Θεωρώ πως και τα όσα είπε για το νομοσχέδιο ο κύριος Πρωθυπουργός αποδεικνύουν μία νοστοροπία η οποία νόμιζα, όταν ξεκινήσαμε αυτή τη συζήτηση, ότι δεν υπάρχει πια. Έτσι πίστεψα!

Ξεκινήσαμε εδώ με μία συναινετική διάθεση, αναγνωρίζοντας ό,τι θετικό έχει γίνει και επικροτώντας ό,τι θετικό πάει να γίνει. Και ξαφνικά έρχεται ο Πρωθυπουργός να μας πει ότι η ιστορία του τόπου, η αξιοπρέπεια του τόπου, το ήθος του τόπου ξεκινάει από το ΠΑΣΟΚ, το ΠΑΣΟΚ μετά τις εκλογές της 4^{ης} Οκτωβρίου. Αυτό το αρνήθηκαν οι ίδιοι οι συνάδελφοι, λέγοντας προηγουμένως ότι δεν είπαν ποτέ έτσι. Το είπε ο Πρωθυπουργός. Αυτή είναι η νοστοροπία του. Αυτή προσπαθεί να μεταλλαπαδεύσει και στους Βουλευτές του. Και να ήταν σωστά τουλάχιστον αυτά που είπε για το νομοσχέδιο! Εδώ μας είπε ότι εάν υπήρχε αυτού του είδους η διαδικτυακή δημοσιότητα, δεν θα είχαν γίνει ούτε το Βατοπέδι, ούτε τα ομόλογα.

Πράγματι, η ηλεκτρονική διακυβέρνηση ξεκίνησε ουσιαστικά από το 2004 και μετά, και φαίνεται από το σύστημα των εκλογών και από το πώς λειτουργούν γενικότερα οι υπηρεσίες. Βεβαίως, εάν υπήρχε η ηλεκτρονική διακυβέρνηση, το Βατοπέδι μπορεί και να μην είχε υπάρξει την εποχή του κ. Δρου και του κ. Φωτιάδη, γιατί από τότε ξεκίνησε το Βατοπέδι. Εκεί είναι η ρίζα, ό,τι και αν θέλουν να πουν οι συνάδελφοι και ό,τι και αν ψήφισαν προχθές εδώ. Αυτά είναι ημέρες και έργα του ΠΑΣΟΚ.

Και όσον αφορά τα ομόλογα, τι ήταν αυτό που είπε; Δεν θα είχαν γίνει, λέει, τα ομόλογα της εποχής εκείνης. Ξέχασε ο κύριος Πρωθυπουργός ότι η ιστορία των ομολόγων –για την οποία θα έχουμε και την εξεταστική επιτροπή και εκεί θα πούμε πολύ περισσότερα- ξεκίνησε από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Για να ξέρει ο κόσμος ότι υπήρχε έλεγχος! Χαμπάρι δεν είχε πάρει

το ΠΑΣΟΚ για το θέμα των ομολόγων, για το θέμα των ταμείων! Χαμπάρι δεν είχε πάρει ο Τύπος την εποχή εκείνη! Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς ήταν αυτή η οποία ξεκίνησε το θέμα, γιατί υπήρχε έλεγχος και λειτουργούσαν οι θεσμοί. Και έρχεται τώρα η δικαιοσύνη και έχει αναδείξει σε όλο του το μέγεθος τι συνέβη.

Στην Επιτροπή θα αναδείξουμε και τα προηγούμενα, γιατί μιας και μας μιλούσε για διαφάνεια, πρέπει να δούμε τι έγινε με το ομόλογο Δρυ-Χριστοδουλάκη το 2001 της «GOLDMAN SACHS»! Και να το δούμε, γιατί έμαθα σήμερα ότι πολλά συνέβησαν σ' αυτήν την τράπεζα στα Ηνωμένες Πολιτείες! Και εκεί θα τα δούμε όλα, για να αξιολογήσουμε και τη διαφάνεια της εποχής εκείνης!

Και έρχομαι τώρα σ' ένα τελευταίο, το οποίο θεωρώ εξαιρετικά σημαντικό, αφού ήρθε ο κύριος Πρωθυπουργός να μας πει ότι η Ελλάδα σώθηκε χάρη στο ΠΑΣΟΚ! Το ζήτημα είναι γιατί έφθασε εδώ η Ελλάδα! Ό,τι και αν πει, δεν πρόκειται να περάσει με τίποτε στον κόσμο αυτή η απαράδεκτη παραπληροφόρηση ότι φθάσαμε εδώ με ευθύνη της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Φθάσαμε εδώ, γιατί από άτυχους χειρισμούς, από εσφαλμένες λέξεις, από ψυχολογήτες στην κυριολεξία κινήσεις –χρησιμοποίησι τις ηπιότερες εκφράσεις- μετατρέψατε ως Κυβέρνηση ένα πλήρως διαχειρίσιμο πρόβλημα ελλείμματος σε ένα δυσβάσταχτο, τεράστιο πρόβλημα χρέους και φέρατε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο να διαφεντεύει την τύχη αυτού του τόπου.

Και μιας και μιλάμε για διαφάνεια, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας πω ότι διαφάνεια δεν είναι μόνο να έχεις τις πράξεις στο διαδίκτυο. Διαφάνεια, πριν απ' όλα, σημαίνει νοοτροπία. Και νοοτροπία σημαίνει να σέβασαι τους ίδιους τους θεσμούς και, πρώτα απ' όλα, το Σύνταγμα σου που είναι η κορωνίδα των θεσμών, η βάση της έννομης τάξης. Και καταφέρατε μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα αυτό το Σύνταγμα εν ονόματι του μνημονίου να το κάνετε κουρελόχαρτο! Κουρελόχαρτο το κάνατε, όταν φθάσαμε στο σημείο ως χώρα να είμαστε υποχρεωμένοι να ανεχόμαστε, κατά σαφή παράβαση του άρθρου 36 του Συντάγματος, να ισχύουν οι συμφωνίες και οι δεσμεύσεις έναντι της Τρόικας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου από την υπογραφή του Υπουργού και όχι από την κύρωση της Συμφωνίας στη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είναι κουρελόχαρτο το Σύνταγμα έτσι όπως το κάνατε, όπως διαπιστώνει το Ελεγκτικό Συνέδριο μέσα από τη γνωμοδότησή του, όταν έρχεται και σας λέει ότι βασικές διατάξεις του κοινωνικού κράτους δικαίου, ιδίως του άρθρου 22 και του άρθρου 23, παραβιάζονται από το νομοσχέδιο που συζητείται αυτήν τη στιγμή στην επιτροπή, με κύριες διατάξεις εκείνες που αφορούν το ΛΑΦΚΑ, την υπαγωγή των υπαλλήλων στο ΙΚΑ, την αδυναμία συνεισφοράς στα επικουρικά ταμεία.

Αυτό δεν το βλέπετε; Είναι ωραία η διαφάνεια όπως την περιγράφετε, υιοθετώντας μάλιστα την άποψη ότι εσείς την ξεκινήσατε! Το σεβασμό του Συντάγματος τον σκέφτεστε; Είναι ή δεν είναι θέμα διαφάνειας;

Είναι σωστό, δηλαδή, να μιλάμε και να θεωρούμε ότι έχουμε κράτος δικαίου επειδή αναρτώνται οι πράξεις στο διαδίκτυο; Ποιες; Αυτές που παραβιάζουν το Σύνταγμα; Έτσι αντιλαμβάνεστε τη διαφάνεια; Διαφάνεια σημαίνει και να σέβασαι τους θεσμούς και να το αποδεικνύεις.

Εσείς με τον τρόπο που βαδίζετε, μας λέτε ότι διαφάνεια για εσάς είναι να αναδεικνύετε καθημερινά μέσω διαδικτύου τις πράξεις με τις οποίες παραβιάζεται το Σύνταγμα! Αυτά μας είπε ο κύριος Πρωθυπουργός. Αν δεν τα είχε πει θα είχα μείνει σε μια άλλη νοοτροπία και θα είχα πιστέψει πραγματικά και εγώ και άλλοι συνάδελφοι, ότι κάποιος άλλος αέρας φυσάει επιτέλους σε ζητήματα που απαιτούν συναίνεση. Γιατί το έχω πει και πάλι, σ' αυτόν τον Τόπο τα μεγάλα και σημαντικά τα κάναμε μαζί. Για ό,τι ντρεπόμαστε το κάναμε διχασμένοι. Και αν σπειρούμε το διχασμό και τούτη την ώρα, σ' αυτήν την κρίσιμη συγκυρία, τότε από εκεί και πέρα είμαστε όλοι υπεύθυνοι. Πρώτα όμως, εκείνοι οι οποίοι και τον σπέρνουν και τον λιπαίνουν γιατί νομίζουν ότι έτσι κερδίζουν χρόνο. Δεν κερδίζουν χρόνο ούτε υστεροφημία.

Αυτό είναι μία αλήθεια την οποία όφειλα να καταθέσω.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Παυλόπουλο.

Κύριε Υπουργέ, έχει ζητήσει το λόγο να τριτολογήσει ο κ. Ροντούλης και μετά εσείς θα κλείσετε με τις βελτιώσεις.

Παρακαλώ, κύριε Ροντούλη, έχετε τρία λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πριν από λίγα λεπτά από το Βήμα της Βουλής έκανα μία συγκεκριμένη καταγγελία για την πρακτική αναξιοκρατίας που ακολουθούνταν στον ΕΛΓΑ, επί εποχής κ. Νίκου Κατσαρού ως Προέδρου του Οργανισμού. Περιμένα μία αντίδραση από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, μία αντίδραση για να τηρηθούν τουλάχιστον τα προσχήματα, γιατί πράγματι επί εποχής του κ. Κατσαρού είχε στηθεί μία αγροτική ΕΥΠ, είχε στηθεί στον ΕΛΓΑ ένας μηχανισμός φακελώματος.

Άρα λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας πριν κάνετε λόγο για αξιοκρατία, για διαφάνεια, για στιδήςποτε άλλο να κοιτάξετε την ιστορία σας και το παρελθόν σας.

Κύριε Υπουργέ, στα λίγα λεπτά που μου μένουν θέλω να κάνω δύο κρίσιμες παρεμβάσεις στο νομοσχέδιο. Νομίζω ότι και εσείς θα είστε σύμφωνος.

Στο άρθρο 6, παράγραφος 6 λέτε ότι, λαμβάνεται πρόνοια να διασφαλίζεται η πρόσβαση των ατόμων με αναπηρία στο περιεχόμενο των διαδικτυακών τόπων. Ωραία, καταλαβαίνετε όμως, ότι αυτή η φράση «λαμβάνεται πρόνοια» είναι γενική και κάπως αόριστη.

Τι ζητάνε αυτοί οι άνθρωποι συγκεκριμένα; Αυτοί ζητάνε συγκεκριμένες προδιαγραφές προσβασιμότητας και πιστοποίηση αυτών των προδιαγραφών προσβασιμότητας. Μπορείτε, λοιπόν, νομοτεχνικά να το κάνετε δεκτό αυτό, πώς; Προσθέτοντας στο τέλος της παραγράφου 6, αυτό που αφήσατε να εννοηθεί στην ομιλία σας ότι, οι όποιες προδιαγραφές προσβασιμότητας και η πιστοποίηση αυτών θα γίνεται με ΚΥΑ ή με απλή υπουργική απόφαση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Το λέει ήδη το 7.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ναι αλλά προσέξτε να δείτε, αυτό δε σημαίνει ότι εάν μπει κάτω από την παράγραφο 6...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Αυτό σημαίνει.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα το βάλετε, δεν πειράζει, βάλτε το, όχι δύο φορές. Θα σταματήσει η αοριστία περί πρόνοιας που λαμβάνεται, σε σχέση βεβαίως και σε συνεργασία με τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Το άλλο που θέλω να σας πω αφορά το άρθρο 9 την παράγραφο 6, εκεί που αναφέρεται στο μέλος της Κυβέρνησης ή στον Υφυπουργό παρά τον Πρωθυπουργό, που ασκεί την εποπτεία στη Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας και στη Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης, προκειμένου εάν επιθυμεί να αναστέλλει ή να επιτρέπει την επανέναρχη γραφείων Τύπου οποιασδήποτε τάξης.

Κοιτάξτε να δείτε, εδώ όπως καταλαβαίνετε δημιουργείται ένα πρόβλημα. Ένα μέλος της κυβέρνησης, ο Γραμματέας εδώ συγκεκριμένα, αποκτά υπερεξουσίες, άνευ κανενός θεσμικού πλαισίου. Εγώ θα καταλάβαινα να του δώσετε αυτήν την ευχέρεια εν όψει οικονομικής κρίσεως κ.λπ., αλλά χωρίς καμμία απολύτως θεσμική διαδικασία; Αυτό το πράγμα νομίζω ότι είναι και αντικοινοβουλευτικό. Νομίζω πρέπει να το δείτε, να μεριμνήσετε για τα στοιχειώδη, δηλαδή να υπάρξει κάποιο κείμενο που θα περιγράφει κάποιες διαδικασίες εντός των οποίων διαδικασιών θα δίδεται αυτή η ευχέρεια χειρισμού στον Υφυπουργό παρά τον Πρωθυπουργό. Διαφορετικά θα έχουμε εντός της Κυβέρνησης και υπερεξουσίες σε ένα άτομο και ανεξέλεγκτη δράση αυτού κατά νόμο, πράγμα απαράδεκτο.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη.

Ο Υπουργός κ. Ραγκούσης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Πριν αναφέρω

ορισμένες νομοτεχνικές αλλαγές που αποδεχόμαστε και που προτάθηκαν από συναδέλφους Βουλευτές και ακούγοντας τον κ. Παυλόπουλο θα ήθελα να κάνω δύο σχόλια. Και δεν το λέω με καμμία διάθεση ειρωνείας αυτό. Θαύμασα το θάρρος του να καταπιάνεται μ' αυτό το μείζον θέμα που έχει να κάνει με την κρίση χρέους που αντιμετωπίσει και αντιμετωπίζει η χώρα, με έναν τόσο, θα έλεγα, εύκολο τρόπο δίνοντας περίπου την εντύπωση ότι εμείς φταίμε ως Κυβέρνηση για το γεγονός ότι το δημόσιο χρέος της Ελλάδας στα πέντε με πεντέμισι τελευταία χρόνια πριν από τον Οκτώβριο του 2009 εξακοντίστηκε από τα 180 δισεκατομμύρια ευρώ στα 300 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου.

Νομίζω κύριε Παυλόπουλε, ότι πρέπει κάποια στιγμή -όχι εσείς προσωπικά, αυτό είναι αναφορά για το κόμμα και την ηγεσία του- να συνειδητοποιήσετε ότι η αλήθεια είναι «μαλώτρα» και από την αλήθεια δεν ξεφεύγει κανένας. Και νομίζω, ότι κάθε προσπάθεια να παρουσιάσει κανείς τις εξελίξεις και να ισχυριστεί γι' αυτές μία διαφορετική πραγματικότητα απ' αυτή που ξέρει ο ελληνικός λαός, είναι μάλλον μία μάταιη προσπάθεια. Γι' αυτό, κύριε Μουλόπουλε, δεν θα ήθελα εγώ να ακολουθήσω το δρόμο μίας έντονης ειρωνείας που είχε η τοποθέτησή σας, στην δευτερομιλία σας. Συγχωρέστε με αν κατάλαβα λάθος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σωστά καταλάβατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Εκείνο το οποίο νομίζω ότι είναι αναντίθετο, είναι ότι πήρατε την απόφαση ως κόμμα να πείτε «όχι», όπως είπατε ένα μεγάλο «όχι» στο νόμο για την πλήρη υπαγωγή στις αξιολογικές και αντικειμενικές διαδικασίες του ΑΣΕΠ όλων των προσλήψεων. Όπως πήρατε την απόφαση να πείτε ένα μεγάλο «όχι» στην για πρώτη φορά αντικειμενική αξιολογική, άρα δίκαιη, προαγωγή των στελεχών της Δημόσιας Διοίκησης, τώρα πήρατε την απόφαση -μεγάλη κατά τη γνώμη μας- να πείτε ένα μεγάλο «όχι» σε ένα νομοσχέδιο που επιφέρει και επιβάλλει την απόλυτη διαφάνεια στη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης. Τώρα αυτό νομίζω ότι είναι ένα γεγονός το οποίο καταγράφεται, το οποίο αξιολογείται και το οποίο νομίζω ότι θα έχουμε την ευκαιρία πολλές φορές μαζί με τα προηγούμενα «όχι» που προανέφερα, να συζητήσουμε και στο μέλλον.

Τώρα περνάω, κυρία Πρόεδρε, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι στις εξής νομοτεχνικές αλλαγές.

Στο άρθρο 4 παράγραφος 1 οι λέξεις «με οποιονδήποτε τρόπο» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως». Στο τέλος της παραγράφου 1 αντί της τελείας (.) τίθεται κόμμα (,) και προστίθεται η φράση «εκτός αν ορίζεται διαφορετικά».

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 4 η φράση «Οι πράξεις που κατά τον παρόντα νόμο αναρτώνται στο διαδίκτυο, αν δεν προβλέπεται από τον νόμο δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως» αντικαθίσταται από τη φράση «Με εξαίρεση τις πράξεις της προηγούμενης παραγράφου, οι λοιπές πράξεις που κατά τον παρόντα νόμο αναρτώνται στο διαδίκτυο...» Εδώ δεν υπάρχει αλλαγή ουσίας είναι απλώς αναδιατύπωση, για να μην υπάρχει δυσκολία στην κατανόηση.

Τρίτον. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 4 διαγράφεται η τελεία (.) και προστίθεται η φράση «ούτε τις ρυθμίσεις που ισχύουν για τις διοικητικές προσφυγές». Αυτό που πρότεινε ο κ. Παυλόπουλος.

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 6 η λέξη «Παράλληλα» αντικαθίσταται από τη λέξη «Ταυτόχρονα».

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 9 διαγράφεται η φράση «σε εξαιρετικές περιπτώσεις και μόνο». Στην ίδια παράγραφο μετά τις λέξεις «πρόσκαιρων αναγκών» τίθεται κόμμα και προστίθεται η φράση «σε εξαιρετικές περιπτώσεις και μόνο όταν είναι απαραίτητη για την ασφαλή εκτέλεση του ανατιθέμενου έργου ή για θέματα...», εδώ πρέπει να λείπει, για θέματα ασφάλειας ζωής κ.λπ..

Απλώς να αποσαφηνιστεί ότι -το είχα πει και στην επιτροπή, να το πω άλλη μια φορά- η εμπειρία και διατηρείται ως κριτήριο που αξιολογείται και βαθμολογείται, σε όλες τις προσλήψεις. Αυτό που αυτή η διάταξη εισάγει είναι εάν και κατά πόσο μπορεί η εμπειρία να είναι αποκλειστικό προσόν, για να μπορέσει κάποιος να καταλάβει μια θέση.

Και για να γίνει ακόμη σαφέστερο, λέμε ότι αυτό θα μπορεί να συμβεί μόνο σε «εξαιρετικές περιπτώσεις και όταν είναι απαραίτητη» αυτή η ειδική εμπειρία, ένας ενδιαίτης της ΔΕΗ ή κάποιος άλλος, «για την ασφαλή εκτέλεση του ανατιθέμενου έργου ή για θέματα», συνεχίζει, «ασφάλειας ζωής» κ.λπ..

Στο πρώτο εδάφιο μετά -συνεχίζω- της παραγράφου 7 του άρθρου 9, ο αριθμός «43» αντικαθίσταται από τον αριθμό «42».

Και τέλος, η παράγραφος 4 του άρθρου 9 του παρόντος νομοσχεδίου δίνει μια διαφοροποίηση που γίνεται μετά από μια παρατήρηση της ΚΕΝΕ και την οποία, βεβαίως, αποδεχόμαστε. Δηλαδή, να μην οριστεί ένας μετακλητός υπάλληλος για τον Αρχιεπίσκοπο, αλλά ένας υπάλληλος με θητεία πενταετίας, που να μπορεί να ανανεώνεται. Αυτό για να είναι απολύτως εντάξει η συγκεκριμένη ρύθμιση. Δεν αλλάζει τίποτα, δηλαδή, επί της ουσίας.

Ένας υπάλληλος που θα προσλαμβάνεται, δεν θα λέγεται μετακλητός, θα λέγεται «με θητεία». Αφού το εξήγησα λίγο, σας το διατυπώνω τώρα συγκεκριμένα. Αντικαθίσταται ως εξής: «Συνιστάται στο Γραφείο του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος μία θέση με θητεία πέντε ετών, με δυνατότητα ανανέωσης για μια ακόμη πενταετία, κατηγορίας Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης. Η πλήρωση της θέσης αυτής γίνεται με διορισμό ή με απόσπαση υπαλλήλου του δημοσίου νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης, κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων».

Δηλαδή, επί της ουσίας, είναι μία θέση ουσιαστικά μετακλητή, αλλά διατυπώνεται ως θέση πενταετίας, που μπορεί να ανανεώνεται και μπορεί να καλύπτεται και με απόσπαση από υπαλλήλους του δημοσίου, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

«Στο άρθρο 4 παρ. 1 οι λέξεις «με οποιονδήποτε τρόπο» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως». Στο τέλος της παρ. 1 αντί της τελείας (.) τίθεται κόμμα (,) και προστίθεται η φράση «εκτός αν ορίζεται διαφορετικά».

«Στην παράγραφο 2 του άρθρου 4 η φράση «Οι πράξεις που κατά τον παρόντα νόμο αναρτώνται στο Διαδίκτυο, αν δεν προβλέπεται από τον νόμο δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως» αντικαθίσταται από τη φράση «Με εξαίρεση τις πράξεις της προηγούμενης παραγράφου, οι λοιπές πράξεις που κατά τον παρόντα νόμο αναρτώνται στο Διαδίκτυο...»

Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 4 διαγράφεται η τελεία (.) και προστίθεται η φράση «ούτε τις ρυθμίσεις που ισχύουν για τις διοικητικές προσφυγές».

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 6 η λέξη «Παράλληλα» αντικαθίσταται από τη λέξη «Ταυτόχρονα».

1. Στην παρ. 2 του άρθρου 9 διαγράφεται η φράση «σε εξαιρετικές περιπτώσεις και μόνο».

Στην ίδια παράγραφο μετά τις λέξεις «πρόσκαιρων αναγκών» τίθεται κόμμα και προστίθεται η φράση «σε εξαιρετικές περιπτώσεις και μόνο όταν είναι απαραίτητη για την ασφαλή εκτέλεση του ανατιθέμενου έργου ή για θέματα».

2. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 7 του άρθρου 9 ο αριθμός «43» αντικαθίσταται από τον αριθμό «42».

Η παρ. 4 του άρθρου 9 του παρόντος νομοσχεδίου αντικαθίσταται ως εξής:

«4 Συνιστάται στο Γραφείο Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος μία (1) θέση με θητεία πέντε (5) ετών με δυνατότητα ανανέωσης για μια ακόμη πενταετία, Κατηγορίας Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης (ΠΕ). Η πλήρωση της θέσης αυτή γίνεται με διορισμό ή με απόσπαση υπαλλήλου του δημοσίου ΝΠΔΔ ή ΟΤΑ, κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων».

Στο άρθρο 9 παρ. 1α'η φράση «χωρίς γνώμη υπηρεσιακού συμβουλίου» διαγράφεται και αντικαθίσταται από τη φράση «με γνώμη υπηρεσιακού συμβουλίου.»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ οι νομοτεχνικές βελτιώσεις να διανεμηθούν στους συναδέλφους.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Το «χωρίς γνώμη» θα παραμείνει, κύριε Υπουργέ;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να συμπληρώσω κάτι ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Έχει δίκιο ο κ. Ζώης. Όπως είπα και στην τοποθέτησή μου, εκεί που αναφέρεται το «χωρίς γνώμη» για τις μετατάξεις, να γίνει «με γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου». Το «χωρίς» να αντικατασταθεί με το «με». Άρα να το φτιάξουμε κι αυτό, να το δώσουμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Και το «κατά παρέκκλιση» το κρατάτε, δηλαδή;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Το «κατά παρέκκλιση» το κρατάμε. Για τις αποσπάσεις, λέτε. Γιατί αυτό, σας είπα και στην τοποθέτησή μου, είναι το καθεστώς που ισχύει για τους Βουλευτές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ορίστε, κύριε Τζαβάρα, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, πράγματι βαινει προς την ολοκλήρωσή της η συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού, που έχει το φιλόδοξο όνομα «το νομοσχέδιο της διαύγειας και της διαφάνειας».

Κι εμείς, βέβαια, ως Νέα Δημοκρατία, όπως αποδεικνύεται και από την τελευταία λέξη που είπε ο κύριος Υπουργός, δώσαμε έμπρακτα την βούλησή μας να συμμετέχουμε στη διαμόρφωση καταστάσεων και στο Κοινοβούλιο και στη διοίκηση και στην αυτοδιοίκηση, που υπηρετούν και εξυπηρετούν αυτή την πολύ μεγάλη υπόθεση της διαφάνειας. Ήδη, εύστοχος ήταν και οι επισημάνσεις που έκανε ο εισηγητής μας, ο κ. Ζώης, όπως και ο συναδέλφος καθηγητής κ. Παυλόπουλος.

Αυτό, όμως, που μένει σαν μια πικρή ανάμνηση, αυτής της σημερινής συνεδρίασης του Κοινοβουλίου, ήταν η παρέμβαση του κυρίου Πρωθυπουργού, ο οποίος προφανώς -είτε γιατί δεν είχε ενημερωθεί όπως έπρεπε είτε γιατί δεν μπορεί να συμφιλιωθεί με το γεγονός ότι σε αυτή τη δύσκολη ώρα, όλες οι πολιτικές δυνάμεις πρέπει να δίνουν το μέτρο της ευθύνης τους και της σοβαρότητάς τους- κατακεραύνωσε πάλι τη Νέα Δημοκρατία, γιατί δήθεν δεν συμβάλλει σε αυτού του είδους τις πρωτοβουλίες, που έχουν σαν σκοπό την εμπέδωση και την καθιέρωση της διαφάνειας σε αυτόν τον τόπο.

Αλλά, θα μου επιτραπούν δύο επισημάνσεις, δύο σχόλια. Το πρώτο έχει να κάνει με το γεγονός ότι επιτέλους θα πρέπει και στη πολιτική να καταλάβουμε ότι πριν από όλα διαφάνεια σημαίνει το να έχει ο κρατικός λειτουργός ή ο πολιτικός ηγέτης την ευθιξία που απαιτείται, να εννοεί αυτά που λέει και στη συνέχεια αυτά που λέει, να τα κάνει πολιτική πράξη.

Είχαμε ακούσει τον κύριο Πρωθυπουργό και όλοι συμφωνούσαμε, να μπούμε στις εξεταστικές επιτροπές, αυτές που με πληθωρικό τρόπο πήρε την πρωτοβουλία να συστήσει η Κυβέρνηση και να ερευνησουμε, να δούμε πώς ακριβώς έχουν συμβεί τα πράγματα και να πούμε την αλήθεια για αυτά τα πράγματα στον ελληνικό λαό. Να «ματώσουμε» είχε πει ο κύριος Πρωθυπουργός. Και μετά από αυτό που έγινε προχθές σε αυτήν την Αίθουσα, το ερώτημα είναι: Πόσο πολύ «μάτωσε» η κυβερνητική παράταξη

Γιατί η δικιά μου η πεποίθηση, ενός ταπεινού Βουλευτή, που ακούω τον Πρωθυπουργό να χρησιμοποιεί όλα αυτά τα μεγάλα και ηχηρά λόγια, είναι ότι αυτό που μπορεί κάποιος να εξαγάγει, σαν κατάκτηση του κοινοβουλευτικού συστήματος, από την προχθεσινή συνεδρίαση είναι ότι πράγματι «μάτωσε» η κυβερνητική

παράταξη, αλλά «μάτωσε» με το αίμα που προήλθε από τη σφαγή την άδικη των πολιτικών της αντιπάλων.

Γιατί δεν μπορεί κανένας να είναι υπερήφανος και να ισχυρίζεται ότι υπηρετεί τη διαφάνεια και μάλιστα, να είναι αξιόπιστος απέναντι στον ελληνικό λαό, όταν παραπέμπει σε προανακριτική επιτροπή πολιτικούς, των οποίων γνωρίζει ότι έχουν παραγραφεί τα αδικήματα.

Άρα, λοιπόν, εδώ δεν στήνεται με αξιώσεις διαφάνειας ένα πολύ σοβαρό σύστημα αποκάλυψης της αλήθειας, αλλά στήνεται ένα παίγνιο εντυπώσεων, στο οποίο και βεβαίως από την πρώτη στιγμή είμαστε και θα είμαστε πάντα αντίπαλοι.

Αλλά και το δεύτερο και το σπουδαιότερο είναι ότι σήμερα εδώ ο κύριος Πρωθυπουργός δεν έδωσε πειστικές απαντήσεις και για τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με τις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας, που πράγματι εδώ, από το Βήμα της Βουλής, ο Πρόεδρος ο Αντώνης Σαμαράς είχε τη δυνατότητα και να διατυπώσει και να αξιώσει από τον Πρωθυπουργό να υιοθετήσει.

Δεν μπορεί να μας καταμαρτυρεί ο κύριος Πρωθυπουργός όταν θέτουμε υπεύθυνα, απέναντι στον ελληνικό λαό και στο πλαίσιο του 8ου Συνεδρίου της παράταξης, ότι σκοπός της πολιτικής μας είναι να αγωνιστούμε για να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις, να αποδεσμευθούμε από τους επαχθείς όρους του μνημονίου. Για αυτό, ακριβώς, δεν πρέπει να κατηγορεί την παράταξή μας, αλλά πρέπει να έχει τουλάχιστον την ευθιξία και το θάρρος που απαιτείται για να μας υπαινίξει.

Γιατί πρώτοι εμείς δηλώσαμε ότι τις δεσμεύσεις που ανέλαβε το κράτος μας και η Κυβέρνηση αυτού του κράτους, που είναι δημοκρατικά εκλεγμένη, θα τις τηρήσουμε και δεν πρόκειται ποτέ να φτάσουμε στο πολιτικό κατάντημα, όπως τότε που ήταν αντιπολίτευση το ΠΑΣΟΚ, να λέμε ότι θα καταργήσουμε συμβάσεις που είχε υπογράψει τότε η Κυβέρνηση με την «COSCO» και με τους άλλους επενδυτές.

Και θα ήθελα, επίσης, να δώσω μια απάντηση προς τον κ. Τσίπρα. Πράγματι, το 1997 -είναι δεδομένο και αυτό το ερευνά η επιτροπή που ασχολείται με το πραγματικά μεγάλο σκάνδαλο της «SIEMENS»- διασπαθίστηκε το δημόσιο χρήμα σε αδιαφανείς διαδικασίες, διαδικασίες οι οποίες, πλέον, έχουν και τη σφραγίδα της παράταξης του ΠΑΣΟΚ και όφειλε, τουλάχιστον από το Βήμα της Βουλής, ο κύριος Πρωθυπουργός να αναγνωρίσει -αφού θέλει να «ματώσει» λέγοντας την αλήθεια- ότι ιστορικά στελέχη αυτής της παράταξης, που λέγεται δημοκρατική, έφτασαν στο σημείο όχι απλώς να πλουτίσουν παράνομα, αλλά ουσιαστικά να βυθίσουν τη δημόσια ζωή στο έσχατο κατάντημα που υπήρξε ποτέ μετά τη Μεταπολίτευση.

Και βεβαίως ο κ. Τσίπρας δεν δικαιούται να ομιλεί απευθυνόμενος τουλάχιστον προς τη Νέα Δημοκρατία γι' αυτό που συνέβη με τα χρήματα των προγραμματικών συμβάσεων, των χαρακτηριστικών δηλαδή πράξεων, σε συγκεκριμένες αλλοδαπές επιχειρήσεις, γιατί πρέπει να ξέρει ότι αυτό που συνέβη είχε τη σφραγίδα μιας διακομματικής επιτροπής στην οποία συμμετείχε και η ΚΚΕ και ο Συνασπισμός και το ΠΑΣΟΚ, αλλά δεν συμμετείχε η Νέα Δημοκρατία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Γι' αυτό, λοιπόν, όσοι τουλάχιστον πολιτικοί Αρχηγοί έχουν τη δυνατότητα να απευθύνονται στην Εθνική Αντιπροσωπεία και μέσω της Εθνικής Αντιπροσωπείας προς τον ελληνικό λαό, θα πρέπει να είναι τουλάχιστον «υπηρετές» μιας διαφάνειας που ένα και μόνο περιεχόμενο έχει, να αποκαλύπτει την αλήθεια και μόνο την αλήθεια, χωρίς να δημιουργεί περιττές εντυπώσεις και χωρίς να χρησιμοποιεί φίλτρα τα οποία στηρίζονται σε ανακριβείς και αναλήθειες.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Τζαβάρα.

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Πέτρος Ευθυμίου.

ΚΙΡΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, έχετε το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, είναι βαθιά δυσάρεστη η οπισθοδρόμηση της Νέας Δημοκρατίας στο Κοινοβούλιο. Πρόκειται για την παράξενη στάση ενός ανθρώπου που το πρωί

ομνύει ότι θα αγιάσει και το μεσημέρι αμαρτάνει.

Όμως είναι προφανές ότι ο λόγος του αμαρτήματος είναι το βάρος της ενοχής. Είναι το βάρος της ενοχής το οποίο έχει αυτή η παράταξη η οποία δεν έχει το κουράγιο να αποκαθάρσει τον εαυτό της, έτσι ώστε να επιχειρείται διαρκώς αυτό το κατά τη γνώμη μου και κοινοβουλευτικό ατόπημα, να αντληθούν δηλαδή επιχειρήματα εις βάρος κιάλας της διαπραγμάτευσης ενός μεγάλο νομοσχεδίου και με την επίκληση του Πρωθυπουργού της χώρας. Όμως, το βαρύτερο ατόπημα είναι η διερμίνευση της ψήφου του Κοινοβουλίου, όπως αυτήν την ακούσαμε από τον κ. Τζαβάρα.

Η μυστική ψήφος του Κοινοβουλίου, κυρία Πρόεδρε, απέδειξε ότι η κρίση των Βουλευτών στηρίχθηκε, σε δύο τουλάχιστον περιπτώσεις, σε σαράντα επιπλέον ψήφους από αυτές που διαθέτει η κοινοβουλευτική πλειοψηφία του ΠΑΣΟΚ.

Πώς είναι δυνατόν, με ποια πολιτική λογική και με ποιο ηθικό κύρος αρύεται η Νέα Δημοκρατία το συμπέρασμα ότι το ΠΑΣΟΚ επεδίωξε να «τρέξει αίμα αντιπάλου» όταν η απόφαση της Βουλής των Ελλήνων υπερβαίνει κατά τουλάχιστον σαράντα ψήφους την κοινοβουλευτική πλειοψηφία του ΠΑΣΟΚ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τον Φωτιάδη και τον Δρυ γιατί δεν τους παραπέμψατε;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Και θεωρώ ότι αυτή η οπισθοδρόμηση αποτελεί και ένα στοιχείο της αδυναμίας της Νέας Δημοκρατίας να στηρίξει και τις όποιες θετικές θέσεις προβάλλει κατά καιρούς, με μία αυτοκαταστροφική διάθεση να αναιρεί τον εαυτό της και επομένως να αναιρεί και την πολιτική εγκυρότητα και σοβαρότητα της συνολικής της παρουσίας.

Θα ήθελα, λοιπόν, να βάλω ξανά τα πράγματα σε μια σειρά.

Η Νέα Δημοκρατία θα πρέπει να τοποθετηθεί ξεκάθαρα για το αν λέει «ναι» ή «όχι» στις εξεταστικές επιτροπές. Στη Βουλή λέτε «ναι» στις εξεταστικές επιτροπές και ψηφίζετε και στις αγορεύσεις σας τις καταγγέλλετε. Πώς είναι δυνατόν να σταθεί αυτή η πολιτική συμπεριφορά;

Εμείς στο ΠΑΣΟΚ λέμε καθαρά ότι ο ελληνικός λαός δεν μπορεί να δεχθεί ότι θα μείνουν «θαμμένα» θέματα που κατά κοινή παραδοχή τον τραυμάτισαν και για τα οποία εμείς στο ΠΑΣΟΚ λέμε ότι θα πρέπει να είναι ανοιχτά στη διερεύνηση και σε όλες τις κατευθύνσεις και να φτάσουν όπου κι αν είναι. Και τουλάχιστον για μας στο ΠΑΣΟΚ, αν περιλάβουν ανθρώπους του ΠΑΣΟΚ, θα αισθανθούμε ότι πρόκειται για μια διπλή λύτρωση και για το πολιτικό σύστημα, αλλά και για μας.

Θα πρέπει, λοιπόν, εξίσου καθαρά να το πει και η Νέα Δημοκρατία. Δεν μπορεί να ψηφίζετε να γίνουν οι εξεταστικές επιτροπές και ταυτόχρονα να ονειδίζετε στην ίδια Αίθουσα τη λειτουργία που με τη δική σας ψήφο ισχύει στη Βουλή.

Επίσης, δεν μπορούμε να θέτουμε υπό αμφισβήτηση την ανάγκη για διαφάνεια. Και η ανάγκη για διαφάνεια δεν είναι ρητορική, λεκτική, αλλά είναι πρακτική στην πολιτική ζωή της χώρας. Έτσι, λοιπόν, αναιρείτε τους εαυτούς σας. Διότι όταν ψηφίζετε επί της αρχής το νομοσχέδιο και όταν έγιναν ιδιαίτερα γόνιμες παρατηρήσεις από στελέχη σας σε άρθρα, κατ' ουσίαν συναινείτε στο γεγονός ότι γίνεται ένα βήμα προς τη διαφάνεια, το οποίο εμείς χαρακτηρίζουμε ως «αποφασιστικό» και εσείς ως θετικό.

Πώς μπορεί, όμως, την ώρα που θέλετε να αγιάσετε, μόνοι σας να αμαρτάνετε ξανά τόσο γρήγορα και τόσο εύκολα κατά τη διάρκεια της οκτάωρης συνεδρίασης; Κάτι πρέπει να δείτε. Και τουλάχιστον εγώ προτείνω, εφόσον το θέμα είναι δικό σας και είναι θέμα των αντιφάσεων σας, να μην επιχειρείτε να μεταθέσετε τα δικά σας προβλήματα σε προβλήματα της διακυβέρνησης της χώρας και της θεσμικής της πορείας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτό λοιπόν, κυρία Πρόεδρε, που κατακτήθηκε σήμερα εδώ είναι ένα θετικό βήμα για τη διαύγεια, τη διαφάνεια, την προστασία του πολίτη, αλλά και την αυτοπροστασία του πολιτικού συστήματος.

Αυτό που μένει σήμερα από τις εργασίες του Κοινοβουλίου είναι ότι η Βουλή σήμερα ψηφίζει ένα θετικό νόμο. Ψηφίζει ένα θετικό νόμο για τη χώρα από τον οποίο σίγουρα θα αντλήσουμε

όλοι οφέλη. Και θα ήταν σκόπιμο η Νέα Δημοκρατία να παραμείνει στο σκέλος της θετικής της συνεισφοράς και όχι να καλύψει τα πάντα γύρω από την τελική αρνητική της στάση σ' αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ κ. Πέτρο Ευθυμίου.

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παφίλης.

Κύριε Παφίλη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε τοποθετηθεί επανειλημμένα για τις εξεταστικές επιτροπές και έχουμε σημειώσει -εκτός από τη γενική εμπειρία την οποία έχει ο ελληνικός λαός, ο οποίος μάλλον θα επιβεβαιωθεί ξανά και σ' αυτές τις εξεταστικές επιτροπές- ότι θα κάνουμε το παν σε ό,τι μας αφορά και με τις δυνατότητες που έχουμε, προκειμένου να βρεθούν οι ευθύνες αυτών που έχουν πάρει χρήματα -και αν έχουν πάρει- γιατί οι πολιτικές ευθύνες είναι δεδομένες.

Και επειδή ο κ. Τζαβάρας προηγουμένως αναφέρθηκε στις προγραμματικές του '97 για τον ΟΣΕ σημειώνοντας ότι στη Διακομματική Επιτροπή συμμετείχε και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, έσχασε να πει ότι συμμετείχε και η Νέα Δημοκρατία μέχρι ένα διάστημα και μετά αποχώρησε για εσωκομματικούς λόγους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Πράγματι αποχώρησε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εμείς, λοιπόν, θέλουμε να σημειώσουμε ότι εμείς συμμετείχαμε και κάναμε ό,τι μπορούσαμε, ώστε οι προγραμματικές συμβάσεις να είναι σε όφελος του δημοσίου με την ευρύτερη έννοια, όχι δηλαδή μόνο σε όφελος του ΟΣΕ, αλλά και της ναυπηγικής βιομηχανίας. Η πορεία, όμως, που ακολούθησε με την ιδιωτικοποίηση των ναυπηγείων και με τη γνωστή μέθοδο των τροποποιήσεων είναι αυτή που «γέννησε» -αν «γέννησε» και πόσο «γέννησε»- τα ονομαζόμενα «σκάνδαλα».

Ωστόσο, κύριοι Βουλευτές, θέλουμε να σημειώσουμε ότι το σκάνδαλο είναι δικομματικό και ότι δεν ήμασταν εμείς του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας αυτοί οι οποίοι παρέλαβαν από τον Χριστοφοράκο και τη «SIEMENS». Άλλοι ήταν αυτοί που παρέλαβαν από εκεί. Και όταν μπαίνουν τέτοια θέματα μέσα στην Ολομέλεια, έχουμε την υποχρέωση να απαντήσουμε, γιατί «καθαρός ουρανός αστραπές δεν φοβάται»!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Παφίλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως και 10 και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης «Ενίσχυση της διαφάνειας με την υποχρεωτική ανάρτηση νόμων και πράξεων των Κυβερνητικών Διοικητικών και Αυτοδιοικητικών Οργάνων στο Διαδίκτυο «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΥΓΕΙΑ» και άλλες διατάξεις» και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 4

έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμεθα στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο του

νομοσχεδίου;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό ομοφώνως.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Ενίσχυση της διαφάνειας με την υποχρεωτική ανάρτηση νόμων και πράξεων των Κυβερνητικών, Διοικητικών και Αυτοδιοικητικών Οργάνων στο Διαδίκτυο «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΥΓΕΙΑ» και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τρίτης 8 Ιουνίου 2010, της Τετάρτης 9 Ιουνίου 2010, της Πέμπτης 10 Ιουνίου 2010, της Παρασκευής 11 Ιουνίου 2010 και της Δευτέρας 14 Ιουνίου 2010 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τρίτης 8 Ιουνίου 2010, της Τετάρτης 9 Ιουνίου 2010, της Πέμπτης 10 Ιουνίου 2010, της Παρασκευής 11 Ιουνίου 2010 και της Δευτέρας 14 Ιουνίου 2010 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14.46' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 1 Ιουλίου 2010 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Βελτιώσεις της Ποινικής Νομοθεσίας για τους ανήλικους δράστες, πρόληψη και αντιμετώπιση της θυματοποίησης και της εγκληματικότητας των ανηλίκων», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη, που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

